

B.A. HISTORY - I YEAR

DJH1C - MODERN GOVERNMENTS

SYLLABUS

Unit – I : Constitution - Written and Unwritten Constitution – Flexible and Rigid Constitution - Federal and Unitary Constitution – Separation of Powers.

Unit – II : The British Constitution - The Constitution of the USA - The Constitution of India

Unit – III : The Constitution of France - The Constitution of USSR - The Constitution of Switzerland

Unit - IV: The Constitution of Canada - The Constitution of Australia

Unit - V: The Constitution of Ireland - The Constitution of Japan

Reference Books:

1. A.S.Irish Bhandari, Samersen -Modern Governments
2. Hari Hara Das- Select Modern Governments
3. M.H.Syed- Encyclopedia of Modern Governments
4. J.Kasthuri- Modern Governments
5. Gomathi Nayagam- Modern Governments

DJH1C - தற்கால அரசாங்கங்கள்
அலகு-1
எழுதப்பட்ட, எழுதப்படாத அரசியலமைப்புகள்

எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பு

விளக்கம்: ஓர் ஆவண உருவிலுள்ள அரசியலமைப்பு எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பாகும். அதவாது, அரசின் அடிப்படைச் சட்டங்கள், அதிகாரங்கள் மக்கள் உரிமைகள், நீதி, நிர்வாக சட்ட நிறுவனங்களின் அமைப்புகள், அவற்றிக்கிடையே நிலவும் உறவுகள் ஆகியவை அனைத்தும் ஒருபடிவமாகவோ, பல வடிவங்களாகவோ நூல்வடிவில் காணப்படவேண்டும். பொதுவில் அவை அதற்கென உருவாக்கப்பட்ட சபையொன்றில் இயற்றப்பட்டு மக்களின் இசைவு பெற்றிருக்கும் குறிப்பிட்ட ஒரு தேதியிலிருந்து செயல்முறைக்கு வந்திருக்கும். சான்றாக, இந்திய அரசியலமைப்பு 1946-இல் கூட்டப்பட்ட அரசியல் நிர்ணய சபையினால் இயற்றப்பட்டு 1950 ஜனவரி 26-ஆம் நாளிலிருந்து அமலுக்கு வந்தது. உலகின் முதல் எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பு அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டினுடையது ஆகும். அது 1787 செப்டம்பர் 17-ஆம் நாள் அன்று அமலுக்கு வந்தது.

நிறைகள்: எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பின் படி அரசு இயங்குவது எளிது. இது நிலையான, உறுதியான, தெளிவான அரசை அளிக்கின்றது. நினைத்தபடி எளிதில் மாற்ற முடியாது. எனவே, முறையற்ற ஆட்சியோ, வல்லாட்சியோ தோன்ற முடியாது. அரசு எப்படி இயங்கவேண்டும் என மக்களனைவரும் எளிதில் உணர்ந்து கொள்ளலாம். அரசியலமைப்பிற்கு முரணாக ஆட்சியாளர்கள் நடந்தால் மக்கள் அதனைக் கண்டுக்கொள்ளவும் வாய்ப்புண்டு. எனவே கீழ்க்காணும் சிறப்பினைக் கொண்டுள்ளது.

- உறுதியான அரசியல்
- எளிதான, தெளிவான இயக்கம்
- வல்லாட்சிக்கான வாய்ப்பு குறைவு
- அரசின் மாறுபட்ட செயல்களை மக்கள் கண்டு கொள்ளும் வாய்ப்பு

குறைகள்

அரசாங்கத்தின் இதிகாரங்கள் செயற்பாடுகள் அனைத்தையும் எழுத்து வடிவில் தருவது இயலாத காரியமாகும். சோற்களால் இயற்றப்பட்ட அரசியலமைப்பு பல சமயங்களில் பல்வேறு பொருள்படும்படியாகத் தோன்றலாம். சோற்களுக்கு விபரீத விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டு, சட்டங்களின் உள்ளுணர்வு சிதைக்கப்பட்டுவிடும் அபாயம் ஏற்படலாம். இப்படித்தான் அரசாங்கம் இயங்க வேண்டும் என்று எழுதி வைத்து விட்ட பிறகு, எதிர்பாராதநெருக்கடி ஏற்படும் போதும், கால மாறுதல் காரணமாகக் கருத்து மாறுதல் ஏற்படும் போதும், எப்படி இயங்க வேண்டும் என்று வகை தெரியாது குழப்பம் ஏற்படலாம். எழுதிய அரசியலமைப்பு உறுதியுள்ளதாக இருந்த போதிலும் எளிதில் நெகிழ்ந்து கொடுக்காததால் காலத்தின் தேவைக்கேற்ப மாறாமல் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு முட்டுக்கட்டையாகவும் இருக்கக்கூடும். வளரும் இயல்புடைய சமுதாயத்தை வளரா இயல்புடைய வார்த்தைகளைக் கொண்ட அரசியலமைப்புக் கூண்டிற்குள் அடைத்து வைக்க முயல்வது ஆபத்தானது. “புரட்சியின் முக்கியக் காரணம் என்னவெனில் நாடுகள் முன்னேறிச் செல்லும் போது அரசியல் அமைப்பு அசையாமல் நிற்பதுதான்”. எனவே அதன் குறைகள் கீழ்க்கண்டவாறு தொகுத்துக் கூறப்படலாம்.

- தெளிவின்மை
- தவறாகப் பொருள் கொள்ளும் வாய்ப்பு
- முன்னேற்றத்திற்கு முட்டுக்கட்டை
- புரட்சிக்கான வாய்ப்பு

எழுதா அரசியலமைப்பு (Un Writtan constitution)

விளக்கம்:

நாட்டின் அரசியலமைப்பு தனியொரு ஆவணமாக இன்றி வழக்காறுகள் மற்றும் மரபுகள் வடிவில் காணப்பட்டால் அது எழுதா அரசியலமைப்பு ஆகும். இதன்படி பாரம்பரிய முறைப்படி வழிவழியாக வந்த மரபுகளின்படி அரசாங்கம் இயங்கும். நூல் வடிவமின்றி வழக்காறுகள் செயல் வடிவமே பெற்றிருக்கும் இதற்கு ஒரே எடுத்துக்காட்டு இங்கிலாந்தின் அரசியலமைப்பு ஆகும். இங்கிலாநடதில் எந்த அரசரோ, அரசியல் நிர்ணய சபையோ, முழுமையானதொரு அரசியலமைப்பு வகுத்துத் தரவில்லை. எனினும் அது முற்றிலும் எழுதப்படாத அரசியலமைப்பு இல்லை. பாராளுமன்றம் அவ்வப்போது இயற்றிய சட்டங்கள், நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் ஆகிய எழுத்து வடிவ அம்சங்கள் அதில் உள்ளன. மகாசாசனம், உரிமைகளின் மசோதா 1832-ஆம் ஆண்டு சட்டம் போன்ற எழுதப்பட்ட சட்டங்கள் பல இருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் அது எந்தவொரு தனி நபராலோ, சபையாலோ உருவாக்கப்படாது. பாரம்பரிய பழக்க வழக்கங்களினால் தானாகவே உருவானது ஆகும். அவ்வப்போது பாராளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட்ட சட்டங்களும், நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளும் பாரம்பரிய மரபுகளுக்கு ஒரு அரசியலமைப்பு வடிவம் கொடுத்துள்ளது. எனவே அங்கு பாராளுமன்றமே மேலாண்மை பெற்றுள்ளது. நினைத்த மாத்திரத்தில் எந்த அரசியலமைப்புச் சட்டங்களையும் மாற்றியமைக்கவும், புதிதாக உருவாக்கவும் அதிகாரம் பெற்றுள்ளது. எனவே அது இயல்பிலே நெகிழும் தன்மை பெற்றதாக இருக்கிறது.

நிறைகள்:

எழுதப்படாத அரசியலமைப்பு நெகிழும் தன்மை பெற்றதாக இருப்பதால் கால மாறுதல்களுக்கேற்ப எளிதில் மாற்றப்படக் கூடியதாகும். எனவே அரசியலமைப்பு முட்டுக்கட்டைகளோ, அரசியல் புரட்சிகளோ தோன்றுவதற்கான வாய்ப்புகள் மிகவும் குறைவு. இதில் வழக்காறுகளே முதன்மை பெற்று விளங்குவதால் மக்கள் வாழ்க்கையோடு இணைந்து நிற்கின்றது. அதன் மூலம் மக்கள் உரிமைகளை பாதுகாப்புடனிருக்கின்றன. சமுதாயம் வளர்ச்சியடையும்போது அரசியலமைப்பும் அதற்கேற்ப வளர்ச்சியடைந்து வரும். அதன் நிறைகளாவன:

- கால மாறுதல்களுக்கேற்ப மாறும் தன்மை.
- புரட்சிக்கான வாய்ப்புகள் குறைவு.
- வாழ்க்கையோடு இணைந்து நிற்பது.
- சமுதாய வளர்ச்சிக்கேற்ப அரசியலமைப்பு வளர்ச்சி

குறைகள்:

இதன் நெகிழும் தன்மை நிலையற்ற தன்மைக்கு வழி வகுத்துவிடலாம். திட்டமான வரையறைகள் வகுக்கப்படாததால் ஆட்சியாளர் விருப்பத்திற்கேற்ப வளைந்து கொடுத்து வல்லாட்சிக்கும் வழி வகுத்துவிடலாம். திருத்தங்கள் செய்வது எளிதாதலால் அவை அடிக்கடி செய்யப்பட வாய்ப்புண்டு. அதனால் அரசியலமைப்பின் புனிதத் தன்மை கெட்டுவிடலாம். சட்டமன்றம் சர்வ வல்லமை பெற்ற நிறுவனமாக மாறிவிடலாம். எனவே கீழ்க்காணும் குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

- நிலையற்ற அரசியலுக்கு வழிவகுத்தல்
- வல்லாட்சிக்கு வழிவகுத்தல்
- அரசியலமைப்பின் புனிதத் தன்மை கெடுதல்

- சட்டமன்றத்தின் சர்வாதிகாரம்

நெகிழும், நெகிழாத அரசியலமைப்புகள்

நெகிழும் அரசியலமைப்பு (Filexible)

விளக்கம்:

அரசியலமைப்புத் திருத்தம் எவ்வாறு செய்யப்படுகிறது என்பதன் அடிப்படையில் இப்பாகுபாடு செய்யப்படுகிறது. எளிதில் திருத்தப்படக் கூடிய அரசியலமைப்பு நெகிழும் அரசியலமைப்பு எனப்படுகிறது. சாதாரணச் சட்டங்களை இயற்றுவது போல் அரசியலமைப்பு விதிகளையும் இயற்ற முடியுமானாலும் அது நெகிழும் அரசியலமைப்பின்பாற்பட்டதேயாகும். இதில் சாதாரணச் சட்டங்களுக்கும், அரசியலமைப்பு விதிகளுக்கும் வேறுபாடு இருப்பதில்லை. இரண்டையும் சட்டமன்றங்களே இயற்றலாம். இங்கிலாந்தின் அரசியலமைப்பு இதற்குத் தகுந்ததோர் எடுத்துக்காட்டு ஆகும். எனவே நெகிழும் அரசியலமைப்பு கீழ்க்காணும் கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது.

- அரசியலமைப்புச் சட்டங்களுக்கும் சாதாரணச் சட்டங்களுக்கும் ஒரே மதிப்புதான்.
- இரண்டும் ஒரே மாதிரியாக இயற்றப்படுகின்றன: தள்ளுபடி செய்யப்படுகின்றன.
- இரண்டையும் பாராளுமன்றம் தான் உருவாக்குகிறது.
- நீதிமன்றங்களுக்கு நீதிப்புனராய்வு செய்யும் அதிகாரம் இல்லை.
- இது எழுதப்படும் ஈர்க்கலாம், எழுதப்படாமலும் இருக்கலாம்.
- வளைந்து கொடுக்கும், ஆனால் ஒடிந்து விடாது.

நிறைகள்

வளர்ந்து வரும் மக்கள் சமுதாயத்தின் தேவைகளுக்கும், விருப்பங்களுக்கும் ஏற்ப அரசியலமைப்பு எளிதில் மாற்றப்படக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நாடு முன்னேற்றப்பாதையில் வளைந்து செல்ல இயலும். எனவே புரட்சிகளும், வன்முறைகளும் பெரும்பாலும் தவிர்க்கப்படுகின்றன. கொடும் புயலுக்கும் வளைந்து கொட்கும் நாணல்போல், கடும் கருத்து மாறுபாடுகளுக்கும் அது நெகிழ்ந்து கொடுத்து நிற்கின்றது. அவ்வாறு வளைந்து கொடுக்கும் தன்மை இல்லாத மரங்கள் வேருடன் சாய்வதுபோல் அரசியலமைப்பு அடியோடு அழந்துவடாது வேகமானமாற்றங்களுக்கு தலைவணங்கி தளைத்தோங்கி நிற்கின்றது: அரசியலமைப்பின் அடிப்படை அம்சங்கள் சீர்கெடாது, காலமாறுதல்களுக்கு ஏற்ற அம்சங்கள் புகுத்தப்பட்டு புதிய பொலிவுடன் காணப்படும். எனவே நெகிழும் அரசியலமைப்பு கீழ்க்காணும் சிறப்புக்களைக் கொண்டுள்ளது.

- கால மாறுதல்களுக்கேற்ற மாறுபாடு.
- நெருக்கடிக்கு ஏற்ப மாறுதல் அடைந்து, புரட்சி ஏற்படாது தடுத்தல்.

குறைகள்

எளிதில் திருத்தங்கள் செய்ய முடிவதே அரசியலமைப்பின் பெருங்குறையாக உள்ளது. சாதாரண சட்ட ஆக்கமுறைப்படி அதைத்திருத்திவிட முடியுமாதலால் அது அடிக்கடி மாற்றப்படக்கூடும். அடிக்கடி மாற்றப்பட்டால் அதன் தனித்தன்மை கெட்டுவிடுகிறது. நிலையற்ற அரசியல் நிலை உருவாகிறது. அரசியலமைப்பு விதிகளுக்கு உள்ள தனிச்சிறப்பு என்னவென்றால், அது அதற்கென கூறப்பட்ட தனியொரு சபையால் உருவாக்கப்பட்டதேயாகும். எனவே தான் சாதாரணச் சட்டங்களைவிட அதற்கு உயர்வான இடம் அளிக்கப்படுகிறது.

அப்படிப்பட்ட விதிகளை சாதாரண சட்ட ஆக்க முறைப்படி, சாதாரண சட்டமன்றங்களால் மாற்ற முடியுமானால் அதுவும் சாதாரண நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறது. நினைத்த மாத்திரத்தில் அரசியலமைப்பினை மாற்றி திடீர் செல்வாக்குப் பெற்ற அரசியல்வாதிகள் வல்லாட்சி முறையைக் கொண்டு வரமுடியும். இரண்டாம் உலகப்போருக்குமுன் இத்தாலியில் அரசியல் அமைப்பு நெகிழும் தன்மையுடையதாக இருந்ததினால் தான் முஸோலினி அதனை எளிதில் வல்லாட்சியாக மாற்ற முடிந்தது. எனவே அதன் குறைபாடுகளை இவ்வாறு சுருக்கமாகக் கூறலாம்.

- நிலைத்த தன்மை இல்லை
- அடிக்கடி மாற்றம் செய்வதால் குழப்பம்

நெகிழா அரசியலமைப்பு (Rigid)

விளக்கம்: அரசியலமைப்புத் திருத்த முறை சற்று கடினமாக இருப்பின் அது நெகிழா அரசியலமைப்பு எனப்படும். இம்முறையில் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்குத், சாதாரண சட்டத்திற்கும் வேறுபாடு உண்டு. அவற்றை மாற்றும் முறைகளும் வெவ்வேறானவை. சட்டமன்றம் சாதாரண சட்டங்களை இயற்றுவதுபோல் அரசியலமைப்பினைத் திருத்த இயலாது. அதற்கென தனிமுறை உண்டு. அமெரிக்கா, இந்தியா, ர்யா ஆகிய நாடுகளின் அரசியலமைப்பு இவ்வகையைச் சார்ந்தது ஆகும்.

நெகிழா அரசியலமைப்பில் பொதுவில் நான்கு மாறுபட்ட வழிகள் மூலம் அரசியலமைப்பு திருத்தப்படலாம்

- சட்டமன்றமே சில சிறப்பான வழிமுறைகளின்படி அரசியலமைப்பைத் திருத்துவது. சான்றாக, மூன்றிலிருபங்கு பெரும்பான்மை தேவை எனக்கூறுவது
- குடியொப்பம் பெறுவது. இது ஸ்வீட்சர்லாந்தில் அமலில் உள்ளது.
- கூட்டாட்சியாக இருந்தால் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையுள்ள மாநிலங்களின் இசைவுடன் திருத்தப்படுவது.
- அதற்கெனக் கூட்டப்பட்ட தனிக் கூட்டங்கள் (ஊழ்நெடுவழை) மூலம் திருத்துவது.

கடைசியில் கூறப்பட்ட இரு முறைகளும் அமெரிக்காவில் பின்பற்றப்படுகின்றன.

நிறைகள்:

நெகிழா அரசியலமைப்பு நாட்டிற்கு நிலையான அரசை அளிப்பதால் முன்னேற்றம் ஒரே சீராக இருக்கும் அரசியலமைப்பின் புனிதத்தன்மை பாதுகாக்கப்படும். உணர்ச்சி வசப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் திடீர் மாறுதல்கள் தவிர்க்கப்படலாம். சந்தர்ப்பவாத அரசியல்வாதிகள் விருப்பப்படி மாற்றங்களைப் புகுத்தி தங்கள் வல்லாட்சியை நிறுவுவது தடுக்கப்படலாம். அரசியலமைப்பின் அவணைப்பில் மக்கள் உரிமைகள் பாதுகாப்புடனிருக்கும்.

குறைகள்:

கால மாறுதல்களினால் நிகழும் கருத்து மாறுதல்களுக்கு ஏற்ப அரசியலமைப்பு மாறுதல்கள் ஏற்படுவது கடினமாதலால் முன்னேற்றம் தடைபடலாம். முக்கள் நலன்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் அரசியலமைப்பு முன்னேற்றத்திற்கு முட்டுக்கட்டையாக மாறலாம். சூகள் மன வளர்ச்சிக்கேற்ப வளைந்து கொடக்க முடியாத அரசியலமைப்பு உடைக்கப்பட வெண்டிய சூழ்நிலை வரலாம். ஆதனால் அரசியல் புரட்சிகளும், வன்முறைகளும் தலை தூக்கலாம். பழமைக்கும் பாதுகாப்பளித்து புதுமைக் கருத்துக்களுக்குப் பகைவனாகலாம்.

முன்னேற்றமடைந்து கொண்டிருக்கும் நாடுகளுக்கு இது ஏற்றதல்ல. “புதியன புகுதல் பழையன கழிதல்” என்பது இம்முறையில் சாத்தியமானது.

ஒருமுக அரசும் கூட்டாட்சி அரசும்

ஒருமுக அரசு (Unitary State)

விளக்கம்: அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்கள் யாவும் ஒரு மத்திய ஆட்சி நிறுவனத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தால் அது ஒருமுக ஆட்சி எனப்படும். ஆதில் நாட்டின் சட்டங்கள் யாவும் ஒரே சட்டமன்றத்தால் இயற்றப்படும். ஆணைகள் யாவும் ஒரே மையத்திலிருந்து பிறப்பிக்கப்படும். இறைமை அதிகாரம் பாிக்கப்படாமலிருக்கும். வேறு எந்த சட்ட ஆக்க நிறுவனமும் இல்லாதிருக்கும். அதாவது மாநில அரசாங்கமோ, மாநில சட்டமன்றங்களோ இல்லாதிருக்கும் “எந்தவொரு அமைப்பில் முழு ஆட்சி அதிகாரமும் ஒரு நிறுவனத்திலோ அல்லது ஒரு கட்டுப்பாட்டிற்குட்பட்ட நிறுவனங்களிலோ குவிக்கப்பட்டு அந்த மைய ஒழுங்கினடிப்படையில் செலுத்தப்படுகிறதோ அந்த அமைப்பே ஒருமுக அரசு” ஜே.டபிள்யூ. கார்னர் விளக்கம் தருகிறார்.

சி.எப். ஸ்ட்ராங் என்பார் ஒருமுக அரசிற்கு இரு முக்கிய இன்றியமையாப் பண்புகள் இருக்கவேண்டும் என்று கூறியுள்ளார். அவை,

- மத்திய பாராளுமன்றத்தின் மேலாண்மை
- இறைமை அதிகாரமுடைய துணை நிறுவனங்கள் இல்லாமை.

ஒருமுக அரசில் அரசியலமைப்பின் மூலம் அதிகாரப் பகிர்வு கொண்ட மாநில அரசு எதுவும் இல்லாததால் மத்திய அரசே அனைத்து அதிகாரங்களையும் கொண்டிருக்கும்.

அதே சமயத்தில் ஒருமுக அரசில் நகராட்சி, மாவட்டக் கழகம் போன்ற உள்ளாட்சி நிறுவனங்கள், வட்டார நிறுவனங்கள் இருக்கலாம். ஆவை ஒரு சில அதிகாரங்களைக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் இந்த அதிகாரங்கள் அரசியலமைப்பின் மூலம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டதல்ல. அதிகாரங்களைப் பரவலாக்கி, தலமக்களின் நலன்களைப் பேணுவதற்கென மத்திய அரசு அவற்றை உருவாக்கி, ஒருசில அதிகாரங்கழுவ வழங்கியுள்ளது. இவ்வாறு வழங்கிய அதிகாரங்களை மத்திய அரசு விரும்பினால் திரும்ப எடுத்துக் கொள்ளலாம். அந்நிறுவனங்களை அழித்துவிடலாம் (மேலும் அவ்வட்டார நிறுவனங்கள் இறைமை அதிகாரம் பெற்றவையல்ல) ஒருமுக அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக இங்கிலாந்து, பிரான்சு அரசாங்கங்களைக் கூறலாம்.

நிறைகள்:

ஒருமுக அரசு சிக்கலற்றது. சிக்கமானது, எளிமையானது, சீரானது: நாடெங்கும் ஒரே சட்டம், ஒரே நிர்வாகம் இயங்குவதால் நாட்டின் ஒருமைப்பாடு நன்கு பாதுகாக்கப்பட வசதியுண்டு. நாட்டுப்பாதுகாப்பு, பன்னாட்டு உறவு ஆகியவை நல்லமுறையில் இயங்க உகந்தது.: அதிகார முரண்பாடு அதிகார எல்லை மீறல், ஓர் அதிகாரத்திற்கு இருமையங்கள் ஆகியவை இதில் இல்லை: ஒரே ஆட்சி யந்திரம் மட்டும் இயங்குவதால் செலவு குறைவானது. முாற்றங்கள் எளிதில் செய்யப்படலாம். திருத்தங்கள் விரைவில் செய்யப்படலாம். எனவே ஒற்றையாட்சியின் சிறப்புச் கூறுகளை இவ்வாறு சுருக்கிக் கூறலாம்.

- உறுதித்தன்மையும், சீரான நிலையும்.
- தேசிய ஒருமைப்பாடும் ஒற்றுமையும் வலுப்பெறல்
- வளைந்து கொடுத்தல்

- எளிமையானது, சிக்கனமானது

குறைகள் :

ஒருமுக அரசு, பல மொழிகள், இனங்கள், பண்பாடுகள் கொண்ட பரந்து விரிந்த நாட்டிற்கு உகந்ததல்ல. சிறிய நாடுகளுக்குத்தான் ஏற்றது. வட்டார மக்களின் நலன்கள் புறக்கணிக்கப்பட வாய்ப்புண்டு. தல மக்களின் தொடக்க முயற்சி, ஆற்றல் ஆகியவைகளுக்கு வாய்ப்பில்லை. நாட்டின் பகுதிகள் எல்லாவற்றின் தேவைகளையும், பிரச்சினைகளையும் கவனிக்கப்பட முடியாது. மேலும் நாட்டின் தொலைதூர இடங்களுக்கு அரசின் ஆதிக்கக் கரங்களும், ஆக்க நலன் திட்டங்களும் எட்டாமல்போக நேரிடலாம். அரசின் அதிகாரங்கள் ஒரே இடத்தில் குவிக்கப்பட்டிருப்பதால் வல்லாட்சி சர்வாதிகார ஆட்சி தோன்றும் அபாயமும் உண்டு. எனவே ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட அரசுகளில் மையத்தில் வலிப்பு நோயும், மாநிலப் பிரிவுகளில் பக்கவாத “நோயும்” ஏற்படலாம் என்று கூறப்படுகிறது.

IB கூட்டாட்சி அரசு (Folderl State)

விளக்கம்: ஒரு நிலப்பரப்பிலுள்ள பல சிறிய அரசுகள் பொதுநலன் கருதி ஒன்றிணைந்து உருவாக்கும் புதிய அரசை கூட்டாட்சி அரசு எனப்படும். இதில் “சிறிய அரசு” எனப்படுபவை மாநிலங்கள் ஆகின்றன. “புதிய அரசு” எனப்படுவது மைய அரசு எனப்படுகிறது. எனவே பல மாநில அரசுகளும், ஒரு மைய அரசும் கொண்டதே கூட்டரசு எனப்படும். ஒரு கூட்டாட்சியில் மத்திய அரசும் ஒரு உருப்பு. ஆனால் மாநில அரசுகள் மற்றொரு உறுப்பாகும். இரண்டுமே அரசியலமைப்பிலிருந்துதான் தங்கள் அதிகாரத்தைப் பெறுகின்றன. மாநில அரசுகள் மத்திய அரசின் படைப்புகள் அல்ல. அவைகள் பெற்றிருக்கும் அதிகாரங்கள் மத்திய அரசாங்கத்தால் வழங்கப் பெற்றவையும் அல்ல. அதிகாரப் பகிர்வு முறையில் மத்திய அரசுடன் நாட்டின் இறைமையைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றன. அதனால் தங்கள் தனித்தனமையை இழப்பதில்லை. உரிமைகளை இழப்பதில்லை. அவ்வாறு அவற்றை இழக்காமலே அவை உன்றிணைந்து நிற்கின்றன. எனவே தான் பேராசிரியர்டைசி “நாட்டின் ஒற்றுமையையும் அதிகாரத்தையும் மாநில உரிமைகளோடு இணைக்கும் ஒரு அரசியல் ஏற்பாடே கூட்டாட்சி அரசாகும்” என்று கூறியுள்ளார்.

ஸ்விட்சர்லாந்து, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள், ஆஸ்திரேலியா ஆகிய நாடுகளின் கூட்டரசு இத்தன்மைகளை கொண்டு தானே உருவானதாகும். ஆனால் இந்தியாவிலும் ர்'யாவிலும் மாநிலங்கள் மத்திய அரசினால்படைக்கப்பட்டவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் மாநிலங்கள் தாமாக பொது நன்மை கருதி இணையும் கூட்டாட்சிதான் உண்மையானது. மேலும் கூட்டாட்சி உறுப்புக்களான மாநிலங்களுக்கு சம உரிமை அளிக்கப்பட்டவேண்டும். புவியியல் ரீதியில் அனைத்து மாநிலங்களும் ஒருங்கிணைந்திருக்க வேண்டும்.

ஒரு கூட்டாட்சியில் கீழ்க்காணும் சிறப்பியல்புகள் இருக்க ஈவண்டும்.

- எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பு:

அதில் மத்திய மாநில அரசுகளுக்கிடையே செய்யப்பட்டுள்ள அதிகாரப் பங்கீடு- அதாவது, மத்திய அரசிற்குரிய அதிகாரங்கள், மாநில அரசிற்குரிய அதிகாரங்கள், எஞ்சிய அதிகாரங்கள் ஆகியவற்றை வரையறை செய்து கொள்ள வேண்டும். இதில் எஞ்சிய அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்கு அளிக்கப்படவேண்டும்.

- அரசியலமைப்பின் மேம்பாடு:

மத்திய அரசும், மாநில அரசுகளும் அரசியலமைப்பிலிருந்து தங்கள் அதிகாரங்களைப் பெறுவதால், அதுவே உயர்ந்த தன்மை பெற்றிருக்க வேண்டும்.

- **இரண்டாவது அவை :**

மத்திய அரசில் மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஒரு அவையும், மாநிலங்களின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட மற்றொரு அவையும் இருக்க வேண்டும். இந்த இரண்டாவது அவையில் மாநிலங்களுக்கு சம அளவு பிரதிநிதித்தவம் அளிக்க வேண்டும். இதன் மூலம் சிறிய மாநிலங்களும் சம அதிகாரம் பெறும் வாய்ப்பைப் பெறுகின்றன.

- **சுதந்திரமாக இயங்கும் நீதிமன்றம்:**

மத்திய மாநில அரசுகளுக்கிடையே எழும் முரண்பாடுகளைத் தீர்ப்பதற்கும், அரசியலமைப்பின் மேம்பாட்டைப் பாதுகாப்பதற்கும், அதற்கு விளக்கமளிப்பதற்கும் கூட்டாட்சி நீதிமன்றமொன்று நிறுவப்படவேண்டும்இ அதற்கு நீதிப்புனராய்வு அதிகாரம் அளிக்கப்பட வேண்டும். அதன் மூலம் அது அரசியலமைப்பின் காவலரணாக விளங்கும்.

- **அரசியலமைப்பைத் திருத்தும் பணியில் மாநிலங்களுக்கு அதிகாரம்**

கூட்டாட்சியின் எழுதப்பட்ட நெகிழா அரசியலமைப்புத் திருத்தத்திற்கு பெரும்பான்மையான மாநிலங்களின் இசைவைக் கட்டாணமானதொன்றாக ஆக்க வேண்டும்.

நிறைகள்:

முதலாவதாக, பல மொழிகள் பேசும் மக்களும் பல இனத்தைச் சேர்ந்த மக்களும் பொதுநலனுக்காக இணைந்து வலுவும், வளமும் மிக்க நாடாக உருவாக கூட்டாட்சி மறை சிறந்ததொரு வாய்ப்பாகும். வலிமை குன்றிய பல அரசுகள் ஒன்றிணைந்து வலிமையுற்ற நாடாக மாறவும் வாய்ப்பளிக்கிறது. நாட்டின் அனைத்து இயற்கை வளங்களையும் அனைத்து மாநிலங்களும் அனுபவிக்கவும் வாய்ப்பளிக்கிறது.

இரண்டாவதாக, அதிகாரம் பரவலாக்கப்பட்டு அனைத்துப் பிராந்திய நலன்களும் பாதுகாக்கப்பட வாய்ப்பளிக்கிறது. மாநில அரசுகள் தன்னாட்சி அரசாக இயங்குவதால் பிராந்திய நலன்கள் புறக்கணிக்கப்படுவதில்லை. ஆட்சித்துறையில் பயிற்சி ஏற்படுகிறது.

மூன்றாவதாக, அதிகாரம் ஒரே மையத்தில் குவிக்கப்படாமல் பரவலாக்கப்பட்டிருப்பதால் மைய அரசின் பளு பெரிதும் குறைகிறது. முக்கள் நலத்திட்டங்களை மாநிலங்கள் மேற்கொண்டு, வளர்ச்சிப் பணிபுரிய வாய்ப்பளிக்கிறது. மைய அரசு நாட்டின் பொது நலன்களையும், பாதுகாப்பினையும் கவனிக்க போதிய அவகாசம் கிடைக்கிறது.

நான்காவதாக, நாட்டின் இறைமை மாநிலங்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டிருப்பதால் வல்லாட்சி தோன்றுவதற்கு இயற்கையான இடையூறு அதில் இருக்கிறது. சர்வாதிகார அரசு தோன்றுவதற்கான வாய்ப்புகள் குறைவு. இறுதியாக, நெகிழா அரசியலமைப்பின் நன்மைகளான நிலையான உறுதியான அரசு நிலைபெற வாய்ப்பளிக்கிறது.

குறைகள்:

கூட்டாட்சியில் மைய அரசு மாநில அரசுகள் எனப்பட்ட இருவகை அரசுகள் இரப்பதால் அவற்றிற்கிடையில் முரண்பாடுகள் எழுகின்றன. இரவகை நிர்வாக யந்திரங்கள் சட்டமன்றங்கள் இருப்பதால் ஆட்சித்துறை சிக்கல் மிகுந்ததாகின்றது. செலவு மிகுந்ததாயும்

இருக்கிறது. பணிகள் இரட்டிப்பாகின்றன. அதனால் கால விரயமும், பண விரயமும் தவிர்க்க முடியாததாகி விடுகின்றன.

அதிகார வரையறை குறித்து சட்ட சிக்கல்களும், அதிகார மீறல்களும் அதிகமாகின்றன. அதனால் மத்திய மாநில அரசுகளுக்கிடையில் எழும் கருத்து வேறுபாட்கள் பிரிவனைவாதத்திற்கு வழிவகுத்துவிடும். முாநில மற்றும் பிராந்திய நலன்கள் தேசியநலன்களை மறைத்துவிடும். மாறிவரும் காலச்சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப அரசியலமைப்பினை மாற்றுவது கடினமாகி விடுவதால் நாட்டின் முன்னேற்றம் தடைபடுகிறது அல்லது காலதாமதமாகி விடுகிறது. பல சமயங்களில் எல்லா மாநிலங்களின் முழு ஆதரவு பெற்ற உறுதியான அயல் நாட்டுக் கொள்கையினைப் பின்பற்ற முடியாது போய்விடுகிறது. மேலும் பெரிய மாநிலங்கள் சிறிய மாநில நலன்களைப் புறக்கணித்துவிட்டு தேசிய அரசியலில் செல்வாக்குப் பெறுவதும் தவிர்க்க முடியாத தீமையாகும்.

அதிகாரப் பிரிவனைக் கோட்பாடு

அரசாங்கமானது மூன்று முக்கியப் பிரிவுகளைக் கொண்டிருக்கிறது. அவை சட்டமன்றத்துறை (நடுபடைவளைந) நிர்வாகத்துறை (நடுஉரவளைந) நீதித்துறை (துரனைஉயைடல) ஆகியவைகளேயாகும். இவை அரசின் மூன்று முக்கியப் பணிகளை நிறைவேற்றுகின்றன.

சட்டமன்றத்துறை சட்டங்களை இயற்றுகிறது.

நிர்வாகத்துறை அவற்றை செயல்படுத்துகிறது.

நீதித்துறை சட்டங்களுக்கு விளக்கமளித்து, மீறுபவர்களைத் தண்டிக்கிறது

அதிகாரப் பிரிவனைக் கோட்பாட்டின்படி இம்மூன்று பணிகளையும் தனித்தனி நிறுவனங்கள் அல்லது நபர்கள் ஆற்ற வேண்டும். அவை ஒவ்வொன்றின் அதிகார எல்லைகள் வரையறுக்கப்படவேண்டும். அவ்வெல்லைக்குள் அவை உரிமையுடன் மேலாண்மை செலுத்த வேண்டும். அப்பொழுது தான் மக்கள் உரிமைகள் பாதுகாப்புடனிருக்கும் வல்லாட்சி உருவாதற்கான வாய்ப்பிருக்கிறது.

அதிகாரப் பிரிவனைக் கோட்பாட்டை (ளுநிநசயவழைமுக மீழநசள) முதன் முதலில் வலியுறுத்தியவர் மான்டெஸ்க்யூ என்ற பிரஞ்சு தத்துவஞானி இவர் தமது “ சட்டத்தின் உள்ளுணர்ச்சிகள்” (ளுசவை முக டுயறள) என்ற நூலில் இதனை விளக்கியுள்ளார். அதில் அவர் கூறியுள்ளதாவர் “சட்டமியற்றும் அதிகாரமும் நிர்வாக அதிகாரமும் ஒரே ஆளிடமோ குழுவிடமோ இருக்குமானால் மக்கள் உரிமை பெறார். அதுப்போலவே, நீதித்துறை அதிகாரமானது சட்டமன்ற நிர்வாக அதிகாரங்களினின்று பிரிக்கப்படவில்லையெனில் உரிமை இராது. அது சட்டமன்ற அதிகாரத்துடன் இணைக்கப்படுமானால் குடிகளின் உரிமை பறிபோகும். “இக்கோட்பாட்டை பின்னர் ஆங்கில சட்ட வல்லுநரான பிளாக்ஸ்டனும் அமெரிக்க அரசியலறிஞரான ஹாமில்டனும் வலியுறுத்தினர்.

திறனாய்வு:

ஒரு கோட்பாடு என்ற முறையில் அதிகாரப்பிரிவனைக் கொள்கை கொடுங்கோன்மைக்கு எதிரான நல்லதொரு அரசியல் ஏற்பாடு என்று தோன்றுகிறது. அனைத்து அதிகாரங்களும் ஒருவரிடமோ, ஒரு துறையிடமோ, குவியும்போது வல்லாட்சிக்கான சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க உண்மையாகும். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் ஐரோப்பிய மன்னர்கள் வல்லாட்சியாளர்களாக விளங்கியதற்கு முக்கிய காரணம் அரசாங்கத்தின் அனைத்து அதிகாரங்களும் அவர்கள் கையில் குவிந்திருந்ததுதான். ஆனால் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பாராளுமன்ற முறையிலான ஆட்சிமுறை ஐரோப்பாவில் பரவியபின் அதிகாரப் பிரிவனைக் கோட்பாட்டின் பயனற்ற தன்மை நன்கு வெளிப்பட்டது. அரசின் முக்கிய

அதிகாரங்களுடைய மூன்று முக்கியத்துறைகள் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பற்று தனித்தனியே நிர்வகிக்கப்படுவதென்பது நடைமுறைக்கு உதவாது என்பது புலனாகிறது. பல அரசுகளில் சட்டமன்றம் சில நிர்வாக அலுவல்களையும், நிர்வாகத்துறை சில நீதித்துறை அலுவல்களையும் செய்து வருகின்றன. பாராளுமன்ற முறை அரசுகளில் நிர்வாகத்துறை (அமைச்சரவை) சட்டமன்றத்திற்குப் பொறுப்பாக இருக்கிறது. சட்டமன்றம் நிர்வாகத்துறையை இயக்கிக் கட்டுப்படுத்துகிறது. ஆமைச்சர்கள் விரும்பிய சட்டங்களை விரும்பியவாறே இயற்றி விருப்பப்படி செயல்படுத்துகின்றனர். நீதித்துறையானது சட்டமன்றம் இயற்றிய சட்டங்களை அரசியலமைப்பிற்கு முரணானது என்று கூறி தள்ளி விடலாம். இவ்வாறாக, மூன்று துறைகளும் பரஸ்பரம் அதிகார எல்லை மீறல்கள் செய்வதுடன் ஒன்றையொன்று கட்டுப்படுத்தவும் முயல்கின்றன. எனவே அதிகாரப் பிரிவினைக் கோட்பாடு நடைமுறைக்கு உதவாத நல்லதொரு கொள்கை என்பது தெரிய வருகிறது.

மேலும் அரசாங்கமானது ஒரு முழு யந்திரம் போன்றது. அதற்கு வெவ்வேறு உறுப்புகள் இருக்குமேயன்றி, ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பற்ற தனித்தனி உறுப்புகள் இருக்கமுடியாது. உட்ரோவில்சன் “இக்கொள்கையின் குறைபாடு என்னவென்றால் அரசாங்கம் என்பது யந்திரம் அன்று. அது உயிருள்ள அமைப்பு” என்று கூறியதும் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

தனித்தனி துறையாக அவை இயங்கினால் அவற்றிக்கிடையே பொறாமை, ஐயுறவு, பிணக்கு ஏற்பட்டு நிர்வாகம் குழப்பமாகிவிடும். எனவே அதிகாரப் பிரிவினையைவிட துறைகளுக்கிடையே இணக்கமும் ஒத்துழைப்பும் மான் ஒழுங்கான நிர்வாகத்திற்குத் துணைபுரியும். எனவே அதிகாரப் பிரிவினையும் நல்லதல்ல. அதிகார ஒருமைப்பாடும் நல்லதல்ல.

இங்கிலாந்தில் அதிகாரப்பிரிவினைக் கோட்பாடு

அதிகாரப் பிரிவினைக் கோட்பாட்டை வலியுறுத்திய மான்டெஸ்க்யூ, “இங்கிலாந்தில் தான் அக்கோட்பாடு நடைமுறையில் இருக்கிறது. எனவேதான் அந்நாட்டு மக்களின் உரிமைகள் பாதுகாப்புடனிருக்கின்றன.” என்று கூறியது தவறு என்பது நிரூபிக்கப்பட்டுவிட்டது. ஏனென்றால் பாராளுமன்ற ஆட்சிமுறையைக் கொண்ட அந்நாட்டில் சட்டமியற்றலும், நிர்வாக அதிகாரமும் ஒரே நிறுவனத்திடம்-அமைச்சரவையிடம் இருக்கின்றன. பாராளுமன்ற உறுப்பினராயிருப்பவர்தான் நிர்வாகத்துறை உறுப்பினராகவும், அதாவது அமைச்சரவை உறுப்பினராகவும் இருக்கமுடியும். சட்டமியற்றலும், நிர்வாகம் நடத்தலும் அமைச்சரவையிடமே இருக்கின்றது. எனவே தான் வால்டர் பேஜட் என்பார்”. இங்கிலாந்தின் அரசியலமைப்பு சிறப்புறப் பணிபுரிவதன் ரகசியம் அதன் ஆட்சித்துறைக்கும் சட்டத்துறைக்கும் இடையேயுள்ள நெருங்கிய உறவுதான்” என்று கூறியுள்ளார். இதற்கும் ஒருபடி மேலாக, சட்டமியற்றும் பணியைச் செய்யும் பாராளுமன்றமே நீதிமன்றமாகவும் இயங்குகிறது. பாராளுமன்றத்தின் ஒரு பிரிவான பிரபுக்கள் சபையே இறுதி முறையீட்டு நீதிமன்றமாகச் செயல்படுகிறது. மேல்முறையீட்டுகளை விசாரணை செய்யும் போது சட்டப்பிரபுக்கள் ஒன்பது பேர் மட்டுமே அமர்வது மரபு. அப்பிரபுக்கள் சட்டமியற்றும் பணிகளில் கலந்து கொள்கிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அதிகாரப் பிரிவினைக் கோட்பாடு இன்னொரு வகையிலும் முற்றிலும் புறக்கணிக்கப்படுகிறது. பிரபுக்கள் சபைத் தலைவரான சான்ஸ்லர் பிரபு அமைச்சரவை உறுப்பினரும் கூட. பிரபுக்கள் சபை இறுதி முறையீட்டு மன்றமாகச் செயல்படும்போது அதற்கு அவர்தான் தலைமை தாங்குவார். முற்றும் பிரிவுக்கவன்சிலின் நீதிக்குழுவிற்கும் உயர்நீதிமன்றத்தின் சான்சரி பிரிவிற்கும் அவர்தான் தலைமை தாங்குகிறார். எனவே அவர் சட்டத்துறை, நிர்வாகத்துறை, நீதித்துறை ஆகிய மூன்று துறைகளிலும் அதிகாரம் செலுத்துவது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறு, ஒரே நபர் மூன்று துறைகளிலும் பதவி வகிப்பது அதிகாரப்பிரிவினைக் கோட்பாட்டை எள்ளி நகையாடுவது போலிருக்கிறது.

அமெரிக்காவில் அதிகாரப்பிரிவுகளைக் கோட்பாடு

அமெரிக்க அரசியலமைப்பை வகுத்தவர்கள் அதிகாரப்பிரிவுகளைக் கோட்பாட்டில் பற்றுறுதி கொண்டவர்கள். எனவே அமெரிக்க அரசியலமைப்பில் அக்கோட்பாடு முழுமையாக புகுத்தப்பட்டுள்ளது. அரசியலமைப்பின் முதல் மூன்று விதிகள் அதனை தெளிவுபடுத்துகிறது.

முதலாவது விதி சட்டமியற்றும் அதிகாரத்தை அமெரிக்க காங்கிரசிற்கு (பிரதிநிதிகள் சபை, செனட் சபை) அளிக்கிறது.

இரண்டாவது விதி குடியரசுத் தலைவரிடம் ஆட்சித்துறை அதிகாரங்களை அளிக்கிறது.

மூன்றாவது விதி நீதித்துறை அதிகாரங்களைத் தலைமை நீதிமன்றத்திடமும், காங்கிரசால் அவ்வப்போது உருவாக்கப்படும் கீழ்மட்ட நீதிமன்றங்களிடமும் அளிக்கிறது.

சட்டத்துறை

சட்டமியற்றும் மன்றங்களான பிரதிநிதிகள் சபை, செனட் சபை ஆகியவைபிற துறைகளின் தலையீடோ, கட்டுப்பாடோ இன்றி தனித்து இயங்குகிறது. குடியரசுத் தலைவருக்கு அவற்றைக் கலைக்கும் அதிகாரமும் இல்லை. அமைச்சர்கள் சட்டமன்றங்களில் மசோதாக்களை முன்மொழியவோ, நிறைவேற்றவோ முடியாது.

குடியரசுத்தலைவர்:

நிர்வாகத்துறை தலைவரான இவர் மறைமுகமாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். ஆமைச்சர்கள் இவரால் நியமிக்கப்பட்டு இவருக்கே பொறுப்பாயிரக்கிறார்கள். அவர் மீதோ அவரது அமைச்சர்கள் மீதோ நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டுவந்து பதவி நீக்கம் செய்யமுடியாது.

நீதித்துறை

குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்பட்ட நீதிபதிகள் அவர்கள் மரணம் அடையும்வரை பதவி வகிக்கின்றனர். குடியரசுத் தலைவரோ, சட்டமன்றங்களோ அவர்களைப் பதவி நீக்கம் செய்யமுடியாது. ஊதியத்தைக் குறைக்க முடியாது.

இவ்வாறு மூன்று துறைகளும் மற்றொன்றின் தலையீடின்றி தனித்தனியே இயங்கி வருகின்றன. ஆனால் அவை ஒன்றுக்கொன்று தடையாக இருந்து அவற்றுள் “அதிகாரச் சமநிலை” ஏற்படுத்தி ஏதாவது ஒரு துறை சர்வாதிகாரப் போக்கில் செல்லாதவாறு பார்த்துக் கொள்ளும் வகையில் அமைந்திருப்பதே அமெரிக்க அரசியலமைப்பின் சிறப்பானதொரு அம்சமாகும். கூன்றாக, நிர்வாகத்துறைத் தலைவரான குடியரசுத் தலைவர் செய்யும் முக்கிய பதவி நியமனங்களும், உடன்பெக்கைகளும் சட்டத்துறையான செனட்டின் மூன்றிலிருபங்கு ஆதரவைப் பெற வேண்டும். துரோகக் குற்றச்சாட்டு விசாரணை மூலம் அவரைப் பதவி நீக்கம் செய்யும் உரிமையும் பெற்றிருக்கிறது. ஆனால் இதற்கு இரு சபைகளிலும் மூன்றிலிரு பங்கு பொரும்பான்மை பெறவேண்டும். சட்டமன்றத்தால் இவ்வாறு கட்டுப்படுத்தப்படும் குடியரசுத் தலைவர் அம்மன்ற நடவடிக்கைகள் மீது மேலதிகாரம் பெற்றுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. அம்மன்றம் இயற்றும் சட்டங்களைத் தள்ளுபடி செய்யும் அதிகாரம் பெற்றுள்ளார். ஆனால் மீண்டும் அது மூன்றிலிருபங்கு பெரும்பான்மையுடன் நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டால் தள்ளுபடி ஆணை செல்லாததாகிவிடும். ஆனால் பையுறை ரத்து அதிகாரம் மூலமும் சட்டங்களைத் தள்ளுபடி செய்யும் உரிமை பெற்றிருக்கிறார். சட்டமன்றம் இயற்றும் சட்டங்கள் அரசியலமைப்பிற்கு முரணானது என்று கூறி அவற்றை செல்லாது என்று அறிவிக்கும் நீதிமன்றம் பெற்றிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் துரோகக் குற்றச்சாட்டு சுமத்தி மூன்றிலிருபங்கு பெரும்பான்மையுடன் நீதிபதிகளைப் பதவி விலக்கும் அதிகாரம் சட்டமன்றங்களுக்கு இருக்கிறது.

இவ்வாறு மூன்று துறைகளும் தங்கள் அதிகார எல்லைகளை மீற முடியாதபடி ஒன்றுக்கொன்று தடையாக இருந்து அதிகாரச் சமநிலையை ஏற்படுத்துகின்றன.

அலகு - 2

இங்கிலாந்து அரசியலமைப்பு

சிறப்புக் கூறுகள்

உலகின் முதன் முதலில் தோன்றிய அரசியலமைப்பு எனச் சிறப்பிக்க பெறும் இங்கிலாந்தின் அரசியலமைப்பு உலகின் பிற அரசியலமைப்புகளிலிருந்து பெரிதும் மாறுபட்டிருக்கிறது.

முதலாவதாக, அது தனியொரு சபையினாலோ, மாநாட்டினாலோ தயாரிக்கப்பட்டதல்ல. இரண்டாவதாக, அது முழுமையாக ஒரே காலகட்டத்தில் இயற்றப்படவில்லை. மூன்றாவதாக, அது எந்த நாளிலிருந்து அமலுக்கு வந்தது என்று கூற முடியாது. நான்காவதாக, அரசியலமைப்புச் சட்டங்களனைத்தும் ஒரே படிவத்தில் அல்லது நூற்றொகுதியாக எழுதப்படவில்லை.

எனினும், இங்கிலாந்தில் அரசு இயங்குகிறது. நிர்வாகம் நடைபெறுகிறது. பாராளுமன்றம் கூடுகின்றது. சட்டம் இயற்றப்படுகிறது. தேர்தல் நடைபெறுகிறது. ஆமைச்சரவை செயல்படுகிறது. இவையனைத்தும் முறையாக சீராக நடைபெற்று வருகின்றன. எனவே இங்கிலாந்தில் அரசியலமைப்பு என ஒன்று இருக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது. இவ்வாறு பிறந்த ஊர், பிறந்த தேதி, பெற்றோர் பெயர் தெரியா இங்கிலாந்தின் அரசியலமைப்பு உண்மையிலையே தனிச்சிறப்புப் பண்புகள் பலவற்றைத் தன்னுள் கொண்டிருக்கிறது.

1. எழுதப்படா அரசியலமைப்பு

இன்று உலகில் எழுதப்படா அரசியலமைப்பிற்கு ஒரே எடுத்துக்காட்டாய் விளங்குவது இங்கிலாந்தின் அரசியலமைப்புதான். அரசின் அமைப்பு, அதிகாரங்கள், பணிகள், மக்கள் உரிமைகள் ஆகியவை ஒரே படிவத்தில் எழுதப்படவில்லை. எனினும் அதனை முற்றிலும் எழுதப்படாதவொன்று என்று கூறிவிடமுடியாது. மாகசாசனம், உரிமை மசோதா போன்ற எழுதப்பட்ட ஆவணங்களும் உண்டு என்பதை நினைவிற் கொள்ள வேண்டும்.

• நெகிழும் தன்மை

ஆங்கில அரசியலமைப்புச் சட்டம் என கூறப்படுவதைத் திருத்தம் செய்வதற்கு கடுமையான தனி வழி முறைகள் எதுவும் இல்லை. சாதாரணமசோதா எவ்வாறு நிறைவேற்றப்படுகின்றதோ, அவ்வாறே அரசியலமைப்புத் திருத்தங்களும் செய்யப்படலாம். இது இங்கிலாந்து அரசியலமைப்பின் நெகிழ்ந்து கொடுக்கும் தன்மையை எடுத்துக்காட்டுவதாயுள்ளது.

• வரையறுக்கப்பட்ட முடியாட்சி

முடியாட்சி முறை மறைந்து குடியாட்சி முறை வளர்ச்சியுற்று வரும் இக்காலத்தில் இங்கிலாந்தில் இன்னமும் முடியாட்சி முறை தொடர்ந்து இருப்பது மற்றொரு சிறப்புக் கூறு ஆகும். மக்கள் நலன்களும், உரிமைகளும் குடியாட்சி முறை நாடுகளில்தான் நன்கு பாதுகாக்கப்படும் என்று கூறப்பட்டாலும் இங்கிலாந்தில் அவை மிச்சிறப்பாக பாதுகாக்கப் பெறுகின்றன என்பதை மறுக்க முடியாது. ஆதற்குக் காரணம் அம்முயற்சி ஏகபோக அதிகாரங்களைக் கொண்ட வல்லாட்சியாக இல்லாமல், வரையறை செய்யப்பட்ட முடியாட்சியாக இருப்பதுதான். ஆதன்மூலம் இங்கிலாந்து மக்கள் முடியாட்சியின் நலன்களையும் குடியாட்சியின் நலன்களையும் ஒருங்கே பெற முடிகிறது.

• பாராளுமன்ற அரசாங்கம்

இங்கிலாந்தில் முடியாட்சி நடைபெற்றாலும் நடைமுறையில் பாராளுமன்றமே நாட்டை ஆள்கிறது. மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட பாராளுமன்றத்திற்குப் பொறுப்பான அமைச்சரவையே நாட்டு நிர்வாகத்தை நடத்துகின்றது. இதனைப் பாராளுமன்ற முறை அரசு

என்றும், அமைச்சரவை முறை அரசு என்றும் கூறலாம். இது அமெரிக்க குடியரசுத் தலைவர் முறையினின்றும் மாறுபட்டது.

- **பாராளுமன்றத்தின் மேலாண்மை**

இங்கிலாந்தில் பாராளுமன்றம்வரம்பற்ற அதிகாரங்களைக் கொண்டிருக்கிறது. சட்டங்களை உருவாக்கவும், சட்டங்களைத் திருத்தவும், நீதிமன்றங்களின் தீர்ப்பை மாற்றியமைக்கவும் முழு அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறது. பாராளுமன்றம் இயற்றும் சட்டங்களை மன்னர் புறக்கணிக்க முடியாது. நீதிமன்றங்களும் அவற்றை மாற்றியமைக்க முடியாது. நுகைச்சுவையாகக் குறிப்பிடுவதுபோல் “ஒரு ஆணை பெண்ணாக்குதல் பெண்ணை ஆணாக்குதல்” ஆகியவை தவிர அனைத்துக் காரியங்களையும் அது செய்யலாம்.

- **அதிகாரப்பிரிவினைக் கோட்பாடு புறக்கணிக்கப்படல்**

சட்டமியற்றல், நிர்வாகம் நடத்துதல், நீதி வழங்குதல் ஆகியவை தனித்தனி நபர்களால் நிறுவனங்களால் நடத்தப்பட்டாலே மக்கள் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படும் என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால் இங்கிலாந்தில் இந்த அதிகாரப் பிரிவினைக் கோட்பாடு புறக்கணிக்கப்படுகிறது. பாராளுமன்றமே சட்டமியற்றல், தனக்குப் பொறுப்பான அமைச்சரவையைக் கொண்டு நிர்வாகம் நடத்துதல், உயர் மேல் விண்ணப்ப நீதிமன்றமாகி நீதி வழங்கல் ஆகிய மூன்று அரசுப் பணிகளையும் மேற்கொண்டுள்ளது.

- **மரபுகளின் முக்கியத்துவம்**

இங்கிலாந்து அரசியலமைப்பில் எழுதப்பட்ட சட்டங்களைவிட எழுதப்படா மரபுகளே அதிகம் கடைபிடிக்கப்படுகின்றன. பழைய பாரம்பரியங்களின் வழிவந்த இம்மரபுகளே இங்கிலாந்து அரசியலமைப்பின் தனித்தன்மைக்குப் பெரிதும் காரணமாயிருக்கின்றன.

- **சட்டத்தின் ஆட்சி**

இங்கிலாந்தில் சட்டத்தின் ஆட்சி நடைபெறுவதாகக் கூறப்படுகிறது. சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம். சட்டத்திற்குப்பாற்பட்டவர் எவருமில்லை. தகுந்த காரணமின்றக் கைது செய்யப்படுதல், காவலில் வைக்கப்படுதல், தண்டனையளிக்கப்படல் ஆகியன தடை செய்யப்பட்டிருப்பது சட்டத்தின் ஆட்சிக்கும் அதன் மாட்சிக்கும் சான்று பகிக்கின்றது.

- **ஒற்றையாட்சி**

இங்கிலாந்தில் ஒரே மைய அரசும், சட்டமியற்றும் நாடாளுமன்றமும் தான் இருக்கின்றன. மாநில அரசுகளோ, சட்ட மன்றங்களோ, அவற்றிக்கிடையே அதிகாரப் பங்கீடுகளோ இல்லை. மைய அரசினால் உருவாக்கப்பட்ட நகராட்சி போன்ற உள்ளாட்சி நிறுவனங்கள் மட்டும்தான் இயங்குகின்றன. எனவே ஆட்சி அதிகாரமனைத்தும் தலைநகரில் ஒருமுகப்படுத்தப்பட்டிருப்பதால் இங்கிலாந்தில் ஒருமுக ஆட்சி அல்லது ஒற்றையாட்சி முறையே நடைபெறுகிறது.

- **கோட்பாடும் செயற்பாடும்**

இங்கிலாந்து அரசியலமைப்பு கோட்பாட்டளவில் கோணாட்சியாக விளங்கினாலும் செயற்பாட்டளவில் குடியாட்சியாகவே காட்சி தருகிறது. அதிகாரமனைத்தும் மன்னர் கரங்களிலே குவிக்கப்பட்டிருக்கிறது போல் தோன்றினாலும் உண்மையில் அவற்றைச் செலுத்துவது அமைச்சரவையேயாகும். பிரபுக்கள் சபை நாட்டின் உயர் முறையீட்டு மன்றமாக இருந்த போதிலும் நடைமுறையில் அதன் சட்டப்பிரபுக்கள் மட்டுமே

நீதிபதியாகச் செயல்படுகின்றனர். இவ்வாறு கோட்பாட்டிற்கும் செயல்பாட்டிற்குமுள்ள வேறுபாடுகள் இங்கிலாந்து அரசியலமைப்பின் மற்றுமொரு வினோதமாகும்.

இங்கிலாந்து அரசர்

“அனைத்து அதிகாரங்களையும் சொண்டிருப்பதாகக் கருதப்படும் மன்னர் உண்மையில் எந்தவித அதிகாரமும் இல்லாதிருக்கிறார். மன்னர் ஆட்சி பீடத்தில் அமர்ந்திருக்கிறாரேயன்றி ஆட்சிப் பொறுப்புகள் அனைத்தையும் அவர் தாமே ஏற்று நடத்துவதில்லை. ஆட்சிக்குத் தலைமை தாங்குகிறாரேயன்றி, ஆட்சி செயல்முறைகளைச் செயல்படுத்துவதில்லை. ஆனால் அனைத்தும் அவரது பெயராலே நடைபெறுகின்றன.

மன்னரும் மணிமுடியும் (King and Crown)

இங்கிலாந்தின் முடியாட்சியில் தன்மையைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றால் முதலில் மன்னருக்கும் மன்னர் பதவிக்கும் இடையில் நிற்கும் நுட்பமான வேறுபாட்டினைத் தெரிந்து கொண்டுவிடுவது வேண்டும். மன்னர் என்பவர் தனிநபர், மன்னர் பதவி என்பது ஒரு ஆட்சி நிறுவனம். இதனையே “மணிமுடி” என்கிறோம். முன்னர், பதவிக்குரிய அதிகாரங்களைச் சுட்டிக்காட்டும் ஒரு சொல்லாக அது பயன்படுத்தப்படுகிறது. முதலாம் ஜார்ஜ் இங்கிலாந்தின் மன்னர் அவர் இறந்துவிட்டார். ஆனால் அவரது மணிமுடி மறையவில்லை. அது உடனே அவரது வாரிசான இரண்டாம் ஜார்ஜிடம் போய் தங்கிவிட்டதைக் காண்கிறோம். “ஹென்றிகளும் சார்லஸ்களும் எட்வர்டுகளும் வருவார்கள் போவார்கள். ஆனால் மணிமுடி என்றும் நிலைத்து நிற்கும் என்று பிளாக்ஸ்டன் கூறுவது பொருள் படைத்தது. இதிலிருந்து நாமறியும் உண்மைகள்

- மன்னர் ஒரு தனிமனிதர்
- மணிமுடி ஒரு ஆட்சி நிறுவனம்
- முன்னவர் வருவார் போவார். பின்னது நிரந்தரமானது

மன்னர் மணிமுடியைச் சூடியதன் மூலம் ஆட்சிப்பொறுப்பிற்குத் தலைமைதாங்கும் தகுதியினை பெற்று விடுகிறார். அம்மணிமுடியை மரபுரிமையாகப் பெறுகிறார். ஆனால் அது பாராளுமன்ற வாரிசரிமைச் சட்டத்தின் மூலம் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

மன்னர் மறைந்தவுடன் மன்னர் பதவி, அதாவது மணிமுடி அவரது முறையான வாரிசிடம் போய் தங்குவிடுகிறது. ஆதற்கு கால இடைவெளி எதுவும் இல்லை. எனவே தான் “மன்னர் இறந்து விட்டார், மன்னர் நீடுழி வாழ்க” என்ற பாரம்பரியப் பழமொழி இன்றும் வழக்கத்திலிருக்கிறது.

மன்னரின் சிறப்புரிமைகள்

இங்கிலாந்தின் மன்னர் பதவி இன்னமும் பெருமை பெற்று விளங்குகிறது என்றால் அதற்கு முக்கியக் காரணம் அதற்கரிய சிறப்புரிமைகளேயாகும். ஆவை,

- முன்னர் சட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர். ஆவரை சட்டப்படி கைது செய்யவோ விசாரணைக்குள் கொண்டு வரவோ தண்டனையளிக்கவோ முடியாது.
- அவரது சொத்துக்களைக் கவரமுடியாது.
- ஏந்த வழக்கிலும் அவரைப் பிரதிவாதியாக ஆக்கமுடியாது. (குறிப்பு ஆனால் 1947 ஆம் ஆண்டு முடிமன்னர் நடவடிக்கைச் சட்டம் இந்தச் சிறப்புரிமைகள் பலவற்றை பறித்துக் கொண்டது)

- நாட்டின் அரசு, மாட்சிமை தங்கிய அரசுபிரானின் அரசாங்கமாகவே கருதப்படுகிறது.

ஆட்சித்துறை அதிகாரங்கள்

பிளாக்ஸ்டன் கருத்துப்படி “பிறமனிதர்களினின்று மாறுபட்டு தனிநிலையில் அரசர் இருப்பதாலும் மரபுச்சட்டத்தின் வாயிலாகவும் அரசு பதவியின் அடிப்படை வழியாகவும் தான் அரசருக்குச் சிறப்பதிகாரம் கிடைக்கப் பெறுகின்றன.” அதன்மூலம் அரசின் மூன்று முக்கிய அலுவல்களான நிவாகம் நடத்துதல், சட்டமியற்றல், நீதி வழங்குதல் ஆகியவை தொடர்பான அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளார்.

• நிர்வாக அதிகாரம்

ஆட்சித்துறை தலைவர் என்ற முறையில் முக்கியப்பதவி நியமன அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறார். பிரதம அமைச்சர், ராணுவத் தளபதிகள், பிற அமைச்சர்கள், அயல்நாட்டு தூதர்கள் போன்ற உயர் பதவியினர் அனைவரையும் நியமிப்பதில் மன்னர் சில மரபுக்கு கட்டுப்பட்டவராயிருக்கிறார். பொதுமக்கள் சபையில் உள்ள பெரும்பான்மைக் கட்சித் தலைவரையே பிரதமராக அவர் நியமிக்கவேண்டும்.

பிற நியமனங்களை பிரதமர் ஆலோசனைப்படி செய்கிறார். அரசாங்கத்தின் அலுவலர்கள் அனைவரும் அரசின் அலுவலர்களாகவே கருதப்படுகின்றனர்.

அரசர் முப்படைத் தலைவராகக் கருதப்படுகிறார். எனவே முப்படைத்துறைத் தொடர்பான அதிகாரங்களைக் கொண்டிருக்கிறார்.

அயல்நாட்டுறவுத் துறை சார்ந்த அதிகாரங்களையும் கொண்டிருக்கிறார். போர்தொடுத்தல், சமாதானம் செய்தல், ஒப்பந்தங்கள் செய்தல், தூதுக்குழு அனுப்புதல் போன்ற அதிகாரங்களையும் கொண்டிருக்கிறார்.

• சட்டமன்றத் தொடர்புடைய அதிகாரங்கள்

இங்கிலாந்தில் பாராளுமன்றமென்பது பொதுமக்கள் சபை, பிரபுக்கள் சபை, மன்னர் ஆகியோர் அடங்கியதாகும். எனவே சட்டமியற்றும் பணிகளில் மிகுந்த அதிகாரங்களைக் கொண்டிருக்கிறார். பாராளுமன்றங்களைச் கூட்டுவது ஒத்திவைப்பது மன்னரது அதிகாரங்களாகும். (பிரபுக்கள் சபையைக் கலைக்க முடியாது) புதிய பாராளுமன்றக் கூட்டத் தொடரின் தொடக்கத்தில் அவர் உரை நிகழ்த்துவார்.

பாராளுமன்றத்தின் இரு சபைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட மசோதாக்கள் மன்னர் இசைவு பெற்ற பின்னரே (கையெழுத்து பெற்ற பின்னரே) சட்டமாகிறது. இசைவு அளிக்காமல் தள்ளி விடும் அதிகாரமும் உண்டு. ஆனால் பொதுில் அந்த அதிகாரத்தை பயன்படுத்துவதில்லை.

தாம் விரும்பியவர்களை பிரபுக்கள் சபை உறுப்பினர்களாக நியமிக்கலாம்.

இவை தவிர மன்றவாயிலாக அறிவிக்கப்படும் ஆணைகள், (Order in Council) தனியுரிமை அரசுப்பட்டளம் ஆகியவற்றை பிறப்பிக்கும் அதிகாரங்களைக் கொண்டிருக்கிறார்

• நீதித்துறை அதிகாரங்கள்

மன்னர் நீதியின் பிறப்பிடமாகக் கருதப்படுகிறார். நீதி மன்னர் பெயரால் வழங்கப்படுகிறது. நீதிபதிகள் மன்னரால் நியமிக்கப்படுகின்றனர். குற்றவாளிகள் தண்டனைகளைக் குறைக்கவும், முழு மன்னிப்பளிக்கவும் சிறப்பதிகாரம்

பெற்றிருக்கிறார். குற்றவாளிகள் கருணை மனுமீது முடிவெடுக்கும் அதிகாரமும் பெற்றிருக்கிறார்.

- **சமயம் சார்ந்த அதிகாரங்கள்**

ஆங்கிலத் திருச்சபையில் தலைவர் மன்னராவார். திருச்சபை அதிகாரிகளான ஆர்ச் பி'ப்புகள் டீக்கன்கள் ஆகியோரை மன்னரே நியமிக்கிறார். ஆங்கிலத் திருச்சபையின் தேசியப் பெரவை எடுக்கும் அனைத்து நடவடிக்கைகளுக்கும் அரசரின் இசைவு இன்றியமையாதது. திருச்சபை சார்ந்த வழக்குகளிலும் உயர்முறையீட்டு மன்ற நடுவராகக் கருதப்படுகிறார்.

- **பிற அதிகாரங்கள்**

சிறப்புப்பட்டங்களும் விருதுகளும் வழங்கும் அதிகாரம் மன்னருக்கிருக்கிறது.

அமைச்சர் குழு

அமைச்சர் குழுவின் அமைப்பு

தேர்தல் முடிவுற்றதும் பொதுமக்கள் சபையின் பெரும்பான்மைக் கட்சித் தலைவரே பிரதம அமைச்சராக மன்னர் நியமிப்பார். பின் பிரதமரின் ஆலோசனைப்படி பிற அமைச்சர்களையும், அரசர் நியமிக்கிறார். பிரதமர் விரும்பும் நபர்களே அமைச்சர்களாக நியமிக்கப்படுகின்றனர். அவர்கள் பிரதமரின் கட்சியை ஆதரிப்பவர்களாயும், அவரது நம்பிக்கை உகந்தவர்களாயும் இருப்பர். பொதுவில் பாராளுமன்றத்தின் ஏதாவது சபையின் உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்களே அமைச்சர்களாக நியமிக்கப்படுகின்றனர். அவ்வாறு உறுப்பினர்களாயில்லாவிட்டால் அமைச்சராக நியமனம் பெற்ற ஆறு மாத காலத்திற்குள் அவர் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகி விட வேண்டும்.

இவ்வாறு நியமிக்கப்படும் அமைச்சர்கள் அனைவரும் அமைச்சர் குழுவின் (ஊயடிநெவ) உறுப்பினர்களாகி விடமுடியாது. துணை அமைச்சர், ராஜாங்க அமைச்சர், பாராளுமன்றச் செயலாளர்கள் போன்ற அந்தஸ்துடையவர்கள் அமைச்சர்களாகப் கருதப்பட்டாலும் அமைச்சர் குழு உறுப்பினர்களாகக் கருதப்படமாட்டார்கள் தகுதியில் மூத்தவர்களாகவும் கட்சியில் செல்வாக்குடையவர்களாயுமிருப்பவர்களே அமைச்சர் குழு உறுப்பினர்களாக நியமிக்கப்படுவர்.

அமைச்சர் குழுவின் இன்றியமையா இயல்புகள் மூன்று:-

- பாராளுமன்றத்தின் நம்பிக்கையைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். அதாவது அம்மன்றத்தின் பெரும்பான்மையினரின் ஆதரவைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.
- கூட்டுப் பொறுப்புடன் இயங்க வேண்டும். அமைச்சர் குழுவால் எடுக்கப்படும் முடிவுகளை எல்லா அமைச்சர்களும் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். முக்கியமான பிரச்சினையில் அமைச்சர் ஒருவர் கொண்டுவரும் தீர்மானம் தோற்கடிக்கப்பட்டால் அமைச்சர் குழுவே தோற்கடிக்கப்பட்டதாக பொருள். உடனே அனைவரும் பதவி விலக வேண்டும். அவர்கள் ஒரே படகில் இருப்பதால் ஒன்றாகவே பயணம் செய்கின்றனர். ஒன்றாகவே மூழ்குகின்றனர்.
- அமைச்சர் குழுவின் மற்றுமொரு இன்றியமையா இயல்பு கருத்தொற்றுமையாகும். பிரதம அமைச்சரோடு ஒத்த கருத்துடையவர்களே அமைச்சர்களாக நீடிக்கமுடியும். கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டால் கௌரவமாக ராஜினமா செய்வதே நலம்.

அமைச்சர் குழுவின் அதிகாரங்களும் பணிகளும்

• கொள்கைகளை வகுப்பது

அரசின் கொள்கைகளை உருவாக்குவது அமைச்சர் குழுவின் முக்கியப் பணியாகும். இவ்வகையில் அக்கொள்கைகளை செயற்படுத்தும் திட்டங்களை வகுப்பதும் அதன் பொறுப்பாகும். சான்றாக, பொருளியல் துறையில் பொதுவுடைமைக் கொள்கையான தனியார் தொழில் ஆதரவுக் கொள்கையா, கலப்புப் பொருளியல் கொள்கையா என்பதை அமைச்சர் குழு தீர்மானிக்கும், கலப்புப் பொருளியல் கொள்கையே நாட்டிற்குக் கந்தது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டால் அதனை செயல்படுத்த என்னென்ன பொருளியல் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றும் முடிவு செய்யும்.

• சட்டமியற்றும் அதிகாரங்கள்

பாராளுமன்றத்தைக் கூட்டுவதும், ஒத்திவைப்பதும், கலைப்பதும் அவசர அதிகாரமாயிருப்பினும் அவ்வாறு செய்யுமாறு ஆலோசனையளிப்பது அமைச்சர் குழுவேயாகும். பாராளுமன்றத்தில் மசோதாக்களைக் கொண்டுவந்து சட்டமாக்குவது, பாராளுமன்றம் கூட்டப்படாத சமயங்களில் குழு ஆணை என்ற பெயரில் அரசரைக் கொண்டு அவசரச் சட்டங்களைப் பிறப்பிப்பது, ஒப்படைக்கப்பட்ட சட்டமியற்றுதல் (ஐநாடநபயவநன் டுழபளைடயவழை) மூலமாக பலவிதிகளை இயற்றுதல் ஆகியவைகளை அமைச்சர் குழுவின் சட்டம் சார்ந்த பணியாகும்.

• நிர்வாக அதிகாரங்கள்

கொள்கையளவில் அரசரே நாட்டின் தலைமை நிர்வாகியாக இரந்தபோதிலும் செயலளவில் அமைச்சர் குழுவே நிர்வாகத்தை நடத்துகிறது. ஒவ்வொரு நிர்வாகத்துறைக்கும் ஒரு அமைச்சரவை நியமித்து அதனை நடத்துகிறது. முக்கியப்பதவி நியமனம் வரவுசெலவுத் திட்டம், போர்ப்பிரகடனம், அமைதி ஒப்பந்தம், வளர்ச்சி திட்டங்கள், வரி விதிப்புகளட போன்ற அனைத்துப் பிரச்சினைகளிலும் முடிவெடுத்துச் செயல்படுகிறது.

• நீதித்துறை அதிகாரங்கள்

நீதிபதிகள் நியமனம், குற்றமன்னிப்பு, கருணை மனுக்கள் மீதான முடிவு ஆகியவற்றை அமைச்சர் குழு தீர்மானித்து அரசர் வாயிலாக நிறைவேற்றுகின்றது.

• நிர்வாகத்துறைகளை ஒருங்கிணைத்தல்

அரசின் நிர்வாக நடவடிக்கைகள் அதிகரித்ததன் காரணமாக துறைகளின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்துவிட்டது. இவை நிர்வாகச் சிக்கல்கள் உண்மு பண்ணாதவாறு அனைத்துத்துறைகளையும் ஒருங்கிணைத்து நிறுவனமாக அமைச்சர் குழு விளங்குகிறது.

அமைச்சர் குழுவின் சர்வதிகாரம்

இங்கிலாந்து பாராளுமன்றம் முழு இறைமையுடையது. ஆதன் அதிகார மேலாண்மை நன்கு நிலைநாட்டப்பட்டுவிட்டது. அப்பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மையினர் ஆதரவு பெற்ற அமைச்சர் குழு பாராளுமன்றத்தைத் தன் கட்டுபாட்டினுள் கொண்டுவந்து அதனை ஆட்டிப்படைக்க தொடங்கியது. அதிகாரங்களின் பிறப்பிடமான பாராளுமன்றத்தைத் தன் ஆதிக்கப்பிடியினுள்வைத்துக் கொண்டஅமைச்சர்குழு சர்வதிகாரம் பெற்றது. அமைச்சர் குழுவிற்குப் பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மையிருப்பதால் அது தன் விருப்பப்படி கொள்கைகளை வகுக்க முடியும். சட்டங்களை இயற்ற முடியும். நாட்டு நிர்வாகத்தைத்

தன்னிச்சைப்படி நடத்தமுடியும். இந்த அதிகாரப் பெருக்கத்திற்கு “பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மை பலம்” என்பதே அடிப்படைக் காரணம் என்றாலும் வேறுபல சூழ்நிலைகளும் காரணமாயிருக்கின்றன.

- கட்சி அரசியல் முறையின் மூலம் அமைச்சரவை தன் கட்சி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைக் கட்டுப்படுத்தி வருகிறது. ஆவர்களும் கட்சிக் கட்டுப்பாட்டை மீறாத தம் ஆட்சி அமைச்சரவை எடுக்கும் அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் ஆதரிக்க வேண்டியவர்களாகிறார்கள். குட்டுப்பாட்டை மீறினால் கட்சியிலிருந்து வெளியேற்றப்படும் அபாயமிரக்கிறது. அப்படி வெளியேற்றப்பட்டால் இன்றைய சூழ்நிலையில் மனிதனாக தேர்தலில் வெற்றி பெறுவது கடினம் என்ற அச்சமிருக்கிறது. எனவே, கட்சிக் கட்டுப்பாடு என்ற போர்வையில் கண்ணை மூடிக்கொண்டு ஆதரவை அளிக்கின்றனர்.
- பொதுமக்கள் சபையைக் கலைக்கும் அதிகாரம் உண்மையில் அமைச்சர் குழுவிடமே உள்ளது. பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பதவியை எந்த உறுப்பினரும் இழக்க விரும்ப மாட்டார். அமைச்சர்குழு நடவடிக்கைகளை ஆதரிக்காவிட்டால் எங்கே பாராளுமன்றத்தைக் கலைத்து விடுவார்களோ என்ற அச்சம் உறுப்பினர்களை ஆதரிக்கச் செய்கிறது.
- திட்டங்களைவகுத்தல், அவற்றிக்கு நிதி ஒதுக்குதல், பதவி நியமனம் செய்தல், நட்பியற்றுதல் போன்ற அனைத்து அதிகாரங்களையும் உடைய அமைச்சர் குழுவின் தயவை நாடி நிற்கும் உறுப்பினர்கள் அதன் ஆணைக்குட்பட்டு நிற்பதில் வியப்பில்லை.
- அரசின் நடவடிக்கைகள் அதிகரித்தன் காரணமாக பாராளுமன்றம் மசோதாக்களை சுருக்கமான அளவில் நிறைவேற்றி அதன் விரிவான விதிமுறைகளை வகுக்கும் பொறுப்பை அமைச்சரவையிடம் ஒப்படைத்து விடுகிறது. இதுவே ஒப்படைக்கப்பட்ட சட்டமியற்றல் (Delegated Legislation) எனப்படுகிறது. இதன் மூலம் அமைச்சரவையின் அதிகார எல்லை விரிவடைகிறது.
- நிர்வாகப் பெருக்கம் காரணமாக ஆட்சித்துறை நீதிமன்றங்கள் (Administrative Tribunals) அமைப்பது வழக்கமாகி வருகிறது. அமைச்சரவையின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டில் இந்நீதிமன்றங்கள் இயங்குவது அதன் செல்வாக்கை மேலும் அதிகரிக்கிறது.

பிரதம அமைச்சர்

அரசு என்னும் கப்பலின் சுக்கானாக அமைச்சரவைதிகழ்ந்தால் அச்சுக்கானை இயக்குபவர் பிரதம அமைச்சரவார். ஊண்மையில் பாராளுமன்ற முறைப்படியான அரசின் தலைமை நிர்வாகியாகத் திகழ்பவர் பிரதம அமைச்சர். கிரகங்கள் அனைத்தும் சூரியனின் ஆகர்ன் சக்திக்குட்பட்டு அதனையே நடுநாயகமாகக் கொண்டு சுற்றி வருவது போல் அரசின் அனைத்துத் துறைகளும் பிரதமரையே மையமாகக் கொண்டு அவரது ஆதிக்க வட்டத்திற்குட்பட்டு இயங்குகின்றன. எனவேதான் பிரதம அமைச்சர் அமைச்சரவை எனும் வளைவின் அடிக்கல் எனக் கருதப்படுகிறார்.

பிரதம அமைச்சர் நியமனம்

பொதுத் தேர்தல் முடிந்ததும் பொதுமக்கள் சபையில் எந்தக்கட்சி பெரும்பான்மை பெற்றிருக்கிறதோ அந்தக்கட்சி தலைவரை மன்னர் பிரதமராக நியமிப்பது மரபாகும். அதற்குமுன் பாராளுமன்ற பெரும்பான்மைக் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் தங்கள்

தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பர். ஆவரை அரசர் பிரதமராக நியமிக்கிறார். பொதுவாக பொதுமக்கள் சபை உறுப்பினரையே பிரதமராக நியமிப்பது மரபு. ஆனால் 1963இல் பிரபுக்கள் சபையைச் சேர்ந்த டக்லஸ்ஹோம் பிரதமராக நியமிக்கப்பட்டபோது இம்மரபு மீறப்பட்டது. (பின்னர் ஹோம்பிரபு பிரபுக்கள் சபை உறுப்பினர் பதவியை ராஜினாமா செய்து பொதுமக்கள் சபை உறுப்பினரானது குறிப்பிடத்தக்கது)

பிரதமரும் அமைச்சரவையும்

பிரதமர் ஆலோசனையின் பேரில்பிற அமைச்சர்களை மன்னர் நியமிக்கிறார். பொதுவாக, பிரதமர் தம் கட்சியை சேர்ந்தவர்களை அதிலும் தம் கருத்திற்கிசைந்தவர்களையே அமைச்சர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கிறார். அதன்மூலம் அமைச்சரவையில் கூட்டுப் பொறுப்பையும், கருத்தொற்றுமையையும் நிலைநாட்டுகிறார். ஆமைச்சர்களுக்கு துறைகள் ஒதுக்குவதில் பிரதமருக்கு முழுச் சுதந்திரம் உண்டு. செல்வாக்குள்ள முக்கிய அமைச்சர்களை அமைச்சர் குழு (ஊயடிநெவ) உறுப்பினராக்கிக் கொள்கிறார். அமைச்சர் குழுக்கூட்டங்களுக்கு பிரதமரே தலைமை தாங்குகிறார். அவர் சமமானவர்களுள் முதன்மையானவராகக் கருதப்படுகிறார். அமைச்சர்களிடையே கருத்து ஒருமைப்பாட்டை நிலைநாட்டுவது அவர் பொறுப்பாகும்.

கொள்கை ரீதியில் தமக்கு மாறுபட்டவர்களை அதாவது தம் கருத்திற்கிசையாதவர்களை அமைச்சரவையில் இருந்து நீக்கும் அதிகாரம் அவருக்குண்டு. எல்லா அமைச்சர் துறைகளையும் மேற்பார்வையிட்டு அவற்றை ஒருங்கிணைக்கும் பொறுப்பும் அவருக்குண்டு. பிரதமர் பதவி விலகினால் அனைத்து அமைச்சர்களும் பதவி விலகிவிடுவர். “அவர்கள் ஒரே படகில் ஒன்றாக பயணம் செய்கின்றனர் ஒன்றாக மூழ்குகின்றனர்.”

பிரதமரும் பாராளுமன்றமும்

பொதுவாக பிரதமர் பொதுமக்கள் சபை உறுப்பினராகவே இருப்பார். ஆச்சபையின் தலைவராகத் (சபாநாயகராக அல்ல) திகழ்கிறார். அச்சபையின் பெரும்பான்மைதான் பிரதமர் பதவியின் அடிப்படையாகும். எப்போது பெரும்பான்மையை இழக்கிறாரோ அப்போது அவர் தம் பதவியையையும் இழக்கிறார். அச்சமுடியாத பெரும்பான்மை பெற்றுவிட்ட பிரதமர் சர்வாதிகாரமும் பெற்றுத் திகழ்வார். பெரும்பான்மை பலம் என்னும் “இதயத்துடிப்பு” நின்றுவிட்டால் அமைச்சரவையின் ஆயுளும் முடிந்துவிடும். பொதுமக்கள் சபையைக் கலைக்கும் அதிகாரம் அவரிடம் இருக்கிறது. இந்த அதிகாரம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை அச்சத்துடன் அவரை ஆதரிக்கச் செய்கின்றது. அதேபோல் பிரபுக்கள் சபையில் புதிய உறுப்பினர்களைப் பிரபுக்களாக்கி நியமனம் செய்யும் அதஜகாரமும் அவரிடம் இருக்கிறது.

பிரதமரும் அரசும்

முதலாவதாக, அரசாங்கத்தையும் அரசரையும் இணைக்கும் பாலமாக இருப்பவர் பிரதமரேயாவார். அரசுத் தொடர்புடைய அனைத்தையும் அரசருக்குத் தெரியப்படுத்துவார். வாரத்திற்கொருமுறை பிரதமர் அரசரைச் சந்திக்கண்டுமென்பது மரபு. அப்போது அரசர் பிரதமரைக் கலந்தாலோசிக்கின்றார். அரசுக் குடும்பத் திருமணம், பெயர் மற்றும் பட்டங்களில் ஏற்படும் மாற்றம் அயல் நாட்டுச் சுற்றுப்பயணம் போன்றவற்றி் கூட அரசர் பிரதமர் ஆலோசனைப்படியே நடக்கிறார். இரண்டாவதாக, அரசாங்கத்தின் பெயரளவிலான தலைவர் அரசர். சேயலளவிலான தலைவர் பிரதமர். இவ்விருக்கிடையில் நல்லிணக்கம் நிலவியேதீர் வேண்டும். அரசர்தான் பிரதமரோடு ஒத்துபோக வேண்டுமே தவிர பிரதமர் அன்று. எனினும் “ஊக்கமளித்தல் எச்சரிக்கை செய்தல்” போன்ற உரிமைகளைப் பயன்படுத்த அரசர் பிரதமர் மீது ஓரளவு செல்வாக்கு செலுத்தலாம்.

மூன்றாவதாக, அரசரின் சிறப்பதிகாரக்கருவூலத்தின் திறவுக்கோல் பிரதமரிடமே இருக்கிறது என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். அரசியலமைப்பு மற்றும் மரபுப்படி

அரசரிடம் எண்ணற்ற அதிகாரங்கள் குவிந்து கிடந்தாலும் அவற்றை பிரதமரின் ஆலோசனைப்படி தான் பயன்படுத்த வேண்டுமேயன்றி, தம் இச்சைப்படியன்று.

பிரதமரின் முக்கியப் பணிகள்

- அரசரின் கொள்கைகளை வகுப்பது
- அவ்வாறு வகுக்கப்பட்ட சொள்கைகளை எவ்வாறு செயல்படுத்துவது என அமைச்சரவைக்கு வழிகாட்டுவது
- வெளிநாட்டுறவு முறைகளை வகுப்பது. ஆதன் மூலம் நாட்டின் பெருமையை உயர்த்துவது
- முக்கியப்பதவி நியமனங்களுக்குத் தகுதியானவர்களைப் பொறுக்கி எடுப்பது.
- நாட்டின் நிர்வாகத் தலைவர் என்ற முறையில் நாட்டில் அவ்வப்போது எழும் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பது.

பொதுமக்கள் சபை

இங்கிலாந்துப் பாராளுமன்றம் என்று கூறும்பொழுது அது மன்னர், பொதுமக்கள் சபை (Home of Commons) பிரபுக்கள் சபை என்று மூன்று உறுப்புக்களையும் குறிப்பிடுகிறது. இவற்றில் முன்னணியில் நிற்பது பொதுமக்கள் சபைதான். ஆதன் முக்கியத்துவத்தின் காரணங்கள்

- மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டதாயிருப்பது
- நாட்டின் தலைமை நிர்வாகக் குழுவான அமைச்சரவை இச்சபைக்குப் பொறுப்பாயிருப்பது. ஆதனை ஆக்கவும், அழக்கவும் அதிகாரம் பெற்றதாயிருப்பது.
- பிரதமர் இச்சபை உறுப்பினராயிருப்பது
- நீதித்துறை மீது முழுக்கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருப்பது.

சபையின் அமைப்பு

பதினெட்டு வயது நிரம்பிய வாக்காளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டது. தற்சமயம் மொத்தம் 65 உறுப்பினர்கள் இருக்கின்றனர். உறுப்பினராவதற்கு சில தகுதிகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளன. 21 வயது நிரம்பிய பிரிட்டிஷ் குடிமகனாயிருக்க வேண்டும். பிரபுக்கள் சபை உறுப்பினராகவோ, திருச்சபை அதிகாரிகளாகவோ, நீதிபதிகளாகவோ, அரசு அதிகாரிகளாகவோ இருக்கக் கூடாது. குற்றத் தண்டனை பெற்றவர்களும், மூளைக் கோளாறு உடையவர்களும் உறுப்பினர்களாக முடியாது. இச்சபையின் ஆயுட்காலம் ஐந்தாண்டு. அதற்கு முன்னரும் கலைக்கப்படலாம்.

சிறப்புரிமைகள்

- பொதுமக்கள் சபை உறுப்பினர்கள் கைது செய்யப்படாமல் இருக்கும் உரிமை பெற்றவர்கள். ஆனால் குற்ற வழக்குகளில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு இவ்வுரிமை பொருந்தாது.
- பேச்சுரிமை பெற்றிருக்கின்றனர். சபையில் பேசும் பேச்சுக்காக அவர் மீது வழக்குத் தொடர முடியாது.
- அரசருக்கு விண்ணப்பம் செய்யும் உரிமை பெற்று இரக்கின்றனர்.

- தனது உறுப்பினர்களின் தகுதியை நிர்ணயித்தல், தனது நடவடிக்கைகளை ஒழுங்குபடுத்துதல் ஆகிய உரிமைகளையும் பொதுமக்கள் சபை கொண்டிருந்தது.
- உரிமை மீறல் குற்றம் செய்து பாராளுமன்றத்தை அவமதிப்பவர்களைத் தண்டிக்கும் உரிமையையும் பெற்றிருக்கிறது.

பணிகளும், அதிகாரங்களும்

- **சட்டமியற்றல்:**

சட்டங்களை இயற்றுவதுதான் பொதுமக்கள் சபையின் முக்கியப் பணியாகும். ஏல்லா மசோதாக்களும் பாராளுமன்றத்தின் இரு சபைகளிலும் நிறைவேற வேண்டும். பண சம்பந்தமான மசோதாக்கள் இச்சபையில் தான் முதலில் கொண்டுவரப்பட வேண்டும்.

- **நிர்வாகத் துறையைக் கட்டுப்படுத்துதல்**

நாட்டின் தலைமை நிர்வாகத்துறை அமைச்சரவையின் நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்துகின்றது. பெரும்பான்மையான அமைச்சர்கள் இச்சபையின் உறுப்பினர்களாகவே இருப்பர். பிரதமர் பொதுமக்கள் சபை உறுப்பினராக இருக்க வேண்டும் என்ற மரபு நெடுங்காலமாகவே கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. இச்சபையின் ஆதரவில்தான் அமைச்சரவை நீடிக்கிறது. அமைச்சர்கள் கொண்டுவரும் நிதி மசோதாக்களைத் தோற்கடிப்பதன் மூலம் அமைச்சரவையைக் கவிழ்த்துவிடலாம். எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் இச்சபையில் உறுப்பினராக இருப்பதால் அரசியல் தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்ட முடிகிறது. அதன் மூலம் நிர்வாகத்துறையின் குறைபாடுகளை அகற்ற முடிகிறது.

- **நிதித்துறையைக் கட்டுப்படுத்துதல்**

பொதுமக்கள் சபை நிதித்துறையின் காவலனாக விளங்குகிறது என்றால் அது மிகையன்று. இச்சபையில்தான் நிதி மசோதாக்கள் முதலில் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். புதிய வரி விதித்தல், செலவினங்களை அங்கீகரித்தல், குறிப்பாக ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளல் ஆகியவற்றில் பொதுமக்கள் சபை முழு அதிகாரம் பெற்றுள்ளது.

- **குறைபாடுகளை நீக்குதல்**

மக்கள் பிரதிநிதிகளடங்கிய இச்சபையில் தான் மக்கள் குறைகள் எடுத்துக் கூறப்பட்டு அவை நிவர்த்திக்கப்பட வழிவகை செய்யப்படுகிறது. குற்ற விசாரணை மூலம் நீதிபதி போன்ற உயர்பதிவியாளர்களையும் பதவி விலக்கும் அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறது.

பொதுமக்கள் சபையும், பிரபுக்கள் சபையும்

சட்டமியற்றுவதில் இரு சபைகளுக்கும் சமங்கு இருந்தாலும் கருத்து மோதல் வரும்போது பொதுமக்கள் சபையே இறுதி மேலதிகாரம் பெற்றிருக்கிறது. பொதுமக்கள் சபையில் நிறைவேற்றப்பட்ட நிதி மசோதாக்கள் பிரபுக்கள் சபையில் நிராகரிக்கப்பட்டாலும் ஒரு மாதகால அளவிற்குப்பின் அவை தானாகவே சட்டமாகிவிடும். பணசம்பந்தமான மசோதாக்கள் பொதுமக்கள் சபையில் நிறைவேற்றப்பட்ட பின் பிரபுக்கள் சபையில் நிராகரிக்கப்பட்டால் ஒரு வருட காலத்திற்குப்பின் அவை தானாகவே சட்டமாகும்.

பொதுமக்கள் சபைத்தலைவர்

பொதுமக்கள் சபை நடவடிக்கைகளுக்குத் தலைமை தாங்குபவர் சபாநாயகர் (Speaker) ஆவார். அவர் சபை உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதும் அவர் தாம் சார்ந்திருந்த கட்சி உறுப்பினர் பதவியிலிருந்து ராஜினாமா செய்வது மரபு. அவர் மறுதேர்தலில் மீண்டும் போட்டியிட விரும்பினால் அரசியல் கட்சிகள் அவருக்கு எதிராக வேட்பாளர்களை நிறுத்தவதில்லை என்பதும் மரபாகும். இதன் மூலம் அவர் கட்சி சார்பற்ற முறையில் தம் பணிகளை நிறைவேற்ற வகை செய்யப்படுகிறது.

சபையில் ஒழுங்கையும், அதன் கௌரவத்தையும் நிலை நாட்டுவது அவரது கடமை. சபை நடவடிக்கைகளுக்கு இடையூறு விளைவிப்பவர்களைத் தண்டிக்கும் அதிகாரமும் அவருக்குண்டு.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர்

பொதுமக்கள் குறைகளைச் சபையில் வெளிப்படுத்துபவர் எதிர்க்கட்சித் தலைவராவார். அமைச்சரவை நடவடிக்கையில் காணப்படும் குறைபாடுகளையும் ஊழல்களையும் எடுத்துக்கூறக் கடமைப்பட்டவர். குட்சி ரீதியிலான அரசியல் நடைபெறுவதால் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு பொதுமக்கள் சபையில் சட்டரீதியான அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்டிற்கு 9500 பவுன் ஊதியமும் வழங்கப்படுகிறது. இது ஆரோக்கியமான அரசியலுக்கு வழிவகுக்கிறது.

பிரபுக்கள் சபை

பிரபுக்கள் சபையின் வினோதத்தன்மை

பிரிட்டிஷ் அரசியலமைப்பு விந்தையானதென்றால், பிரபுக்கள் சபையின் அமைப்பு அதைவிட வினோதமானது.

அச்சபை நிரந்தரமானதோர் அமைப்பு. அதனை கலைக்க முடியாது. ஆதற்குத் தேர்தலும் கிடையாது. மரபு வழி உறுப்பினர்கள்தான் அங்கு அதிகம் அனைவரும் ஆயுட்கால உறுப்பினர்கள். இச்சபை உறுப்பினர்கள் ராஜினாமா செய்ய முடியாது. (இவ்விரு மரபுகளும் 1963 இல் டக்ளஸ்ஹோம் பிரபுவால் மீறப்பட்டன)

இது ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்டது. உறுப்பினர் எண்ணிக்கைக்கு சட்டரீதியான உச்சவரம்பு கிடையாது. அவர்களுக்கு சம்பளம் எதுவும் கிடையாது. தேர்தல்களில் வாக்களிக்கும் உரிமையும் கிடையாது. பல உறுப்பினர்கள் சபைக்கு வருவதே கிடையாது.

இச்சபை சட்டமன்றமாக மட்டுமல்ல, மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றமாகவும் செயல்படுகிறது.

பிரபுக்கள் சபையின் அமைப்பு

இச்சபை உறுப்பினர்கள் பின்வரும் வகைப்பட்டவர்கள்

• பரம்பரைப் பிரபுக்கள்

குறிப்பிட்ட சில பிரபுக் குடும்பங்களின் மூத்த ஆண்மகன்கள் மரபு வழி உரிமையாகப் பிரபுக்கள் சபை உறுப்பினர்களாகின்றனர். அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் இதில் அடங்குவர். புத்தில் ஒன்பது பேர் இவ்வகைப்பட்டவர்கள்.

- **ஆயுட்காலப் பிரபுக்கள்**

பிரிட்டிஷ் மன்னர், பிரதமரின் ஆலோசனையின் பேரில் பெண்கள் உட்பட எத்தனை பேரை வெண்டுமென்றாலும் பிரபுக்களாக ஆக்கலாம். அதன் மூலம் அவர்கள் ஆயுட்காலத்திற்கும் பிரபுக்கள் சபை உறுப்பினர்களாகப் பதவி வகிக்கலாம்.

- **ஸ்காட்லாந்துப் பிரபுக்கள்**

1707ம் ஆண்டுச் சட்டப்படி 16 ஸ்காட்லாந்துப் பிரபுக்கள், பிரபுக்கள் சபையில் அமரும் உரிமை பெற்றனர்.

- **சமயப்பிரபுக்கள்**

ஆங்கிலத் திருச்சபையைச் சார்ந்து காண்டர்புரி, யார்க் ஆகிய நகரத்து ஆர்ச் பிப்புகளும் மற்றும் 24 முத்த பிப்புகளும் பிரபுக்கள் சபை உறுப்பினர்கள்

- **சட்டப்பிரபுக்கள்**

சட்டத்தில் புலமைபெற்ற சிலர் மன்னரால் ஆயுள் கால உறுப்பினராக நியமிக்கப்படுவர், தற்போது 24 பேர் சட்டப்பிரபுக்களாக உள்ளனர்.

அதிகாரங்களும், பணிகளும்

- **சட்டமியற்றல்**

சட்டமியற்றுவதில் பிரபுக்கள் சபை பொதுமக்கள் சபைக்கு சமமான அதிகாரங்களைப் பெற்றுள்ளது. மசோதாக்கள் இருசபையிலும் நிறைவேறியபின் அரசர் இயையு பெற்று சட்டமாக முடியும் எனினும் முக்கிய மசோதாக்கள் எல்லாம் பொதுமக்கள் சபையில்தான் கொண்டுவரப்படுகின்றன. எனவே பொதுமக்கள் சபை நிறைவேற்றிய மசோதாக்களைத் திறனாய்வு செய்து திருத்தங்களை முற்றிலும் புறக்கணிக்க முடியாது. ஆதற்கு எதிராக வாக்களித்தால் ஓராண்டு காலத்திற்கு அதனைத் தள்ளி வைக்கவும். அவ்வளவே, அதன்பின் அது தானாகவே சட்டமாகிவிடும்.

நிதி மசோதாக்களைப் பொறுத்தவரையில் பிரபுக்கள் சபையின் அதிகாரம் மிகவும் குறைவு. ஆத்தகைய மசோதாக்கள் முதலில் பிரபுக்கள் சபையில்கொண்டு வரப்படமுடியாது. ஆதற்கு எதிராக வாக்களித்தால் ஒரு மாதகாலம் அதன் அமலை நிறுத்தி வைக்கமுடியும்.

- **ஆழ்ந்தாராய்தல்**

பொதுமக்கள் சபை பல்வேறு பொறுப்புகளை நிறைவேற்ற வேண்டியிருப்பதால் மசோதாக்களை ஆழ்ந்தாராய போதிய நேரம் இருப்பதில்லை. பிரபுக்கள் சபை அப்பணியை திறமையாகச் செய்கின்றது. பொதுமக்கள் சபையைவிட கட்சிக் கட்டுப்பாடு குறைவாக இல்லாததால் மசோதாக்களை தேசிய கண்ணாட்டத்துடன் திறனாய்வு செய்ய முடிகிறது. உறுப்பினர்கள் பேச்சிற்கு காலவரையறை கிடையாது. உறுப்பினர்கள் நீண்டகாலமாக சபையிலிருப்பதால் அனுபவ அறிவு அதிகம். எனவே பிரபுக்கள் சபையில் நடைபெறும் விவாதங்கள் பயனள்ளவையாக இருக்கின்றன.

- **நீதி வழங்கும் அதிகாரம்**

பிரபுக்கள் சபை நாட்டின் மேல்முறையீட்டு மன்றமாகவும் செயல்படுகிறது. அவ்வாறு அச்சபை நீதிமன்றமாகச் செயல்படும்போது சட்டப்பிரபுக்கள் மட்டுமே சபையிலிருப்பர். பிற உறுப்பினர்கள் அப்போது சபை நடவடிக்கைகளில் கலந்து கொள்ள மாட்டார்கள். இது ஒரு நல்ல மரபாக (சட்டாக அல்ல) கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது.

- **அரசியலமைப்புச் சார்ந்த பணி**

அனுபவமும் அறிவாற்றலும் உள்ளவர்களை (ஆனால் பொதுமக்கள் சபையில் உறுப்பினராக உடனடி வாய்ப்பு இல்லாதவர்களை) அமைச்சரவையில் சேர்த்துக் கொள்ள விரும்பினால் அவர்களை பிரபுக்கள் சபை உறுப்பினர்களாக நியமனம் செய்து கொள்ளும் வாய்ப்பினையும் அளிக்கிறது.

- **பொதுமக்கள் சபையின் வேகத்திற்குத் தடை**

பொதுமக்கள் சபை உறுப்பினர்கள் அனுபவமற்றவர்களாயிருக்கலாம். கட்சிவெறி காரணமாக எளிதாக வாக்குகளைப் பெற வேண்டுமென்பதற்காகவோ, மலிவான முறையில் செல்வாக்குப் பெற வேண்டுமென்பதற்காகவோ அவசர அவசரமாக சில தீவிர மாறுதல்களைப் புகுத்த முயற்சிக்கலாம். அது நாட்டின் எதிர்காலத்தைப் பாதிக்கும் என்பதை சிந்திக்காது செயல்படலாம் அவ்வமயம் பிரபுகட்கள் சபை நிதானப் போக்கைக் கடைப்பிடிக்கும். தன்னிடமுள்ள ரத்து அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி ஓராண்டு காலத்திற்கு அதை சட்டமாகாமல் நிறுத்தி வைக்கலாம். இவ்வகையில் அச்சபை, சூடான பானத்தை ஆற வைக்கும் அகலத் தட்டாகப் பயன்படுகிறது.

பிரபுக்கள் சபைத்தலைவர்

பிரபுக்கள் சபைக் கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்குபவர் சான்ஸ்லர் பிரபு இவர் அமைச்சர் குழுவில் ஓர் உறுப்பினர் வழக்கமாக பிரபு ஒருவரே சான்ஸ்லராக இருப்பார். பிரபுவாக இல்லாத ஒருவர் சான்ஸ்லர் ஆக நியமிக்கப்பட்டால் அவரை பிரபுவாகவும் ஆக்கிவிடுவது மரபு. பொதுமக்கள் சபைத் தலைவரைப் போல் சபை நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் முழு அதிகாரம் கிடையாது. சான்றாக, இரு பிரபுக்கள் ஏக காலத்தில் ஒரு பிரச்சினை பற்றி பேச எழுந்தால், யார் முதலில் பேச வேண்டும் எனத் தீர்ப்புக் கூறும் அதிகாரம் கூட அவரிடம் இல்லை.

சட்டமியற்றல்

அரசின் முப்பெரும் பணிகளுள் ஒன்றான சட்டமியற்றலை பாராளுமன்றமே செய்து வருகிறது. சட்டமியற்றுவதற்கென்று தனி விதிமுறைகளும் மரபுகளும் பின்பற்றப்படுகின்றன. ஒரு சட்டமானது மசோதாவாகத் தோன்றி சட்டமாக உருப்பெரும் வரை பல்வேறு கட்டங்களைக் கடந்து வரவேண்டியுள்ளது.

மசோதாக்களின் வகைகள்

சட்டம் தொடக்க நிலையில் “மசோதா” (அல்லது சட்டமுன்வரைவு) எனப்படுகிறது. மசோதா மூன்று வகைப்படும்.

- **பொதுமசோதா(Public Bill)**

நாட்டுமக்கள் அனைவரையும் பாதிக்கக் கூடிய அம்சங்களைச் கொண்டது பொது மசோதா எனப்படுகிறது. (உம்) ஆட்சி மொழி, கட்டாயக்கல்வி இது மிகவும் முக்கியமானதால் பொதுவில் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரால்தான் முன்மொழியப்படும்.

- **நிதிமசோதா (Money Bill)**

பணம் சார்ந்தவை நிதி மசோதாக்கள் எனப்படுகின்றன. (உம்) வருமான வரி உயர்வு பொது திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு, இம்மசோதாக்கள் பொதுமக்கள் சபையில்தான் கொண்டு வரப்படவேண்டும்.

- **தனி மசோதா (Private Bill)**

தனியொரு நிறுவனத்தையோ, ஆட்சிப்பிரிவையோ பாதிப்பவை தனி மசோதா எனப்படும். (உ.ம்) நிறுவனமொன்றை தேசியமயமாக்கல், நகர்ப்புற நிதி உச்சவரம்பு.

மேற்கூறிய மூன்று மசோதாக்களும் அமைச்சர்களால் கொண்டு வரப்பட்டால், அவை அரசு மசோதாக்கள் (Govt.Bills) எனப்படுகின்றன. வேறு உறுப்பினர் ஒருவரால் கொண்டு வரப்பட்டால் அவை தனியார் மசோதா (Private Member Bill) எனப்படுகின்றன. பொதுவில் முதல் இரு வகையைச் சேர்ந்த மசோதாக்கள் அமைச்சர்களால்தான் கொண்டுவரப்படுகின்றன.

ஒரு மசோதா சட்டமாவதில் உள்ள பல்வேறு கட்டங்கள்

நிதி மசோதாக்கள் தவிர பிற மசோதாக்கள் பாராளுமன்றத்தின் ஏதாவது ஒரு சபையில் கொண்டுவரப்படலாம். ஆனால் நிதி மசோதாக்கள் பொதுமக்கள் சபையில்தான் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். எச்சபையில் கொண்டுவரப்பட்டாலும் பின்வரும் நிலைகளைக் கடந்துதான் அதுவரவேண்டும்.

- **முதல் வாசிப்பு (First Reading)**

ஒரு மசோதாவின் நுழைவுச் சடங்கே முதல் வாசிப்பு எனப்படுகிறது. அதனைக் தாக்கல் செய்ய முதலில் அமைச்சர், சபையின் அனுமதிக்கோருவர். பின்னர் அம்மசோதாவின் தலைப்பை அவையின் எழுத்தர் உரக்கப்படிப்பார். இந்நிலையில் அதன் மீது எவ்வித விவாதமும் நடைபெறாது. அம்மசோதா அரசு செலவில் அச்சிடப்பட்டு உறுப்பினர்க்கு வழங்கப்படுகிறது.

- **இரண்டாம் வாசிப்பு**

மசோதாவைக் கொண்டுவந்தவர் அதன் நோக்கத்தையும், சீரிய தன்மைகளையும் விளக்கியபின் இரண்டாவது வாசிப்பு நடைபெறுகிறது. ஆதர்பின் மசோதாவின் மீது விவாதம் நடைபெறுகிறது. திருத்தங்கள் முன்மொழியப்படுகின்றன. அதை தொடர்ந்து அசோதாவின் மீது வாக்கெடுப்பு நடைபெறுகிறது. பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்கள் அதனை எதிர்த்து வாக்களித்தால் மசோதா அத்துடன் கைவிடப்படுகிறது. ஆதரித்து வாக்களித்தால் அது குழப்பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்படுகிறது.

- **குழுநிலை (committees Stage)**

இரண்டாம் வாசிப்பிற்குப்பின் பெரும்பான்மை உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட மசோதா அதற்குரிய குழுவிற்கு அனுப்பப்படுகிறது. இங்ம் மசோதாவின் அனைத்துப் பிரிவுகளும், சொற்றொடர்களும் பரிசீலிக்கப்படுகின்றன. அதன் நோக்கங்கள் பாதிக்கப்படாத அளவில் திருத்தங்கள் செய்யப்படலாம்.

- **அறிக்கை நிலை**

மசோதாவின்மீதான குழுவின் பரிந்துரைகளும், திருத்தங்களும் ஒரு அறிக்கையாகத் தயாரிக்கப்பட்டு மீண்டும் பாராளுமன்றத்தில் சமப்பிக்கப்படுகிறது. இப்போது மசோதா உண்மையான உருப்பெறுகிறது.

- **மூன்றாவது வாசிப்பு**

குழுவினால் தயாரிக்கப்பட்ட அறிக்கை சபைக்கு அனுப்பப்படுகிறது. அறிக்கை நிலையில் அவையில் திருத்தங்களைக் கொண்டுவரலாம். புதிய கூறுகளையும் புகுத்தலாம். குழுவின் பரிந்துரைகளைப் புறக்கணிக்கவும் செய்யலாம். ஆதன்மூலம் இறுதி வடிவம் கொடுக்கப்பட்ட மசோதா மூன்றாவது முறையாக வாசிக்கப்படுகிறது. இப்போது பெரிய திருத்தங்கள் எதுவும் கொண்டுவரப்படுவதில்லை. ஆனால் விவாதங்கள் நடைபெறும். ஆதன்பின் மசோதா வாக்கெடுப்பிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்படுகிறது.

- **அடுத்த சபையில் மசோதா**

பாராளுமன்றத்தின் ஏதாவது ஒரு சபையில் இவ்வாறு ஐந்து கட்டங்களையும் கடந்து வந்த மசோதா, மற்றொரு அவைக்கு அனுப்பப்படுகிறது. அங்கு அது மேற்கூறியது போன்ற ஐந்து கட்டங்களைக் கடக்க வேண்டும்.

- **அரசரின் இசைவு**

இரு சபைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட மசோதா மன்னர் இசைவுக்கு அனுப்பப்படும். அவரது கையெழுத்திற்குப்பின் மசோதா சட்டமாகிறது.

சட்டமியற்றுவதில் இருசபைகளுக்குமுள்ள அதிகாரம்

சட்டமியற்றுவதில் பொதுமக்கள் சபைக்கும், பிரபுக்கள் சபைக்கும் சம அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு மசோதா சட்டமாக வேண்டுமென்றால் அது இரு சபைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டியது அவசியம். ஆனால் பொதுமக்கள் சபையில் நிறைவேற்றப்பட்டு பிரபுக்கள் சபையில் நிராகரிக்கப்படுமானால் முதலில் கூறப்பட்ட சபையின் முடிவே இறுதியாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இந்த வகையில் இரு சபைகளுக்குமுள்ள அதிகாரங்களை வரையறை செய்ய 1911 ஆம் ஆண்டு ஒரு சட்டமியற்றப்பட்டது. அதன்படி,

- பணம் சார்ந்த மசோதா ஒன்று பொதுமக்கள் சபையில் நிறைவேற்றப்பட்டு பிரபுக்கள் சபைக்கு அனுப்பப்படும்போது அங்கு அது நிராகரிக்கப்பட்டால் ஒரு மாத அடைவெளிக்குப் பின் அது தானாகச் சட்டமாகி விடும்.
- பிற மசோதாக்களைப் பொறுத்தமட்டில் பிரபுக்கள் சபை நிராகரித்தால் அவை இரு ஆண்டு காலம் நிறுத்தி வைக்கப்படலாம். அதன்பின் அது சட்டமாகிவிடும். பின்னர் இக்கால அளவு ஒரு ஆண்டாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

தனிமசோதாக்கள் சட்டமாக்கப்படல்

ஒரு தனி நபரையோ, நிறுவனத்தையோ பாதிக்கும் மசோதாக்கள் சட்டமாகும்போது சில மாறுப்பட்ட நிலைகளைக் கடந்து வர வேண்டியுள்ளது.

இம்மசோதாக்களைக் கொண்டு வரும்போது அத்துடன் விண்ணப்பம் ஒன்று இணைக்கப்படல் வேண்டும். அதில் அந்த மசோதா எந்த நபரை அல்லது நிறுவனத்தைப் பற்றியத என்ற விபரங்களைக் கொண்டிருக்கவேண்டும். பின்னர் அது நாளேடுகளிலும் லண்டன் அரசிதழிலும் விளம்பரப்படுத்தப்படுகிறது. ஆதற்குப்பின் ஆய்வாளர்களால் அது பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது. பொதுமக்கள் சபைத் தலைவராலும் பிரபுக்கள் சபையாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இருவர் ஆய்வாளர்களாகப் பணியாற்றுவர். அதன்பின் அதுபிற மசோதாக்களைப் போல முதல்வாசிப்பு, இரண்டாம் வாசிப்பு குழுநிலை, மூன்றாம் வாசிப்பு, அடுத்த அவையில் நிறைவேற்றப்படல், அரசரின் இசைவு ஆகியவைகளைப் பெற்று சட்டமாகும்.

குழு முறை

சட்டமியற்றலில் குழுக்கள் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன. இரண்டாவது வாசிப்பிற்குப்பின் ஆய்விற்காக குழுக்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. குழுக்கள் ஒரு “மினி பாராளுமன்றம்” போன்றவை. ஆங்குதான் ஒரு மசோதா பகுதி பகுதியாக அலசி ஆராயப்படுகின்றன. அதன் சாதக, பாதகங்கள் சீர்தூக்கிப் பார்க்கப்படுகின்றன. அதன் வாசகங்கள் சீரமைக்கப்படுகின்றன. உண்மையில் ஒரு மசோதாவானது சட்ட வடிவம் பெறுவது குழுவில்தான்.

குழு முறையின் இன்றியமையாமை

- **பாராளுமன்றத்தின் கால அவகாசமின்மை:**

அரசின் நிர்வாகத்துறைகளும், பொறுப்புகளும் அதிகரிக்க அதிகரிக்க பாராளுமன்றத்தின் வெலைப்பளுவும் அதிகரிக்கிறது. ஒவ்வொரு கூட்டத் தொடரிலும் ஏராளமான மசோதாக்கள் கொண்டுவரப்படுகின்றன. மற்றும் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்களும், கேள்வி நேரங்களும் அதன் நேரத்தின் பெரும்பகுதியை விழுங்கி விடுவதால் மசோதாக்களை விரிவாக ஆராயப் பொதிய நேரம் இருப்பதில்லை. எனவே அந்த ஆய்வுப் பணியைச் செய்ய குழுக்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டியுள்ளது.

- **விரிவான நுண்ணாய்வு**

ஒரு மசோதா சட்டமாக்கப்படுமுன் அதன் அனைத்து அம்சங்களும் நுணுக்கமாகப் பரிசீலனை செய்யப்படல் வேண்டும். இது நூற்றுக்கணக்கான உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு அவையால் செய்ய இயலாதது உறுப்பினர்கள் ஒரு சில நிமிடமே பேச அனுமதிக்கப்படுவது. மீண்டும் எழுந்து பேச அனுமதி கிடையது. பேச விரும்பும் அனைத்து உறுப்பினர்களையும் கூட பேச அனுமதிக்க இயலாது. இந்தக் குறைபாடுகளைப் போக்க குழு முறை பயன்படுகிறது.

- **வல்லுநர்களின் கருத்து அறியும் வாய்ப்பு**

குறிப்பிட்ட மசோதா பற்றிய சகல விபரங்களையும் அறிந்த நுண்ணறிவாளர்கள் விவாதத்தில் அதிகப் பங்கெடுத்து கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க குழு முறை வாய்ப்பளிக்கிறது.

பொதுமக்கள் சபையிலுள்ள குழுக்கள்

பொதுமக்கள் சபையில் ஐந்து வகைப்பட்ட குழுக்கள் உள்ளன.

- **முழு அவைக்குழு (Committee of Whole House)**

நீதி மற்றும் மிக முக்கியமான மசோதாக்களை பொது மக்கள் சபை குழுவாக மாறி பரிசீலிப்பது வழக்கம். அதுவே முழு அவைக்குழு எனப்படுகிறது. பொதுமக்கள் சபை குழுவாகச் செயல்படத் தொடங்கியதும் அரசரது “செங்கோல்” (Maced) மேஜைக்கடியில் வைக்கப்பட்டு விடும். ஆனால் முழு அவைக் கூட்டத்திற்கு அரசரே குழுத் தலைமை தாங்குவார்.

- **நிலைக்குழு**

நீதி மசோதா நீங்கலாக அனைத்துப் பொது மசோதாக்களும் நிலைக்குழுக்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. எத்தனை நிலைக் குழுக்கள் தேவையோ அத்தனை நிலைக்குழுக்களை அமைத்துக்கொள்ள 1947ஆம் ஆண்டுச் சட்டம் அனுமதியளிக்கிறது. ஒவ்வொரு நிலைக்குழுவிலும் இருபதிலிருந்து முப்பது

உறுப்பினர்கள் வரை நியமிக்கப்படுகின்றனர். அதில் அனைத்துக் கட்சிகளுக்கும் அவைகளின் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கைக்கேற்ப பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. உறுப்பினர்கள் எத்துறையில் ஆழ்ந்த அனுபவமும் நுண்ணறிவும் பெற்றுள்ளனர் எனப்பார்த்து அதற்குரிய குழுக்களில் நியமனம் பெறுகின்றனர். இக்குழுக்களில் பரிசீலனைக்கு வரும் ஒவ்வொரு மசோதாவிிற்கும் ஒவ்வொரு தலைவர் நியமிக்கப்படுகிறார். தலைமை தாங்கும் தகுதியுடைய உறுப்பினர் பட்டியல் ஏற்கனவே தயாரிக்கப்பட்டிருக்கும். அதிலிருந்து குழுக்களுக்கு உரிய தலைவரை சபாநாயகர் நியமிப்பார்.

3. சிறப்புக்குழு (Select Committees):

சில மசோதாக்களை பரிசீலனை செய்ய பாராளுமன்றம் சில சிறப்புக் குழுக்களை நியமிக்கிறது. மசோதா சார்ந்த விடயங்களில் வல்லுநர்கள் 15 பேரை பொதுமக்கள் சபை தேர்ந்தெடுக்கிறது. அவர்கள் தங்கள் குழுவிற்குரிய தலைவரைத் தாங்களே தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்வர். இக்குழு தனது பணியை முடித்தவுடன் கலைந்துவிடும். இவை மூன்று வகைப்படும் அவை,

- கூட்டத்தொடர் குழுக்கள்: இவ்வகையில் அரசுக்கணக்கு ஆய்வுக்குழு, தேர்வுக்குழு, நிலை ஆணைக்குழு, மதிப்பீட்டுக்குழு, சிறப்புரிமைக்குழு, பொது விண்ணப்பக்குழு, வெளியீடுகள் மற்றும் விவாத அறிக்கைக் குழு, பொதுமக்கள் சபை பணிக்குழு, சட்டவிதிகள் குழு, அரசுடைமையாக்கப்பட்ட நிறுவனங்களுக்கான குழு, பாராளுமன்ற ஆணையாளருக்கான குழு ஆகியவை அடங்கும்.
- தனி நிலைக்குழுக்கள் (யுனாடி உறுதுஅனைவநநள) : மசோதாக்களை ஆய்வு செய்வதற்காகவும், விசாரணை நடத்துவதற்காகவும் நியமிக்கப்படும் குழு.
- சிறப்பறிஞர் குழு: குறிப்பிட்ட துறைகளை மேற்பார்வை செய்வதற்காக நியமிக்கப்படும் குழு.

4. இணைக்குழுக்கள் (Joint Committees):

கொள்கை தொடர்பான தனி வரைவுகளை ஆய்வதற்கு அமைக்கப்படும் குழு. இது இரு அவைகளின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய குழு.

5. தனியார் வரைவுக்குழுக்கள்

தனியார் மசோதாக்களைப் பரிசீலிப்பதற்காக அமைக்கப்படும் குழு முதலாவதாக, இங்கிலாந்து தனது பாராளுமன்ற முறையிலான அரசியலமைப்பைக் கொண்டிருப்பதால் அங்கு குழுக்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன. (அமெரிக்காவில் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சிமுறை இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது)

இரண்டாவதாக, இங்கிலாந்தில் இரண்டாவது வாசிப்பிற்குப்பின் மசோதாக்கள் குழுக்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. ஆனால் அமெரிக்காவில் அவை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படுமுன்னரே குழுக்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன.

மூன்றாவதாக, அமெரிக்காவில் குழுக்கள் மசோதாக்களை பாராளுமன்றத்திற்கு அனுப்பாமலே கைவிட்டுவிடமுடியும். இங்கிலாந்தில் அப்படி முடியாது. எனவே மசோதாக்களைச் சட்டமாக்குவதில் அமெரிக்கக் குழுக்கள் அதிக அதிகாரம் பெற்றிருக்கின்றன.

நான்காவதாக, அமெரிக்காவில் அதிக அளவிலான நிலைக் குழுக்கள் உண்டு. பிரிட்டனில் அவை 5 ஆக இருக்கும்போது அமெரிக்காவில் 19 ஆக இருக்கின்றன. ஆனால் உறுப்பினர்கள் தொகை பிரிட்டன் குழுக்களில் அதிகம்.

இறுதியாக, அமெரிக்கக் குழுத் தலைவர் அதிக செயல்வாக்குப் பெற்றவர். பிரிட்டனில் குழு உறுப்பினராக இரப்பதை ஒரு பாரமாகக் கருதுவார்களேயன்றி கௌரவமாக அல்ல. அதற்குக் காரணம் பொதுவில் மசோதாக்களை அமைச்சர்களே தயாரிப்பதுதான். ஆமெரிக்காவில் அப்படியல்ல.

நீதித்துறை

“சட்டத்தின் ஆட்சி” நிலவும் இங்கிலாந்தில் இரு வகையான நீதிமன்றங்கள் இயங்குகின்றன. அவை ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு படிப்படியாக உயரும் வடிவத்தைக் கொண்டிருக்கின்றன. பாராளுமன்றத்தின் மேலாண்மையை ஏற்றுக் கொண்ட நீதிமன்றங்கள் சுதந்திரமாய் ஓர் அரசியலமைப்பினுள் இயங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது. சிவில் வழக்குகளை விசாரிக்கவும், குற்ற இயல் வழக்குகளை விசாரிக்கவும் இருவகை நீதிமன்றங்கள் உள்ளன.

சிவில் வழக்கு நீதிமன்றங்கள்

- **மாவட்ட நீதிமன்றம் (County Court)**

ஒவ்வொரு கவுண்டிகளிலும் இயங்கும் இந்நீதிமன்ற நீதிபதிகளை சான்ஸ்லர் பிரபு நியமிக்கின்றார். பொதுவில் ஏழாண்டு காலம் வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றி அனுபவம் பெற்றவர்களே நீதிபதிகளாக நியமிக்கப்படுகின்றனர். 72 வயது வரை பணியாற்றுகின்றனர். அத்துடன் பதிவாளர் ஒருவரும் நியமிக்கப்படுகிறார். இவற்றின் அதிகார வரம்பு உள்ளாட்சி எல்லைப் பிரிவுகளுக்குட்பட்டதென வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

- **உயர்நீதிமன்றம் (High Court)**

இந்நீதிமன்றத்தில் மூன்று பிரிவுகள் உள்ளன. அவையாவன,

- அரசின் நீதி மன்றப்பிரிவு (Queens Beneth Division) இவை நாட்டு மரபுச் சட்ட நீதிமன்றங்களின் வழி வந்தவைகளாகும். இந்நீதிமன்றத் தலைவர் நீதிபதிப்பிரபு (Lord Chief Justice) எனப்படுகிறார். தனது சிறப்பதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி தனக்குக் கீழுள்ள நீதிமன்றங்களையும், தீர்ப்பாயங்களையும் (Tribunals) மேற்பார்வை செய்வதும், ஆளுமமைக் காப்புச் சட்டத்தை (Writ of Habeas Corpus) பயன்படுத்தி மக்களது உரிமைகளை பாதுகாப்பதும் இவரது முக்கியப் பணியாகும்.
- நீதித்துறை முதல்வர் மன்றப்பிரிவு (Chancery Division) இந்நீதிமன்றத்தின் தலைவர் சான்ஸ்லர் பிரபு ஆவார். இவர் அதிகமான பொறுப்புகளை நிறைவேற்ற வேண்டியிருப்பதால் இந்நீதிமன்றப் பணிகள் பலவற்றை துணை நடுவர்களே (Puisne Judges) நிறைவேற்றுகின்றனர்.
- விருப்புருதி, மெய்பிதழ், மணமுறிவு, கடற்படைத் துறைப்பிரிவு (Propate Divorce and Admiralty Division) இவை உயில், விவாகரத்து கடல் மீது இழைக்கப்படும் குற்றம் சார்ந்த வழக்குகளை விசாரிக்கின்றன.

- **வரையறுக்கப்பட்ட வழக்கங்கள் தொடர்பான நீதிமன்றம் (Retrictive Practices Court)**

வரையறுக்கப்பட்ட வணிகப் பழக்கச் சட்டப்படி இயங்கும் இந்நீதிமன்றம் ஐந்து நீதிபதிகளையும் பத்திற்கு மேற்பட்ட சாதாரண உறுப்பினர்களையும் கொண்டது. “பெரும்பான்மைக்” கருத்தின் அடிப்படையில் இந்நீதிமன்றத்தில் தீர்ப்புகள் வழங்கப்படுகின்றன.

- **மேல் முறையீட்டு நீதிமன்றம் (The Court of Appeal):**

மாவட்ட நீதிமன்றங்கள் மற்றும் உயர்நீதி மன்றங்களிலிருந்து இந்நீதிமன்றத்திற்கு மேல் முறையீடு செய்யலாம். இங்கு 11 நீதிபதிகள் இருக்கின்றனர். இவர்கள் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளாகப் பணியாற்றி அனுபவம் பெற்றிருக்க வேண்டும். அல்லது 15 ஆண்டு வழக்கறிஞர்களாகப் பணியாற்றியிருக்க வேண்டும். சான்ஸ்லர் பிரபுக்கள்

சட்டப்பிரபுக்கள் தலைமை நீதிபதி (Lord Chief Justice) ஆகியோர் தங்கள் பதவி காரணமாக இந்நீதிமன்ற நீதிபதிகளாகின்றார்கள்

- **பிரபுக்கள் சபை**

இங்கிலாந்தின் இறுதி மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றம் பிரபுக்கள் சபையாகும். இச்சபை மேல் முறையீட்டு மன்றமாகச் செயல்படும் போது பிற பிரபுக்கள் அமர்வது இல்லை. சட்டப்பிரபுக்களும் முன்னாள் சான்ஸ்லர் பிரபுக்களும் முன்பு உயர் நீதித்துறைப் பதவிகள் வகித்த பிரபுக்கள் மட்டுமே இருப்பர்.

குற்றவியல் வழக்கு (Criminal) நீதிமன்றங்கள்

- **குற்றவியல் நீதிமன்றம் (Magistrates Court)**

இவை உடனடித் தீர்ப்பு மன்றங்கள் (Petty Sessions) எனவும் அழைக்கப்படுகின்றன. சிறிய வழக்குகளே இதன் முன் கொண்டுவரப்படுகின்றன. இவை நான்கு வகைப்படும். அவை,

- அ) இரண்டிலிருந்து ஏழு வகையான அமைதிக் காப்பு நீதிபதிகளைக் (justices of Peace) கொண்ட குற்றவியல் நீதிமன்றம்
- ஆ) ஊதியம் பெறும் அமைதிக் காப்பு நடுவர் நீதிமன்றம்
- இ) உதவிப்பணம் பெறும் தலைநகர் நீதிமன்றம் (Metropolitan Stipendiary Courts)
- ஈ) இளங்குற்றவாளிகள் நீதிமன்றமும் திருமணஞ் சார்ந்த நீதிமன்றங்களும் (Juvenile and Matrimonial Courts)

- **கிரௌன் நீதிமன்றம்**

பழைய காலாண்டுப்பருவ மற்றும் மாவட்ட நீதிமன்றங்களுக்குப் பதிலாக இது செயல்படுகின்றது. குற்றவியல் நீதிமன்றங்களிலிருந்து வரும் முறையீடுகளையும் பெருங்குற்ற வழக்குகளையும் இது கவனிக்கிறது.

- **மேல் முறையீட்டு நீதிமன்றம்**

இம்மன்றம் பழைய குற்றவியல் மேல் முறையீட்டு நீதிமன்றத்திற்குப் பதிலாக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதற்கு தலைமை நீதிபதிப்பிரபு அல்லது மேல்முறையீட்டு நீதிபதிப்பிரபு தலைமை தாங்குகிறார். இது கிரௌன் நீதிமன்றத்திலிருந்து வரும் மேல் முறையீடுகளை விசாரிக்கின்றது.

- **பிரபுக்கள் அவை**

குற்றவியல் வழக்குகளின் இறுதி முறையீட்டு மன்றமாக விளங்குவது இச்சபையேயாகும். ஏற்கனவே கூறியபடி அச்சபையின் ஒன்பது சட்டப்பிரபுக்களே வழக்குகளை விசாரிப்பர்.

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் அரசியலமைப்பின் தன்மை

எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பு

இதுவரை உலக நாடுகள் மரபு வழிப் பாரம்பரியங்களின் மூலமே ஆட்சி நடத்தி வந்தன. அரசியலமைப்பு அதிகாரங்கள், மக்கள் உரிமைகள் ஆகியவை தொகுப்பாக ஒரே ஆவணத்தில் இதுவரை எழுதப்பட்டதே இல்லை. இப்போது முதன்முறையாக அவையனைத்தும் எழுத்து வடிவில் தொகுக்கப்பட்டன. உலகின் அரசியல் அமைப்புகளில் எல்லாம் மிகச் சுருக்கமானதோர் அரசியலமைப்பாகவும் விளங்குகிறது. இது ஒரு முன்னுரையும், 9 பக்கங்கள் கொண்ட விதிகளையும், இதுவரை செய்யப்பட்ட 26 திருத்தங்களையும் கொண்டு விளங்குகிறது.

கூட்டாச்சி முறை

சுய ஆட்சி பெற்று இயங்கும் 13 மாநிலங்களின் கூட்டாட்சியாக உருவாக்கப்பட்டிருப்பது அமெரிக்க அரசியலமைப்பின் மிகச்சிறப்பானதொரு அம்சம். இந்த வகையில் இது உலகில் முதல் வெற்றிகரமான அரசியலமைப்பு பரிசோதனையாக அமைந்தது. கூட்டாளி என்று கூறுவதற்கான எல்லாச் சிறப்புத் தன்மைகளையும் பெற்று விளங்குகிறது. சான்றாக எழுதப்பட்ட நெகிழா அரசியலமைப்பு அதிகாரப் பங்கீடு, இரண்டாவது அவை, சுதந்திரமான நீதித்துறை ஆகியவைகளைக் குறிப்பிட்டுக் கூறலாம்.

ஜனாதிபதி முறையிலமைந்த அரசு

நாட்டின் தலைமை நிர்வாகியான குடியரசுத் தலைவர் நான்காண்டுகளுக்கொருமுறை தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். இவர் இந்தியக் குடியரசு தலைவரைப்போல் பெயரளவிற்கான தலைமை நிர்வாகியாக இராது உண்மையிலே ஆட்சித்துறை அனைத்தையும் நிர்வகிக்கும் தலைவராக விளங்குகிறார்.

அதிகாரப்பிரிவினைக் கோட்பாடு

நிர்வாகம் நடத்துதல், சட்டமியற்றல், நீதி வழங்குதல் என்ற முப்பெரும் அரசுப் பொறுப்புகளும் தனித்தனியே இயங்கவேண்டும். அப்போதுதான் மக்களின் உரிமை பாதுகாக்கப்படும், வல்லாட்சி தடைப்படும் என்ற மான்டெஸ்க்யூவின் அதிகாரப்பிரிவினைக் கோட்பாட்டைச் செயல்படுத்தும் வகையில் அரசியல் மபஅமைப்பு அமைந்துள்ளது. தனித்தனியாக இயங்கும் அத்துறைகள் ஒன்றுக்கொன்று தடையாக இருந்து அவற்றுள் அதிகாரச் சமநிலை ஏற்படுத்தி ஏதாவது ஒரு துறை சர்வாதிகாரப் போக்கில் செல்லாதவாறு பார்த்துக்கொள்ளும் வகையில் அவை அமைந்து இருப்பது சிறப்பானொரு அம்சம்.

சுதந்திரமாய் இயங்கும் நீதித்துறை

அமெரிக்க நீதித்துறை குடிமக்களின் உரிமைகளுக்கும், மாநிலத்தின் உரிமைகட்கும் உறுதியளிக்கும் வகையில் அரசியல் சிக்கல்கட்கு அப்பாற்பட்டு செயல்படும் வகையில் நிறுவப்பட்டுள்ளது. ஒரு முறை நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டுவிட்டால் சாகும்வரை அப்பதவியில் இருக்கலாம். துரோகக் குற்றச்சாட்டு வழக்கு அடிப்படையிலன்றி வேறு எந்த வகையிலும் அவர் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட முடியாது.

நெகிழா அரசியலமைப்பு

அரசியல் அமைப்பை எளிதாக நினைத்த மாத்திரத்தில் திருத்தம் செய்து விட முடியாது. திருத்தத்திற்கு கடினமான வழி வகைகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளன. மாநில அரசுகளின் சம்மதமின்றி எந்தச் சீர்திருத்தமும் செய்ய முடியாது. ஆனால் மைய அரசின் இசைவின்றி சீர்திருத்தங்கள் செய்ய இயலும்.

நீதிப் புனராய்வு

கூட்டாட்சி சட்டமன்றங்களோ, மாநில சட்டமன்றங்களோ அரசியலமைப்புச் சட்டங்களுக்கு முரணாகச் சட்டமியற்றாதவாறு நீதிமன்றங்கள்பார்த்துக் கொள்கின்றன. அவ்வாறு அவை சட்டமியற்றினால் அவை செல்லாது என்று கூறும் அதிகாரம் நீதிமன்றத்திற்கு உண்டு. இந்த நீதிமன்றங்கள் அரசியலமைப்பின் காவலனாகச் செயல்படுகின்றன.

வலுவான இரண்டாம் அவை

கூட்டாட்சி அரசின் இரண்டாம் அவையான செனட், பிற நாடுகளின் அத்தகைய அவைகளைவிட அதிக அதிகாரமும், செல்வாக்கும் கொண்டுள்ளது. அதற்குக் காரணம் அச்சபை சிறியதாக இரப்பதும் அதன் உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதும் ஆகும்.

பிற சிறப்பியல்புகள்

- இரட்டைச் குடியரிமை வழங்கப்பட்டிருப்பது.
- குடியரசுத்தலைவர் மறைமுகமாகத் தேர்ந்தெடுக்க வகை செய்திருப்பது.
- “இறைமை” பொதுமக்களிடமே இருப்பது.
- எஞ்சிய அதிகாரங்கள் மாநிலங்களிடமே இருப்பது.

குடியரசு தலைவர்

அமெரிக்க அரசியலமைப்பு ஜாதிபதி முறையை (Presidential form) அடிப்படையாகக் கொண்டது. அதன்படி அமெரிக்க குடியரசுத் தலைவர் உண்மையிலேயே ஆட்சித்துறைத் தலைவராக விளங்குகிறார். இவர் பாராளுமன்றத்திற்குப் பொறுப்புடையவரல்லர். அமைச்சரவை ஆலோசனைக்குப் கட்டுப்பட்டவரல்லர். உலகிலேயே அதிக அதிகாரமுடைய ஆட்சித்துறைத் தலைவராகக் கருதப்படுகிறார். லாஸ்கி என்பார் குறிப்பிட்டதைப்போல ஏறத்தாழ அவர் ஒரு மன்னரைப் போன்றவர். பிரதம அமைச்சரைப் போன்றவர்.

தகுதிகளும் சலுகைகளும்

அமெரிக்க குடிமகனாகவும், அங்கே 14 ஆண்டுகளுக்குக் குறையாமல் வாழ்பவராகவும், 35 வயதுடையவராகவும் இருக்க வேண்டும். அவரது ஊழியச்சலுகைகளை காங்கிரஸ் நிர்ணயிக்கிறது. 1969 ஆம் ஆண்டுச் சட்டப்படி அவர் ஊதியமாக இரண்டு லட்சம் டாலரும் இதரச் செலவுக்காக ஐந்து லட்சம் டாலரும் அளிக்கப்படுகிறது. இதனை அவரது பதிவிக்காலத்தில் குறைக்கவோ, கூட்டவோ முடியாது.

பதவிக்காலம்

குடியரசுத் தலைவரின் பதிவிக்காலம் நான்கு ஆண்டுகள். ஏத்தனை தடைவ அவர் அப்பதவி வகிக்கலாம் என்பது பற்றி முதலில் அரசியல் சட்டம் எதுவும் கூறவில்லை. பொதுவில் எல்லாத் தலைவர்களும் வரீந்டன்விட்டுச் சென்ற மரபுப்படி இரு தடவைகளுக்கு மேல் பதவி வகிக்கவில்லை. ஆனால் பிராங்ளிள் ரூஸ்வெல்ட் மட்டும் நான்குமுறை அப்பதவிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளார். ஆனால் 1951 இல் இயற்றப்பட்ட 22வது திருத்தச்சட்டம் இரு தடவைகள் மட்டுமே தலைவராகப் பதவி வகிக்கலாம் என்று நிர்ணயம் செய்தது.

தேர்தல் முறை

அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர் அதற்கெனத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் தேர்வுக்குழு ஒன்றினால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். அதற்கு ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் எத்தனை செனட்டர்களும் பிரதிநிதிகள் சபை உறுப்பினர்களும் இருக்கிறார்களோ, அத்தனைபேரை அக்குழுவிற்குத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பும். இப்போது அக்குழுவில் 538 பேர் உள்ளனர். இக்குழுவின் அறுதிபட பெரும்பான்மை பெற்றவரே தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாக அறிவிக்கப்படுகிறார். அரசியலமைப்பு விதிப்படி தலைவரின் தேர்தல் மறைமுகத் தேர்தலாக இருந்தபோதிலும், நடைமுறையில் அது நேரடித் தேர்தல் போலவே தெரிகிறது. அதற்குக் காரணம் கட்சிமுறையின் வளர்ச்சியாகும். தேர்தல்குழு தேர்வாளர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது எந்தக்கட்சி வெற்றிபெறுகிறதோ அந்தக் கட்சி வேட்பாளரின் வெற்றி உறுதியாகி விடுகிறது.

பதவி விலக்கமுறை

குடியரசுத் தலைவரை அவரது பதவிக்காலத்தில் எந்த நீதிமன்றமும் விசாரிக்க முடியாது. தேசத்துரோகம் போன்ற பெருங்குற்றங்களுக்காக காங்கிரஸ் குற்றஞ்சாட்டி, விசாரணை செய்து பதிவியலிருந்து விலக்கலாம். பிரதிநிதிகள் சபை குற்ற விசாரணைக்கான தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினால் செனட் சபை அதனை விசாரிக்கும். விசாரணை நடத்தப்படும்போது செனட்சபைக்கு தலைமை நீதிபதி தலைமை தாங்குவார். மூன்றில் இரு பங்கு பெரும்பான்மையுடன் குற்றவாளி எனத் தீர்ப்பு வழங்குமானால் குடியரசுத் தலைவர் பதிவி நீக்கம் செய்யப்படுவார்.

அதிகாரங்கள்

குடியரசுத் தலைவரின் அதிகாரங்களின் அடிப்படைகள் பின்வருமாறு

- அரசியலமைப்பு வழங்கியுள்ள அதிகாரம்
- காங்கிரஸ் இயற்றும் சட்டங்களினால் பெறும் அதிகாரம்
- சில மரபுகளிலிருந்து பெறும் அதிகாரம்.
- நீதிமன்றம் அரசியலமைப்பிற்குத் தரும் விளக்கங்களிலிருந்து கிடைக்கப் பெறும் அதிகாரம்.

ஆட்சித்துறை சார்ந்த அதிகாரங்கள்

குடியரசுத்தலைவர் நாட்டுக்கும், நிர்வாகத்திற்கும் தலைவர் ஆவார். அந்தவகையில் ஏராளமான அதிகாரங்களைப் பெற்றுள்ளார்.

- நாட்டின் முப்படைகளுக்கும் தலைவராய் இருக்கிறார். அதன் காரணமாக படைகளின் உயர் பதவிகளை செனட் சபையின் ஒப்புதலுடன் நியமனம் செய்கிறார்.
- வேளிநாட்களுடன் உடன்படிக்கை செய்து கொள்ளவும், போர்ப் பிரகடனம் செய்யவும் வெளிநாட்டுத்தூதர் நியமனம் செய்யவும் அதிகாரம் பெற்றுள்ளார். உடன்படிக்கை போர்ப் பிரகடனம் போன்றவைகளுக்கு செனட்டின் மூன்றிலிருபங்கு பெரும்பான்மை ஆதரவு தேவை.
- ஆட்சித்துறை உயர் அலுவலர்களையும், கூட்டாட்சி நீதிபதிகளையும் நியமிக்கும் அதிகாரம் உண்டு.

குடியரசுத் தலைவர் செய்யும் பதவி நியமனம் யாவும் செனட் சபையின் இசைவினைப் பெறவேண்டும். பொதுவில் செனட் சபை தலைவரின் நியமனங்களுக்கு தடை சொல்வதில்லை. எந்த மாநிலத்தில் நியமனம் செய்யப்படவேண்டுமோ அந்த மாநில செனட்டர்கள் இசைவளித்துவிட்டால் போதும் என்று மரபு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனை செனட்டர்களின் அன்புரிமைக் கோட்பாடு என்பர். நீதிபதிகளையும் பொதுப்பணி விதிமுறைகளின்படி நியமிக்கப்பட்ட வாரியங்கள் மற்றும் ஆணைக்குழுக்களின் அலுவலர்களையும் தவிர்த்து பிற அலுவலர்களைப் பதவி நீக்கும் அதிகாரமும் அவருக்குண்டு.

சட்டமியற்றலில் உள்ள அதிகாரம்

இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரைப்போல் அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவருக்கு சட்டமன்றங்களைக் கூட்டவோ, ஒத்திவைக்கவோ, கலைக்கவோ அதிகாரமில்லை. ஆனால் காங்கிரசிற்குச் செய்திகள் அனுப்பவும், அவர் விரும்பும் நடவடிக்கைகளில் பரிந்துரை செய்யவும் உரிமை பெற்றுள்ளார். விசேடக் கூட்டங்களைக் கூட்டவும் அதிகாரம் பெற்றுள்ளார்.

- காங்கிரஸ் இயற்றும் மசோதாக்கள் குடியரசுத்தலைவரின் இசைவினைப் (கையெழுத்தினைப்) பெற்ற பின்பே சட்டமாகிறது.
- மசோதாவில் தனக்குப் பிடிக்காத அம்சங்களிருப்பின் அதனை நீக்கியோ, விரும்பியவற்றை கூட்டியோ, திருத்தஞ் செய்தோ, மறு பரிசீலனைக்கு காங்கிரசிற்கு அனுப்பலாம். ஆனால் காங்கிரஸ் மூன்றிலொரு பங்கு பெரும்பான்மையுடன் திரும்பவும் நிறைவேற்றினால் அது குடியரசுத் தலைவரின் எதிர்ப்பையும் மீறி தானாகவே சட்டமாகிவிடும்.
- குடியரசுத் தலைவர் மசோதாக்களில் கையெழுத்திட்டாமல் தம்மிடம் நிறுத்தி வைத்துக் கொள்ளலாம். இவ்வாறு நிறுத்தி வைக்கும் போது காங்கிரஸ் கூட்டத் தொடர் நடந்து கொண்டிருந்தால் 10 நாட்களுக்கு பிறகு அவரது கையெழுத்தை பெறாமலே அந்த மசோதா சட்டமாகிவிடும். ஆனால் பத்து நாட்களுக்குள் சட்டமன்றக் கூட்டத்தொடர் முடிவடைந்துவிட்டால் அந்த மசோதா தள்ளுபடி செய்யப்பட்டுவிடும். இது பையுறை ரத்து அதிகதரம் (Pocket Veto) எனப்படுகிறது.

நிதித்துறை சார்ந்த அதிகாரங்கள்

குடியரசுத் தலைவரின் நேரடிப் பார்வையின் கீழ்தான் வரவு செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்படுகிறது. அவர் அந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் அதிகாரமும் பெற்றுள்ளார். பொதுவில் குடியரசுத் தலைவர் தயாரிக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தை காங்கிரஸ் ஏற்றுக் கொண்டுவிடுகிறது.

நீதித்துறை சார்ந்த அதிகாரங்கள்

நீதித்துறையில் குற்றவாளிகளுக்கு மன்னிப்பு வழங்கவும், குற்றத்தண்டனையை ஒத்தி போடவும், தள்ளிவிடவும் உரிமை பெற்றுள்ளார். கருணை மனு மீதான நடவடிக்கை எடுக்கும் அதிகாரமும் பெற்றுள்ளார். ஆனால் கூட்டாட்சிச் சட்டங்களுக்கு எதிராகச் செய்த குற்றங்களை மன்னிக்கும் அதிகாரம் உண்டே தவிர மாநில அரசுச் சட்டங்களுக்கு எதிராகச் செயல்படும் குற்றங்களை மன்னிக்கும் அதிகாரம் கிடையாது.

குடியரசுத்தலைவரும் அமைச்சரவையும்

அமைச்சரவை பற்றி அரசியலமைப்பில் எதுவும் சொல்லவில்லை. எனினும் வழக்காற்றின் அடிப்படையில் அமைச்சரவை ஒன்று உருவாக்கி நடைமுறையில் அது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதொன்றாகி விட்டது. அமெரிக்க ஆட்சித்துறைத் தலைவர்களே அமைச்சர்கள் அல்லது செயலாளர் என அழைக்கப்படுகின்றனர். அவர்கள் குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்பட்டு அவருக்குப் பொறுப்பாயிருக்கின்றனர். காங்கிரசின் உறுப்பினர்களாக இரக்கக் கூடாது. மியற்றுவதில் நேரடிப் பொறுப்பில்லை. தலைவருக்கு ஆலோசனை வழங்கி உதவி புரியவே நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் ஆலோசனையை பெறுவதும் தள்ளுபடி செய்வதும் தலைவரின் விருப்பத்தைப் பொறுத்தாகும்

பிரதிநிதிகள் சபை

அமெரிக்க பாராளுமன்றம் “காங்கிரஸ்” என அழைக்கப்படுகிறது. அது இரு அவைகளை கொண்டது. 1) பிரதிநிதிகள் சபை (House of Presentative) 2) செனட் சபை (Senet) அரசியலமைப்பின்படி சட்டமியற்றும் அதிகாரம் காங்கிரஸ் என்று அழைக்கப்படும். இவ்விரு சபைகளிடம் உள்ளது. பிரதிநிதிகள் சபை கீழ்சபையாகவும், செனட்சபை மேல் சபையாகவும் கருதப்படுகிறது. கீழ்சபை மாநிலங்கினல் வாழுமு மக்கள்தொகைக்கேற்ப பிரதிநிதித்துவம் கொண்டதாயிருக்கிறது. மேல் சபை மாநிலங்களின் பிரதிநிதிகள் அடங்கியது.

பிரதிநிதிகள் சபையின் அமைப்பு

அமெரிக்கக் காங்கிரசின் மக்கள் அவையாக விளங்குவது பிரதிநிதிகள் சபையாகும். முக்கள் தொகையின் அடிப்படையில் இம்மன்றத்தின் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை காங்கிரசால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. அரசியலமைப்பின்படி 30,000 மக்களுக்கு ஒரு உறுப்பினர் என்ற வகையில் மாநிலங்களிலிருந்து பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். தற்போது இம்மன்றத்தின் உறுப்பினர் எண்ணிக்கை 435 என நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. சபை உறுப்பினர்களின் ஆயுட்காலம் 2 வருடம். இந்த சரபுக்கு அதற்கு முன்பு கலைக்க முடியாது.

இம்மன்றத்தின் உறுப்பினர் 25 வயது நிரம்பியவராகவும் குறைந்தது 7 ஆண்டுகளாக அமெரிக்கக் குடியரிமை பெற்றிருப்பவராகவும், எந்த மாநிலத்தில் போட்டியிடுகிறாரோ அந்த மாநிலத்தில் வசிப்பவராகவும் இருக்க வேண்டும். ஊதியம் பெறும் அரசுப் பதவிகள் எதுவும் வகிக்கக் கூடாது. அவையின் கூட்டத்தொடர் ஜனவரி 3ஆம் தேதி தொடங்குகிறது. உறுப்பினர்கள் விரும்பும் காலம்வரை தொடர்ந்து செயல்படுகிறது. அவையின் சிறப்புக் கூட்டங்கள் குடியரசுத் தலைவரால் கூட்டப்படலாம்.

அவைத் தலைவர்

அவைத் தலைவர் ஒருவரை உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். அவர் சபையின் கூட்டங்களுக்கு தலைமை தாங்குகிறார். அவைத் தலைவரின் தேர்தல் கட்சி அடிப்படையில் நடைபெறுகிறது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பின்பு அவர் கட்சி உறுப்பினராகப் பங்கெடுக்கிறார். வெளிப்படையாக தம் கட்சிக்கு ஆதரவாகவே நடந்து கொள்கிறார். இந்த வகையில் அவர் பிரிட்டி' பொதுமக்கள் சபைத் தலைவருக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டவராய் இருக்கிறார். கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டு செயல்படும் மரபு பின்பற்றப்படுவதில்லை. மறுமுறையும் அவர் தேர்தலில் கட்சி உறுப்பினராகவே போட்டியிடுகிறார். ஆவரை எதிர்த்து மாற்றுக்கட்சியினரும் வேட்பாளரை நிறுத்தவர். "ஒரு தடைவ அவைத்தலைவர் - எப்போதும் அவைத்தலைவர்" என்ற பிரிட்டி' மரபும் பின்பற்றப்படுவதில்லை.

சபையின் அதிகாரங்களும், கடமைகளும்

சட்டமியற்றுவதில் இரு சபைகளும் சம உரிமை பெற்றுள்ளன. எந்த மசோதாவும் இரு சபைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட பின்னரே குடியரசுத் தலைவர் இசைவு பெற்று சட்டமாகிறது. ஆனால் நிதி சம்மந்தப்பட்ட மசோதாக்கள் யாவும் முதலில் பிரதிநிதிகள் சபையில்தான் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். இரு அவைகளுக்கிடையே ஏற்படும் கருத்து வேறுபாடுகள் இரு சபைகளின் இணைப்புக் குழுவின் மூலம் தீர்த்து வைக்கப்படுகின்றன.

குடியரசுத் தலைவர், நீதிபதிகள் மற்றும் உயர் அலுவலர்களை துரோகக்குற்ற விசாரணைக்குக் கொண்டுவரும் அதிகாரம் இச்சபைக்கு இருக்கிறது. ஆட்சித்துறையை இச்சபை கட்டுப்படுத்த முடியாத போதிலும் நிதி மசோதாக்கள் மீது பெற்றிருக்கும் கட்டுப்பாட்டின் வாயிலாக நிர்வாகத்தைத் தன் வழிக்குக் கொண்டுவரும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. மற்றும் செனட் சபையுடன் இணைந்து புதிய மாநிலங்களை சேர்க்கவும், அரசியலமைப்புத் திருத்தங்கள் கொண்டு வரவும், போர்ப் பிரகடனம் செய்யவும் அதிகாரம் பெற்றுள்ளது.

குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலில், எந்தவொரு வேட்பாளருக்கும் தேர்தல் குழுவின் பெரும்பான்மை கிடைக்காதபோது அதிக வாக்குகள் பெற்ற முதல் மூன்று வேட்பாளர்களில் ஒருவரைக் குடியரசுத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமையும் இச்சபைக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

செனட்

அமைப்பு

கூட்டாட்சி அமைப்பில், மேல்சபையில் மாநிலங்கட்குச் சமப் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் ஒவ்வொரு மாநிலத்தில் இருந்தும் இரண்டு உறுப்பினர்களைச் செனட் சபைக்குத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புகிறார்கள். செனட் சபையின் உறுப்பினர்கள் செனட்டர்கள் என அழைக்கப்படுகிறார்கள். ஒவ்வொரு மாநிலமும் சமமான இரண்டு செனட் தொகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. ஒரு காலத்தில் செனட் உறுப்பினர்கள் மறைமுகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். ஆனால் பதினேழாவது அரசியலமைப்புத் திருத்தம் அவர்கள் தேர்தலை நேரடித் தேர்தல் ஆக்கியது. இப்பொழுது செனட் உறுப்பினர்கள் நேரடியாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். ஒவ்வொரு உறுப்பினரின் பதவிக்காலம் ஆறு ஆண்டுகள் ஆகும். ஆனால் இரண்டு ஆண்டுகட்கு ஒருமுறை மூன்றில் ஒரு பங்கினர் பதவி விலகும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளதால், இது நிலையான சபையாகும். இச்சபையின் உறுப்பினராவதற்குச் சில தகுதிகள் உள்ளன. போட்டியிடுபவர் போட்டியிடும் மாநிலத்தின் குடிமகனாக இருக்க வேண்டும். அவருக்கு முப்பது வயது நிரம்பியிருப்பதுடன், அமெரிக்காவில் குறைந்தது ஒன்பது ஆண்டு காலம் குடியிருந்தவராக இருக்க வேண்டும்.

சபையின் தலைவர்

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் துணை ஜனாதிபதி இச் சபையின் தலைவராகத் திகழ்கிறார். சபையின் தலைவர் என்கிற முறையில் மிகச்சில அதிகாரங்களையே பெற்றுள்ளார். செனட் ஒரு தற்காலிகத் தலைவரையும் (President Protempore) தேர்ந்தெடுக்கிறது. துணை ஜனாதிபதி கூட்டங்கட்கு வர இயலாத நேரங்களில் இவர் தலைமை தாங்குகிறார். செனட் சபையின் உறுப்பினர்கள் சபையில் பேசுவதற்கு முழுச்சுதந்திரம் பெற்றுள்ளனர். சில சமயங்களில் நேரத்தைக் கடத்துவதற்காகவே சில உறுப்பினர்கள் எதையாவது பேசிக் கொண்டிருப்பார்கள். ஏதாவது ஒரு மசோதாவை நிறைவேற்ற விடாமல் தடுக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் உறுப்பினர்கள் இவ்வாறு செய்வதுண்டு. இதை பிலிபஸ்டரிங் (Fillibustering) எனச் சொல்வதுண்டு. துணை ஜனாதிபதிக்கு குழுக்களை நியமிக்கும் அதிகாரம் கிடையாது. செனட் சபை கீழ்சபையுடன் கூட்டத் தொடரைத் துவங்குகிறது. ஆனால் சில சமயங்களில் இச்சபை கீழ்சபை செய்யாத சில பணிகளைச் செய்வதற்காக பிரத்யேகமாகக் கூட்டப்படலாம்.

சபையின் அதிகாரங்கள்

சட்டம் இயற்றல்

1) சட்டம் இயற்றும் அதிகாரங்களைக் கீழ் சபையோடு சமமாகப் பகிர்ந்து கொள்கிறது. 2) எல்லா மசோதாக்களும் ஜனாதிபதியின் ஒப்புதலுக்குச் செல்வதற்கு முன்னால் இரு சபைகளாலும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். 3) பண மசோதாக்கள் இச்சபையில் அறிமுகப்படுத்தப்படாவிட்டாலும் அவற்றைத் திருத்துவதற்கான அதிகாரத்தை செனட் பெற்றுள்ளது. 4) இரண்டு சபைகளுக்குமிடையே கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டு சட்டமுடக்கங்கள் நிகழ்ந்தால் அவை இருசபைகளில் இருந்தும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஆலோசனைக் குழுவினால் தீர்த்து வைக்கப்படுகின்றன. ஆயினும் அக்குழுவில் இச்சபையின் கருத்து மேலோங்குவதற்கான வாய்ப்புகள் உள்ளன. 5) வரவு செலவுத் திட்டத்திலும் பண மசோதாக்களிலும் திருத்தங்களைச் செய்து அவற்றின் வடிவத்தையே மாற்றுகின்ற அளவு செனட் சபை அதிகாரம் பெற்றுள்ளது. 6) அரசியல் அமைப்பு திருத்தங்களை மேற்கொள்ளும் போதும் இச்சபை கீழ்சபையுடன் சம அதிகாரத்தைப் பெற்றுள்ளது.

நிர்வாக அதிகாரங்கள்

இச்சபையின் நிர்வாக அதிகாரங்கள் மிக முக்கியமானவை. ஊலகின் வேறு எந்த இரண்டாவது சபைக்கும் இல்லாத உளவு இச்சபைக்கு நிர்வாக அதிகாரங்களைப் பெற்றுள்ளது. 1) அமெரிக்க ஜனாதிபதிக்குப் பல நியமனங்களைச் செய்யும் அதிகாரம் உண்டு. அவர் செய்யும் எல்லா நியமனங்களும் செனட்டின் ஒப்புதலைப் பெற வேண்டும். 2) ஜனாதிபதி பல நாடுகளுடன் உடன்பாடுகள் செய்யும் அதிகாரத்தைப் பெற்றிருக்கிறார். ஆனால் அவர் மேற்கொள்ளும் உடன்பாடுகள் அனைத்தும் இச்சபையினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவேண்டும். பல விதங்களில் ஜனாதிபதியின் நிர்வாக அதிகாரங்களை இச்சபை கட்டுப்படுத்துகிறது. 3) பல சமயங்களில் ஜனாதிபதியின் செயல்களை செனட் சபை நிராகரித்திருக்கிறது. முதல் உலகப்போரின் முடிவில் அமெரிக்க ஜனாதிபதி வில்சனின் ஆலோசனைப்படி சர்வதேச சங்கம் என்ற அமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஜனாதிபதி மிகவும் விரும்பியும் கூட இச்சங்கத்தின் உறுப்பினராவதை செனட் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. 4) செனட் பல விதங்களில் தன்னை கட்டுப்படுத்துவதால் அதன் உறுப்பினர்களைத் தன் வயப்படுத்த ஜனாதிபதி சில வழிமுறைகளைக் கையாளுகிறார். 5) மத்திய அரசாங்கத்தின் பணிகளுக்கு நியமனங்கள் செய்யும் போது எந்த செனட் தொகுதியில் நியமனம் செய்கிறாரோ அந்தத் தொகுதியின் செனட்டரை கலந்து ஆலோசிக்கிறார். கூடிய மட்டிலும் செனட்டர்களின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப நியமனங்கள் செய்கிறார். இதை செனட்டரின் விநயம் (Senatorial Courtesy) எனச் சொல்லலாம்.

நீதித்துறை அதிகாரங்கள்

1) அமெரிக்க ஜனாதிபதி குற்ற விசாரணை மூலமாகப் பதவி நீக்கம் செய்யப்படலாம். அவ்வாறு குற்ற விசாரணைப் பிரேரணை கீழ்சபையில் அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது. அங்கு நிறைவேற்றப்பட்டபின் செனட் சபைக்கு அனுப்பப்படுகிறது. செனட் விசாரணை மன்றமாகச் செயல்படுகிறது. 2) இச்சபை விசாரணை மன்றமாகச் செயலாற்றும் போது தலைமை நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதி தலைமை தாங்குகிறார். இந்த நீதித்துறை அதிகாரம் செனட் சபையின் நிலையை மேலும் உயர்த்துகிறது எனலாம்.

சட்டமியற்றல்

அறிமுகம்

சட்டமியற்றுதலில் முதல் கட்டம் மசோதாவை முதலில் கொண்டு வந்து அறிமுகம் செய்தலாகும். ஆதன்படி மசோதாவைத் தாக்கல் செய்பவர் (பிரதிநிதிகள் சபை உறுப்பினராக இருந்தால்) செயலாளர் மேஜை மீது வைக்கப்பட்டிருக்கும் பெட்டியினுள் அதனைப் போடுவார். பின் மசோதா அச்சிடப்பட்டு எல்லா கைகளிலும் கொடுக்கப்படுகிறது.

முதல் வாசிப்பு

மசோதாக்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட அன்றோ, சட்டசபை நிகழ்ச்சி நிரலில் குறிப்பிட்ட ஒரு நாளிலோ முதல் வாசிப்பு நடைபெறுகிறது. இது காங்கிரஸ் ஏடுகளில் பதிவாகிறது.

குழு நிலை

மசோதாக்கள் அவைகளுக்குரிய குழுக்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. குழு உறுப்பினர்கள் மசோதாக்களை ஒவ்வொரு பகுதியாகத் திறனாய்வு செய்கின்றனர். இக்கட்டத்தில் பொது மக்கள் கருத்துக்களும் பரிசீலனை செய்யப்படுகின்றன. சில சமயங்களில் மசோதாக்களின் உள் நுட்பங்களை ஆராயத் துணைக் குழுக்கள் நியமிக்கப்படுகின்றன. பின் குழு வேண்டிய திருத்தங்கள் செய்தோ, செய்யாமலோ அதற்று புதிய வடிவம் கொடுத்து சபையில் சமர்ப்பிக்கின்றது.

குழு சில சமயங்களில் இந்த நிலையில் மசோதாவை தள்ளுபடி கூட செய்து விடலாம். சபையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட குழுத் தீர்மானம் பெரும்பாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

அவையின் செயல்முறை

குழுவால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மசோதா யூனியன் பட்டியல், அவைப்பட்டியல், தனிப்பட்டியல் என்னும் மூன்று பட்டியலில் ஏதாவது ஒன்றில் வைக்கப்படுகிறது. யூனியன் பட்டியலில் பண மசோதாக்களும், பொது மசோதாக்கள் அவைப்பட்டியலிலும், தனிப்பட்டியலில் பண மசோதா தவிர மற்ற மசோதாக்களும் இடம் பெறுகின்றன.

இரண்டாம் வாசிப்பு

இரண்டாம் வாசிப்பின்போது அவையில் திருத்தங்கள் முன்மொழியப்படுகின்றன. பின் ஒவ்வொரு விதியாக விவாதிக்கப்பட்டு வாக்கெடுப்பிற்கு விடப்படுகிறது. அது நிறைவேற்றப்பட்டதும் மசோதா அச்சிடப்பட்டு மூன்றாம் வாசிப்பிற்குத் தயாராக்கப்படுகிறது.

மூன்றாம் வாசிப்பு

இக்கட்டத்தில் மசோதாவின் தலைப்பு மட்டும்தான் வாசிக்கப்படுகிறது. பின் மசோதா முழுமையாக வாக்கெடுப்பிற்கு விடப்படுகிறது. அது நிறைவேற்றப்பட்டதும் சபைத் தலைவரின் கையெழுத்துடன் அடுத்த அவைக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகிறது.

அடுத்த அவையில் நிறைவேற்றம்

ஒரு அவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட மசோதா அடுத்த அவைக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும் போது அந்த அவையிலும் முதலாவையில் பின்பற்றப்பட்ட அதே நிலைகளைக் கடந்து நிறைவேற்றப்படுகிறது.

இரு அவைகளுக்கும்ிடையே கருத்து வேறுபாடு நிகழும்போது உடன்பாட்டு குழுவிற்கு அனுப்பப்படுகிறது. அக்குழுவில் இரு சபையிலிருந்தும் 3லிருந்து 9 உறுப்பினர்களிருப்பர். அக்குழுவிலும் உடன்பாடு காணாது போனால் அம்மசோதா கைவிடப்படும்.

குடியரசுத் தலைவரின் இசைவு

காங்கிரசின் இரு சபைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட மசோதா குடியரசுத் தலைவர் இசைவிற்று அனுப்பி வைக்கப்படும். அது அவரது கையொப்பம் பெற்றபின் சட்டமாகிறது.

அம்மசோதா சட்டமாவதைக் குடியரசுத் தலைவர் விரும்பாவிட்டால் அதனை மறுபரிசீலனை செய்யக்கோரி காங்கிரசிற்கு மீண்டும் அனுப்பி வைக்கலாம். அப்போது காங்கிரசின் இருசபைகளும் மூன்றில் இரு பங்கு பெரும்பான்மையுடன் அம்மசோதாவை மீண்டும் அனுப்பினால், குடியரசுத் தலைவரின் இசைவின்றியே அது சட்டமாகிவிடும்.

குடியரசுத் தலைவர் அம்மசோதாவை திரும்ப அனுப்பாமல் கையில் வைத்திருக்கும்போது 10 நாட்களுக்குள் காங்கிரசின் கூட்டத்தொடர் முடிவடைந்துவிட்டால் அம்மசோதா நிறைவேறாமற்போய்விடும். ஆனால் குடியரசுத் தலைவர் திருப்பி அனுப்பாமலும் கையெழுத்திடாமலும், வைத்திருக்கும்போது காங்கிரஸ் கூட்டத்தொடர் பத்து நாட்களுக்கு மேலும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தால் அம்மசோதா தானாகச் சட்டமாகிவிடும்.

நிதிமசோதாக்கள் நிறைவேற்றப்படும் முறை

நிதிமசோதாக்கள் பிரதிநிதிகள் சபையில்தான் முதலில் சமர்ப்பிக்கப்படமுடியும். வரவு செலவுத் திட்ட வாரியத்தின் இயக்குநர் குடியரசுத் தலைவரின் நேரடிக் கண்காணிப்பின் பேரில் வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரிக்கிறார். பின் அது குடியரசுத் தலைவர் பொறுப்பில் பிரதிநிதிகள் சபையில் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. வருமான முன் மொழிகளடங்கிய வருவாய்

மசோதா வழிமுறைக்குமுவிற்கும், செலவுகள் பற்றிய மசோதா ஒதுக்கீட்டுக்குமுவிற்கும் அனுப்பி வைக்கப்படுகிறது.

இருவகைக் குழுவிலும் விவாதிக்கப்பட்டபின் மசோதா மீண்டும் சபையில் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. அதன் மீது விவாதங்கள் நடைபெற்று வாக்கெடுப்பிற்குப்பின் செனட் அவைக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகிறது.

செனட் சபைக்கு நிதிமசோதாக்களைத் திரத்தவும், முழுவதுமாக மாற்றியமைக்கவும் அதிகாரம் உண்டு. இது பிற நாடுகளில் இரண்டாவது அவைக்கு இல்லாத விசேட உரிமையாகும். செனட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட நிதிமசோதா குடியரசுத் தலைவர் இசைவிற்கு அனுப்பப்படும்.

இரு சபைகளிடையே கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டால் உடன்பாட்டுக் குழுவிடம் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

நீதித்துறை

சிறப்பியல்புகள்

1) அரசியலமைப்பின் மூன்றாவது உறுப்பு அமெரிக்காவின் நீதி வழங்கும் உரிமையைத் தலைமை நீதி மன்றத்திடமும், அவ்வப்போது காங்கிரசால் ஏற்படுத்தப்படும் கீழ்நீதிமன்றங்களிடமும் அளிக்கிறது. 2) அமெரிக்காவில் மத்திய நீதிமன்றங்கள், மாநில நீதிமன்றங்கள் என இருவகையான நீதிமன்றங்கள் செயல்படுகின்றன. 3) மாநில நீதிமன்றங்கள் அந்தந்த மாநிலத்தின் அரசியலமைப்புப்படி அமைக்கப்பட்டுள்ளன. 4) மத்திய மாநில நீதிமன்றங்களின் அதிகார எல்லைகள் தெளிவாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. 5) மாநிலங்களில் எழுகின்ற மாநிலச் சட்ட சம்பந்தப்பட்ட வழக்கு களில் மாநிலத்திலுள்ள தலைமை நீதிமன்றமே மிகப் பெரிய நீதி மன்றமாக திகழ்கிறது. 6) இந்தியாவில் இருப்பதைப் போல் ஏணிப்படி போன்ற அமைப்பு அங்கு இல்லை. 7) அமெரிக்காவில் கீழ் நிலையில் உள்ள பல நீதிமன்றங்களில் நீதிபதிகள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். 8) இங்கிலாந்தில் உள்ளதைப்போல சட்டத்தின் ஆட்சி இங்கும் பின்பற்றப்படுகிறது எனச்சொல்லலாம். 9) அரசாங்க அலுவலர்களுக்கென்ன தனியான நீதிமன்றங்களிடையாது. 10) அமெரிக்காவின் நீதித்துறை மேலாண்மை பெற்றுத் திகழ்கிறது. 11) அதற்குக் காரணம் அந்நாட்டின் நீதித்துறை பெற்றுள்ள நீதிப்புனராய்வு (Judicial Review) அதிகாரம் எனலாம். காங்கிரஸ் இயற்றும் சட்டங்கள் அல்லது மாநிலங்கள் இயற்றும் சட்டங்கள் அரசியலமைப்பின் உறுப்புகளுக்கு எதிராக இருந்தால் அவை செல்லாது என அறிவிக்கும் உரிமையே நீதிப்புனராய்வு ஆகும். 12) அமெரிக்காவின் நீதித்துறை அந்நாட்டின் அரசியலமைப்பிற்கு விளக்கங்கள் கொடுக்கும் உரிமையைப் பெற்றுருக்கிறது. 13) நீதித்துறையின் விளக்கங்கள் (Judicial Interpretations) அரசியலமைப்பிலேயே மாற்றத்தை உண்டு பண்ணும் அளவு முக்கியமானவையாகத் திகழ்கின்றன. 14) பொதிந்துள்ள அதிகாரம் (Implied Power) எனும் கோட்பாட்டை நீதிபதி மார்ல் என்பவர் தனது நீதித்துறை வியாக்கியானம் மூலமாக மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்தை அதிகப்படுத்தும் வண்ணம் அளித்துள்ளார். 15) இத்தகைய விளக்கங்களின் காரணமாக அரசியலமைப்பின் தன்மையிலும் நடைமுறைகளிலும் பல மாறுதல்கள் ஏற்படுகின்ற காரணத்தால் தலைமை நீதிமன்றத்தைக் காங்கிரசின் மூன்றாவது மன்றம் என்றும் சொல்வதுண்டு.

நீதிப் புனராய்வு

கூட்டாட்சி அமைப்பில் அதிகாரப் பங்கீடு முக்கியமான அம்சமாகும். ஆதன்படி அதிகாரங்கள் மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசாங்கங்களுக்கிடையே பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகின்றன. தெளிவான அதிகாரப் பங்கீடு இருந்தாலும் சில சமயங்களில் மத்திய அரசாங்கம் மாநில அரசாங்கத்தின் அதிகார எல்லைக்குள் அத்துமீறிச் செல்லலாம், அல்லது மாநிலம் மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகார வரம்பிற்குள் பிரவேசிக்கலாம். அது போன்ற

சமயங்களில் மத்திய மாநில அரசுகளை அவற்றின் எல்லைக்குள்ளேயே நிறுத்திவைக்கும் பணியை நீதித்துறை செய்கிறது. மேலும் அமெரிக்க அமைப்பில் அரசியலமைப்பின் மேலாதிக்கத்தைக் காப்பதும் நீதித்துறையின் கடமையாகும். இவ்விரு பணிகளையும் செய்வதற்கு நீதித்துறைக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரமே நீதிப்புனராய்வு எனப்படும். காங்கிரசும் மாநில சட்டமன்றங்களும் பல சட்டங்களை இயற்றுகின்றன. இச்சட்டங்கள் அரசியலமைப்பின் உறுப்புகளுக்கு எதிராக இருக்கலாம். அவ்வாறு இரக்கமு் சட்டங்களைத் தலைமை நீதிமன்றம் தள்ளுபடி செய்கின்ற அதிகாரமே நீதிப்புனராய்வு ஆகும்.

காங்கிரசும் மாநில சட்டமன்றங்களும் இயற்றுகின்ற எல்லாச் சட்டங்களையுமே நீதித்துறை புனராய்வு செய்வதில்லை. யாராவது குடிமக்களோ அல்லது மத்திய மாநில அரசாங்கமோ ஒரு குறிப்பிட்ட சட்டத்தைப் பற்றி வழக்குத் தொடர்ந்தால், தலைமை நீதிமன்றம் நீதிப்புனராய்வைச் செய்கிறது. இந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்திப் பல அரசியலமைப்புச் சம்பந்தமான வழக்குகளில் தலைமை நீதிமன்றம் விளக்கங்களையும், தீர்ப்புகளையும் அளித்துள்ளது. மாப்பரி எதிர் மாடிசன் என்ற வழக்கில் பொதிந்துள்ள அதிகாரம் என்ற கோட்பாட்டை வலியுறுத்தித் தலைமை நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. பல வழக்குகளில் மாநிலங்களின் அதிகாரங்களை ஊடுறுவும் வண்ணம் மத்திய அரசாங்கம் இயற்றிய சட்டங்களையும் மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகார வரம்பை மீறுகின்ற வகையில் மாநிலங்கள் இயற்றிய சட்டங்களையும் செல்லாதவை எனத் தனது நீதிப்புனராய்வு அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தித் தலைமை நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்துள்ளது. உதாரணமாக ஹாமர் எதிர் டாகன் ஹார்ட் வழக்கில் மாநில அரசின் உரிமைகளையும், மேக்குலாக் எதிர் மேரி லாண்ட் வழக்கில் மத்திய அரசாங்கத்தின் உரிமைகளையும் தலைமை நீதிமன்றம் காத்துள்ளது. நீதிப்புனராய்வின் அடிப்படையில் நீதித்துறை வழங்கும் தீர்ப்புகள் அரசியலமைப்பிலேயே சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன எனச் சொல்லலாம்.

நீதிப்புனராய்வு அதிகாரத்திற்கு எதிராகச் சில கருத்துக்கள் சொல்லப்படுகின்றன. நீதித்துறைக்கு அளவுக்கு அதிகமான மேலாதிக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சிலர் கருதுகிறார்கள். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மன்றம் இயற்றுகின்ற சட்டத்தை நீதித்துறை செல்லாது என அறிவிப்பது மக்களாட்சிக் கோட்பாட்டிற்கு எதிரானது. அரசியலமைப்பே நீதிபதிகளால் முடிவு செய்யப்படும் நிலையில் உள்ளது என்ற கருத்தும் கூறப்படுகிறது. காலத்திற்கேற்பச் சட்டங்கள் இயற்ற காங்கிரஸ் முனையும் பொழுது நீதித்துறை அதற்கு முட்டுக்கட்டையாக இருப்பதால் மாற்றங்கள் எளிதில் வர முடிவதில்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இத்தகைய விமரிசனங்கள் சொல்லப்பட்டாலும் அமெரிக்க அரசியலமைப்பைப் பொறுத்தவரை நீதிப்புனராய்வு இன்றியமையாத ஒன்றாகும். முத்திய மாநில அரசுகளின் உரிமைகளைக் காக்கவும், மக்களின் சுதந்திரத்தையும் உரிமைகளையும் காக்கவும், கூட்டாட்சி அமைப்பு நன்முறையில் இயங்கவும், அரசியலமைப்பின் மேலாதிக்கம் காக்கப்படவும் அமெரிக்க நீதித்துறைக்கு நீதிப்புனராய்வு அதிகாரம் அவசியமாகிறது.

இந்திய அரசியலமைப்பு

அரசியலமைப்பின் சிறப்பியல்கள்

- முழு இறையுமையுடைய மக்களாட்சிக் குடியரசு

உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு கொள்கையிலும், செயல்முறைகளிலும் வேறு எந்த நாட்டிற்கும், வெளி நிறுவனங்களுக்கும் எந்த வகையிலும் கட்டுப்படாமல் முழு ஆதிக்க உரிமை கொண்ட அரசாக விளங்குகிறது. ஆத்துடன் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளால் ஆளப்படுகிற ஆட்சியாகவும் இருக்கிறது.

- **சமயச் சார்பற்ற சமதர்ம அரசு**

நாட்டு மக்களுக்கு முழு சமய வழபாட்டு உரிமை வழங்கப்பட்டவுடன் சமதர்மக் (சோஷலிச) கோட்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அனைவருக்கும் சம வாய்ப்பு அந்தஸ்து அளிக்கப்படுகிறது.

- **ஒற்றைக் குடியரிமை**

இந்தியாவில் எந்த மாநிலத்தில் இருந்தாலும் இந்தியன் என்ற குடியரிமை மட்டும் அனுபவிக்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

- **அடிப்படை உரிமைகள் - கடமைகள்**

மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளான சொத்துரிமை, சமயஉரிமை, பேச்சுரிமை, கூட்டம் கூடும் உரிமை உட்பட ஏழு உரிமைகள் அரசியல் சட்டத்தால் உறுதியளிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. 42-வது அரசியல் திருத்தம் மக்களுக்கு 10 அடிப்படைக் கடமைகளையும் விதித்துள்ளது. இது “உரிமையால் பிறப்பது கடமை, கடமையில் நலைப்பது உரிமை” என்ற உயரிய கருத்தினை எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

- **அரசு வழிகாட்டு நெறிகள் (அறநெறிக் கோட்பாடு)**

அரசியலமைப்பிற்கு ஆன்மீக உணர்வையும், தார்மீகப் பொறுப்பையும் ஊட்டும் வகையில் அறநெறிக் கோட்பாடுகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. சட்டமியற்றும்போது அரசு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய நோக்கங்களையும் எடுத்தியம்புகிறது.

- **வயது வந்தோர் வாக்குரிமை**

18 வயது நிரம்பிய ஆண், பெண் இருபாலருக்கும் எத்தகைய வேறுபாடுமின்றி வாக்குரிமை வழங்கப்படுகிறது.

- **நீதிப்புனராய்வும், பாராளுமன்றமும்**

பாராளுமன்றமியற்றும் சட்டங்கள் அரசியலமைப்புச் சட்டங்களுக்கு முரணாக இருந்தால் அது செல்லாது என்று கூறும் உரிமை தலைமை நீதிமன்றத்திற்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவே நீதிப்புனராய்வு (Judicial Review) ஆகும். ஆனால் அதே சமயத்தில் பாராளுமன்றத்தின் மேலாண்மையும் நிலை நாட்டப்பட்டுள்ளது.

- **பாராளுமன்ற முறை அரசாங்கம்**

மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட பாராளுமன்றத்திற்குப் (லோக் சபை, ராஜ்ய சபை) பொறுப்பான அமைச்சரவையே நாட்டு நிர்வாகத்தை நடத்துகிறது. குடியரசுத் தலைவர் அமைச்சரவை ஆலோசனைப்படியே செயல்படுகிறார். அமெரிக்க குடியரசுத் தலைவரைப் போல் உண்மை நிர்வாகத் தலைவர் அல்லர்.

- **கூட்டாட்சியுமன்று ஒற்றையாட்சியுமன்று**

இந்தியா பல மாநிலங்களைக் கொண்ட குடியரசாக இருந்தபோதிலும், அது ஒரு முழுமையான கூட்டாட்சியல்ல, கூட்டாட்சி அரசிற்குத் தேவையான எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பு. இரண்டாவது அவை, அதிகாரப் பங்கீடு, கூட்டாட்சி நீதிமன்றம் ஆகிய அடிப்படைக் கூறுகள் இருந்தபோதிலும் அவை கூட்டாட்சியைக் கொண்டிருக்கவில்லை. இரண்டாவது அவையான ராஜ்யசபையில் அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் சமபிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்படவில்லை. அதிகாரப் பங்கீடு மைய அரசிற்கே சாதகமாக இருக்கிறது. எஞ்சிய அதிகாரமும் அதனிடமே இருக்கிறது. நெருக்கடி கால

அதிகாரங்கள் மைய அரசைக் கிட்டதட்ட சர்வாதிகார அரசாக மாற்றக்கூடியவை. அதே சமயத்தில் ஒற்றையாட்சியுமன்று. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சட்டமன்றங்கள் இருக்கின்றன. அதிகாரப் பங்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. எனவே இந்திய அரசியலமைப்பை “வலிமையான மைய அரசைக் கொண்ட மாநிலங்களின் ஒன்றியம்” எனக் கூறலாம்.

குடியரசு தலைவரின் அதிகாரங்கள்

தகுதிகள்

முப்பதைந்து வயது நிரம்பிய இந்தியக் குடிமகன் எவரும் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம். அரசுப் பதவிகள் எதிலும் ஊதியம் வாங்கும் அலுவலராக இருக்கக் கூடாது. மற்றும் பாராளுமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்குத் தகுதியுள்ளவராகவும் இருக்க வேண்டும்.

தேர்தல் முறையும் பதவிக் காலமும்

இந்திய அரசியலமைப்பின் 54வது பிரிவு ஜனாதிபதித் தேர்தல் முறையை விவரிக்கின்றனது. அவர் மக்களால் நேர்முகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படக் கூடாது. பாராளுமன்றத்தின் இரு சபைகளிலும் உள்ள தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் மற்றும் மாநில சட்டமன்றத்தின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் அடங்கிய தேர்தல் குழு ஒன்றினால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்.

மக்கள் தொகை விகிதாச்சார முறைப்படி ஒற்றை மாற்று வாக்குப்படி மறைமுகத் தேர்வின் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார். அவரது பதிவிக் காலம் ஐந்தாண்டுகள். மீண்டும் எத்தனை முறை வேண்டுமானாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம். பாராளுமன்றத்தின் ஏதாவது ஒரு சபையின் கால் பகுதிக்கும் குறையாத உறுப்பினர்களால் ஜனாதிபதி மீது குற்ற விசாரணை கோரி தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டால் அவர் பதிவி நீக்கம் செய்யப்படுவார். பதிவிக் காலத்தில் அவருக்கு மாதம் பத்தாயிரம் ரூபாய் ஊதியம் வழங்கப்படும்.

அதிகாரங்கள்

அரசியலமைப்பின் 53வது விதி ஆட்சித்துறையின் அனைத்து அதிகாரங்களையும் அவருக்கு அளித்துள்ளது. அவரது அதிகாரங்களை,

- நிர்வாக அதிகாரங்கள்
- சட்டமியற்றும் அதிகாரங்கள்
- நீதித்துறை அதிகாரங்கள்
- நித்துறை அதிகாரங்கள்
- படைத்துறை அதிகாரங்கள்
- பலவகைப்பட்ட அதிகாரங்கள்
- நெருக்கடி நிலை அதிகாரங்கள் எனப்பிரிக்கலாம்

நிர்வாகம்

1) பிரதம மந்திரியைக் குடியரசுத் தலைவர் நியமிக்கிறார். 2) அமைச்சரவையின் பிற அமைச்சர்களையும் அவர் நியமனம் செய்கிறார். 3) மாநிலத்தின் ஆளுநர்கள், ஒன்றியப் பிரதேசங்களின் லெப்டினன்ட் கவர்னர்கள் போன்றவர்களும் இவரால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள்.

அவர்கள் குடியரசுத் தலைவருக்குப் பொறுப்பானவர்கள் 4) தேர்தல் ஆணைக்குழுவின் தேர்தல் ஆணையாளரையும் பிற முக்கிய அதிகாரிகளையும் இந்திய அரசாங்கத்தின் தலைமைத் தணிக்கையாளர், தலைமை வழக்கறிஞர், தலைமை பதிவாளர் போன்றோரையும் அவர் நியமிக்கிறார். 5) ஒன்றியப் பொதுப்பணிக்குழு (Union Public Service Commission) உறுப்பினர்களையும் தலைவரையும் குடியரசுத் தலைவர் நியமிக்கிறார். 6) நாட்டின் முப்படைகளுக்கும் தலைமைத் தளபதி குடியரசுத் தலைவரே. 7) படைகளின் முத்த அதிகாரிகளையும் குடியரசுத் தலைவர் நியமிக்கிறார். 8) போர்ப் பிரகடனம், அமைதிப் பிரகடனம் ஆகியவற்றைச் செய்கின்ற அதிகாரம் குடியரசுத் தலைவருக்கே உண்டு. 9) வெளிநாடுகளுடனான ஒப்பந்தங்களை அவர் செய்கிறார். 10) எல்லாவிதமான நிர்வகச் செயல்களும் அவரது பெயரிலேயே செய்யப்படுகின்றன. அரசாங்கத்தின் செயல்கள் பற்றிய செய்திகளை அறிந்து கொள்ளும் உரிமை அவருக்குண்டு.

சட்டமியற்றுதல்

1) குடியரசுத் தலைவர் பாராளுமன்றத்தின் ஒரு பகுதியாகத் திகழ்கிறார். 2) பாராளுமன்றத்தின் இருசபைகளையும் கூட்டவும் கூட்டத்தொடரை ஒத்தி வைக்கவும் குடியரசுத் தலைவர் அதிகாரம் பெற்றுள்ளார். 3) பாராளுமன்றத்தின் கீழ்சபையை அவர் கலைக்கலாம். 4) மாநிலங்களவைக்குப் பன்னிரண்டு உறுப்பினர்கள் அவரால் நியமிக்கப்படுகின்றனர். 5) மக்கள் சபைக்கு இரண்டு ஆங்கிலோ இந்திய உறுப்பினர்கள் அவரால் நியமிக்கப் படுகிறார்கள். 6) பாராளுமன்றக் கூட்டங்களில் சேவும் உரிமை பெற்றுள்ளார். 7) ஒவ்வொரு ஆண்டும் முதல் கூட்டத்தில் அரசாங்கத்தின் செயலாடிகள், கொள்கைகள் ஆகியவை பற்றிப் பாராளுமன்றத்தின் இரு சபைகளின் கூட்டுக் கூட்டத்தில் உரையாற்றுகிறார். 8) பாராளுமன்றத்திற்கு அவர் செய்திகள் அனுப்பலாம். 9) இரு சபைகளிடையே ஏற்படும் சட்டப் பிணக்குகளைத் தீர்க்க இருசபைகளின் கூட்டுக் கூட்டத்தை அவர் கூட்டலாம். 10) பாராளுமன்றத்தின் இருசபைகளிலும் இயற்றப்படும் மசோதாக்கள் அவரது ஒப்புதலைப் பெற்ற பின்னரே சட்டமாகின்றன. 11) எந்தச் சபையில் மசோதா துவங்கியதோ அந்தச் சபைக்கே மசோதாவை மறுபரிசீலனைக்காக அவர் அனுப்பலாம் அல்லது தன் ஒப்புதலை மறுக்கலாம். ஆனால், அத்தகைய மசோதாக்கள் பாராளுமன்றத்தால் மீண்டும் நிறைவேற்றப்பட்டால் அவர் தன் ஒப்புதலை அளித்தே ஆக வேண்டும். 12) பணமசோதாக்கள் அவரது முன் அனுமதி பெற்ற பின்னரே, பாராளுமன்றத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றன. 13) மாநிலங்களின் எல்லை மாற்றம், பெயர் மாற்றம், புதிய மாநிலத்தை உண்டாக்குதல் போன்றவை சம்பந்தப்பட்ட மசோதாக்களும் அவரது அனுமதி பெற்றே அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றன. 14) மாநிலச் சட்டமன்றங்களில் கூடச் சில மசோதாக்களை அறிமுகப்படுத்தக் குடியரசுத் தலைவரின் முன் அனுமதி பெற வேண்டும். 15) அவசரச் சட்டங்கள் இயற்றும் அதிகாரம் ஜனாதிபதிக்கு உண்டு. அரசியலமைப்பின் 123வது உறுப்பு இவ்வதிகாரத்தை அவருக்கு வழங்குகிறது. பாராளுமன்றம் கூட்டத் தொடரில் இல்லாத காலங்களில் பிறப்பிக்கப்படும் இத்தகைய அவசரச் சட்டங்கள் சாதாரணச் சட்டங்களுக்குச் சமமானவை.

நீதித்துறை

1) இந்தியத் தலைமை நீதிமன்றத்திற்கும், உயர்நீதிமன்றங்களுக்குமான நீதிபதிகளை அவர் நியமிக்கிறார். 2) தலைமை நீதிமன்றத்தின் செயல்முறை பற்றிய விதிகள் அவரது ஆலோசனையுடன் வகுக்கப்படுகின்றன. 3) குற்றத்திற்கான மன்னிப்பு, தண்டனைக் குறைப்பு, தண்டனை ஒத்திவைப்பு போன்றவைகளை வழங்க அவர் அதிகாரம் பெற்றுள்ளார். 4) அவரின் அரசாங்கப் பணி சம்பந்தப்பட்ட செயல்கட்கா அவர் மீது யாரும் வழக்குத்தொடர முடியாது. 5) அவரைக் கைது செய்ய பிடி ஆணை (Warrant) பிறப்பிக்க முடியாது. அவரிடம் நீட்ட ஈடு கோருகின்ற சிவில் வழக்கு எதுவும் அவர் மீது தொடர முடியாது.

நெருக்கடி நிலை அதிகாரங்கள்

இந்திய அரசியலமைப்பு நெருக்கடி நிலைக் காலம் அறிவிக்கப்பட வகை செய்கிறது. நெருக்கடி நிலைக் காலத்தில் குடியரசுத் தலைவர் அதிகமான அதிகாரங்களைப் பெறுகிறார். வெளிநாட்டினர் போர் தொடுக்கும் அபாயம் இருந்தாலும் உள் நாட்டில் அமைதிக்குலைவு ஏற்பட்டாலும் அவர் நெருக்கடி நிலைப் பிரகடனம் செய்வதில் அரசியலமைப்பின் 44வது திருத்தம் சில மாற்றங்களைச் செய்தள்ளது. நெருக்கடி நிலைப் பிரகடனம் செய்யப்பட்ட ஒரு மாத காலத்திற்குள் பாராளுமன்றத்தில் 2/3 பங்கு பெரும்பான்மை ஆதரவுடன் ஒப்புதல் பெறவேண்டும். அவசரநிலைப் பிரகடனம் ஆறுமாத காலத்திற்கே நடைமுறையில் இருக்கும். அந்நிலையைத் தொடரப் பாராளுமன்றம் தீர்மானம் இயற்றி அனுமதி அளிக்கலாம். உள்நெருக்கடி நிலை (Internal Emergency) அறிவிக்க, உள்நாட்டில் ஆயுதம் தாங்கிய புரட்சி ஏற்படும் நிலை உள்ளதா என்பதை அவர் கண்டறிய வேண்டும். அமைச்சர் குழுவின் ஆலோசனையை எழுத்து வடிவில் அவர் பெற வேண்டும். 1978-ல் மேற்கொள்ளப்பட்ட 44வது அரசியலமைப்புத் திருத்தம் இத்தகைய மாற்றங்களைச் செய்துள்ளது. தற்போது ஜனாதிபதி எளிதாக அவசரநிலைப் பிரகடனம் செய்ய முடியாது.

பிரதம மந்திரி

பிரதமர் நியமனமும், அமைச்சர்கள் நியமனமும்

இந்திய அரசியலமைப்பின் ஐந்தாவது பகுதியின் 74, 75 வது விதிகள் பிரதம அமைச்சரைக் குறிப்பிடுகின்றன. பிரதம அமைச்சர் குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்படுகிறார். பொதுவில் லோக்சபாவில் பெரும்பான்மை பெற்றுள்ள கட்சியின் தலைவரையே பிரதமராக நியமிப்பது மரபாகிவிட்டது. ஆனால் எந்தக்கட்சிக்கும் பெரும்பான்மை இல்லாத சமயத்தில் யாரால் பெரும்பான்மையை திரட்ட முடியும் எனக் கருதுகிறாரோ அவரை நியமிக்கிறார். இதில் குடியரசுத்தலைவர் தமது சொந்த விருப்ப முடிவினை எடுக்கிறார். (யாராலும் பெரும்பான்மையை திரட்ட முடியாது என்று அவர் கருதினால் பாராளுமன்றத்தைக் கலைத்து மறு தேர்தலுக்கு உத்தரவிடலாம்.)

பிறஅமைச்சர்களை பிரதமரின் ஆலோசனைக்கேற்ப குடியரசுத் தலைவர் நியமிக்கிறார். பொதுவாக பிரதமரின் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், அவரது நம்பிக்கைக்கு உகந்தவர்களும் தான் அமைச்சர்களாக நியமிக்கப்படுகின்றனர். மூன்று வகைப்பட்ட அமைச்சர்கள் நியமிக்கப்படுகின்றனர்.

- அமைச்சர் குழுவிலுள்ள அமைச்சர்கள் (Cabinet Ministers)
- அரசு அமைச்சர்கள் (Ministers of States)
- துணை அமைச்சர்கள் (Deputy Ministers)

அமைச்சரின் தகுதியை நிர்ணயிக்கும் பிரதமர் தன் விருப்பத்தின்படி அவர்களுக்குத் துறைகளை பிரித்துக் கொடுக்கிறார். ஒரு அமைச்சரை எப்போது வேண்டுமானாலும் பிரதமர் பதவி விலகுமாறு கூறலாம். துறைகளையும் மாற்றலாம். (இந்திரகாந்தி அம்மையார் தமது முதல் பத்தாண்டு காலத்தில் பத்துத்தடைவ துறைமாற்றம் செய்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது) பிரதமர் எந்த அவை உறுப்பினராக இருக்க வேண்டும் என அரசியலமைப்பு கூறாவிட்டாலும், லோக்சபா உறுப்பினர்தான் பிரதமராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது மரபாகிவிட்டது.

பிரதமரின் பணிகள்

அரசின் கொள்கைகளை வகுப்பதில் பிரதமருக்கு முக்கியப்பங்கு உண்டு. தம் கட்சிக் கொள்கைகளுக்கேற்ப அரசின் கொள்கைகளை வகுத்துக் கொள்கிறார். பின்னர் அவற்றை

எப்போது எவ்வாறு செயல்படுத்தவேண்டும் என்பதையும் தீர்மானிக்கிறார். இப்பணிகளில் தமது அமைச்சர்களின் ஆலோசனையை நாடுகிறார்.

அமைச்சரவைக் கூட்டங்களுக்குத் தலைமை தாங்கி நடத்துவது அவரது தலையாய பணி. கூட்ட நிகழ்ச்சி நிரலைத் தயாரிப்பதும் அவர்தான். பொதுவாக பிரதமர் கருத்துக்களே அமைச்சரவைக் கூட்டங்களில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். வெவ்வேறு அமைச்சர்களின் பணியை இணைக்கும் பணியையும் புரிகிறார்.

லோக்சபாவில் அரசின் தலைவர் என்ற முறையில் செயல்படுகிறார். கொள்கை தொடர்பான முடிவுகளை அறிவிக்கின்றார். அமைச்சர் குழுவிற்கும் குடியரசுத் தலைவருக்கும் தொடர்பு ஏற்படுத்துபவர் பிரதம அமைச்சராவார். ஆமைச்சர் குழுவின் முடிவுகளை குடியரசுத் தலைவருக்கு தெரிவிக்கிறார். நிர்வாகம் பற்றி குடியரசுத் தலைவர் கேட்கும் கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறார். முக்கியமான பதவி நியமனங்கள் மத்திய அரசில் செய்யப்படும் போது பிரதமரது பரிந்துரையின் பேரிலேயே செய்யப்படுகிறது. குடியரசுத் தலைவர் வெளியிடும் ஆணைகளும், செய்யும் நியமனங்களும் பிரதமரின் ஆலோசனையின் பேரில் தான் செய்யப்படுகின்றன. எந்த முக்கியப் பிரச்சனைகளிலும் இறுதி முடிவு எடுப்பவர் பிரதமரேயாவார்.

பதவி விலகல்

பிரதமரைக் குடியரசுத் தலைவர் பதிவிநீக்கம் செய்யமுடியாது என்பது மரபு வழியான விதியாகி விட்டது. ஆனால் லோக்சபாவில் பிரதமர் பெரும்பான்மையிழந்துவிட்டால் மறுகணமே அவர் பதவி விலகவேண்டும். முக்கியமான கொள்கை சார்ந்த மசோதா தோற்கடிக்கப்பட்டாலோ, நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டாலோ அவர் பதவி விலகிவிடுவார். பிரதமர் பதவி விலகினால் அமைச்சரவையே பதவி விலகிவிடும்.

இந்திய பாராளுமன்றம்

லோக்சபா அமைப்பு

நாட்டின் பாராளுமன்றத் தேர்தல் தொகுதிகளிலிருந்து 18 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களால் நேர்முகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களே லோக்சபா உறுப்பினர்களாவர். மொத்த உறுப்பினர்கள் 545 ஆங்கிலோ - இந்தியர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் இல்லையென்றால் இருவரை குடியரசுத் தலைவர் நியமிப்பார். சபையின் பதவிக்காலம் ஐந்து ஆண்டு. அதற்கு முன்பும் கலைக்கப்படலாம். நெருக்கடிக் காலங்களில் அதன் ஆயுள் ஒரு ஆண்டு. இது கூட்டவும் படலாம்.

25 வயது நிரம்பியுள்ள, அரசுப்பதவி எதுவும் வகிக்காத இந்தியக் குடிமகன் லோக்சபா உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படத் தகுதியுள்ளவர்.

உறுப்பினர்கட்கு சில சிறப்புரிமைகளும், காப்புரிமைகளும் உண்டு. பாராளுமன்றக் கூட்டம் நடைப்பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் போது ஒரு உறுப்பினர் உரிமை இயல் பற்றிய வழக்கிற்காக கைது செய்யப்பட முடியாது. ஆவையில் பேசிய பேச்சிற்காக அவர் மீது வழக்குத் தொடர முடியாது.

அதிகாரங்கள்

சட்டமியற்றுவதில் பாராளுமன்றத்தின் இரு சபைகளுக்கும் சம அதிகாரமிருக்கிறது. இரு சபைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட மசோதாதான் குடியரசுத்தலைவர் இசைவுபெற்று சட்டமாகிறது. ஆனால் பண சம்பந்தமான மசோதாக்கள் முதலில் லோக்சபாவில் தான் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். ராஜ்யசபா பண மசோதாக்களின் மீது செய்யும் பரிந்துரைகளை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்பதில்லை. நீதி பற்றிய சட்டங்கள் இயற்றுவுதில் லோக்சபாவுிற்கே முழு உரிமை உள்ளது.

அமைச்சரவையைக் கட்டுபடுத்துவதும் லோக்சபாதான். இச்சபைக்கே அமைச்சரவை பொறுப்பாயியங்குகிறது. இச்சபையின் நம்பிக்கையைப் பெற்றிருக்கும் வரையில்தான் அமைச்சரவை நீடிக்க முடியும்.

குடியரசுத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் தேர்தல் குழுவில் இச்சபை உறுப்பினர்களும் இருப்பர்.

அரசியலமைப்பை திருத்துவதில் இச்சபைக்கும் பங்கு உண்டு. குடியரசுத் தலைவர் மீதும் நீதிபதிகள் போன்ற உயர் பதிவியினர் மீதும் குற்ற விசாரணை நடத்துவதிலும் பங்கு பெறுகிறது. அவர்கள் மீது குற்றச்சாட்டுகள் பற்றிய விசாரணை நடத்தி தண்டனையளிக்கலாம்.

ராஜ்யசபா

அமைப்பு

கூட்டாட்சி அரசியலமைப்பினைக் கொண்டுள்ள நாடுகளில் இரண்டாவது அவை ஒன்று இருக்கும். இந்தியா ஒரு முழுக் கூட்டாட்சியாக இல்லையாயினும் மாநிலங்களின் ஒன்றியமாக இருப்பதால் இங்கும் இரண்டாவது அவை ஒன்று இருக்கிறது. அதுதான் ராஜ்யசபா. இது மாநிலங்களின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டதாகக் கருதப்படுகிறது. இச்சபையின் மொத்த உறுப்பினர்கள் 250 பேர். இதில் விஞ்ஞானம், கலை, சமூகசேவை ஆகியவற்றில் புகழ்பெற்றவர்களிலிருந்து 12 பேர் குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்படுகின்றனர். மீதிப்பேர் மாநில சட்ட மன்றங்களின் கீழ்சபையில் உள்ள தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர்.

இச்சபை நிரந்தரமானது கலைக்கப்பட முடியாதது. உறுப்பினர்கள் ஆறு ஆண்டு காலம் பதவி வகிப்பர். மூன்றிலொரு பகுதியினர் இரண்டாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை ஓய்வு பெறுகின்றனர்.

அதிகாரங்கள்

சட்டமியற்றுவதில் இது லோக்சபாவுடன் சம அதிகாரங்களைக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் நிதி மசோதாக்கள், மானியங்கள் வழங்குதல் ஆகியவற்றில் அதிகாரம் பெற்றிருக்கவில்லை. பணமசோதாக்கள் மீது பரிந்துரை மட்டும் செய்யலாம்.

குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலில் வாக்களிக்கும் உரிமை இச்சபையின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களுக்கு உண்டு. குடியரசுத் தலைவர் மற்றும் நீதிபதிகள் போன்ற உயர் பதிவியினருக்கு குற்றவிசாரணை சுமத்தவும், விசாரிக்கவும் அதிகாரம் உண்டு. அரசியலமைப்பைத் திருத்துவதிலும் சமபங்கு உண்டு.

இரண்டாவது அவையாக ராஜ்யசபா

ஒரு கூட்டாட்சியின் இரண்டாவது அவையின் பொறுப்புகளை ராஜ்யசபா எந்த உளவிள்கு நிறைவேற்றுகிறதென்பது ஆய்விற்சூரியது. இது அமெரிக்க செனட்டைப்போல் சிறப்பதிகாரங்களைக் கொண்டதுமில்லை. மக்களால் நேர்முகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதும் இல்லை. மாநிலங்களுக்கு சமஅளவிலான பிரதிநிதித்துவம் கொண்டிருப்பதும் இல்லை. அதே சமயத்தில் பிரிட்டிப் பிரபுக்கள் சபையைப் போல் “இரண்டாந்தர” பையாகவும் இல்லை. ரீய நாட்டு தேசிய இனங்களின் சோவியத்த போன்று கீழ்சபையோடு ஒன்றினைந்த ஒரே அதிகாரங்களைக் கொண்டிருக்காமல் ஒரு சில தனிப்பட்ட சிறப்பு அதிகாரங்களைக் கொண்டிருக்கிறது.

- புதிய அனைத்திந்தியப் பணியை உருவாக்க இச்சபையின் ஒப்புதல் தேவை.
- நெருக்கடி நிலையை ஆறுமாத காலத்திற்று மேலும் நீடிப்பதாயிருந்தால் இச்சபையின் இசைவு தேவை.

- ஆவசியமானதென்றும் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டியதென்றும் இச்சபை கருத்துத் தெரிவித்தால் மாநிலப்பட்டியலில் காணப்படும் துறைகள் சார்ந்த சட்டங்களை இயற்றலாம்.

இதற்கு மூன்றிலிரு பங்கு பெரும்பான்மை தேவை.

நீதித்துறை

இந்திய நீதித்துறை அமைப்பின் சிகரமாக விளங்குவது தலைமை நீதிமன்றமாகும். (Supreme Court) அவற்றின் கீழாக மாநில உயர்நீதிமன்றங்களும், மற்றும் பல சார்நிலை நீதிமன்றங்களும் இயங்குகின்றன. இவை ஒரே வரிசையில் படிப்படியாக உயர்ந்து செல்லும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

தலைமை நீதிமன்றம்

உயர்நீதிமன்றம்

மாவட்ட நீதிமன்றங்கள்

சார்நிலை நீதிமன்றங்கள்

முன்சீப் நீதிமன்றங்கள்

பஞ்சாயத்து நீதிமன்றங்கள்

தலைமை நீதிமன்றம்

அமைப்பு

அரசியலமைப்பின் 124 முதல் 127 வரையிலான பிரிவுகள் தலைமை நீதிமன்ற அமைப்பையும், அதிகாரத்தையும் விளக்குகின்றன. அது தலைமை நீதிபதியையும் 17 நீதிபதிகளையும் கொண்டிருக்கிறது. தலைமை நீதிமன்றத்தின் அமைப்பு, அதிகார வரம்பு ஆகியவற்றை நிர்ணயிக்கும் அதிகாரம் பாராளுமன்றத்திற்கு உண்டு.

நியமனம்

தலைமை நீதிபதியைக் குடியரசுத் தலைவர் நியமிக்கிறார். அவ்வாறு நியமிக்குமுன் தலைமை நீதிமன்றத்தின் இதர நீதிபதிகளையும், உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளையும் கலந்தாலோசிக்கிறார். பின் தலைமை நீதிபதியைக் கலந்தாலோசித்து இதர நீதிபதிகளை நியமிக்கிறார்.

தகுதி

தலைமை நீதிபதியாக நியமிக்கப்படுவர் ஒரு இந்தியக் குடிமகனாக இருக்க வேண்டும். அத்துடன் சிறந்த சட்ட வல்லுநராகவோ குறைந்தது ஐந்து ஆண்டுகளாக உயர்நீதிமன்ற வழக்கறிஞராகப் பணிபுரிந்தவராகவோ, பத்தாண்டு உயர்நீதிமன்ற வழக்கறிஞராகப் பணிபுரிந்தவராகவோ இருத்தல் வேண்டும். 65 வயது வரை அவர் அப்பதவியை வகிக்கலாம்.

ஊதியம்

தலைமை நீதிபதிக்கு ரூ.5000 மாத ஊதியமாக கொடுக்கப்படுகிறது. இதர நீதிபதிகள் ரூ.4000 பெறுகின்றனர். மற்றும் பல படிகளும் இலவச வீட்டு வசதியும்,

ஓய்வூதியமும் பெறுகின்றனர். நீதிமன்றச் செலவினங்களும், நீதிபதிகளின் ஊதியமும், படிசூலும், பாராளுமன்றத்தினர் வாக்கெடுப்பிற்கு உட்பட்டவையல்ல.

பதவி விலகுதல்

தகாத நடவடிக்கைகளுக்காகவோ, திறமையின்மைக்காகவோ, நீதிபதியொருவர் பதவியினின்றும் நீக்கப்படலாம். அதற்று பாராளுமன்றத்தின் ஏதாவது ஒரு சபை முன்றிலிரு பங்கு பெரும்பான்மையுடன் நீதிபதி மீது குற்றச்சாட்டு சுமத்தினால், மற்றொரு சபை அதனை விசாரித்து முன்றிலிரு பங்கு பெரும்பான்மையுடன் தண்டனையளிக்கலாம்.

அதிகாரங்களும், பணிகளும்

தலைமை நீதிமன்றம் கீழ்க்கண்ட வழக்குகளை விசாரித்துத் தீர்ப்பளிக்கவும் அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளது.

- **தொடக்க நிலை வழக்குகள்**

சில வழக்குகள் நேரடியாக தலைமை நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்படலாம். அதாவது மைய அரசிற்கும் மாநில அரசிற்கும் இடையில் எழும் வழக்குகள், இரண்டு அல்லது பல மாநிலங்களுக்கிடையில் எழும் வழக்குகள் ஆகியவற்றை முதலிலேயே நேரடியாகத் தலைமை நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யலாம்.

- **மேல் முறையீட்டு வழக்குகள்**

20000 ரூபாய்க்கு குறையாத தொகை சம்பந்தப்பட்ட சிவில் வழக்குகளை (உயர்நீதிமன்றத் தீர்ப்பை எதிர்த்து) தலைமை நீதிமன்றத்திற்கு மேல் முறையீடு செய்யலாம். குற்றவியல் வழக்குகளிலும் உயர்நீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பை எதிர்த்து மேல்முறையீடு செய்யலாம். அதாவது,

அ) கீழ்நீதிமன்றம் நிரபராதி என விடுதலை செய்யப்பட்ட ஒருவருக்கு உயர்நீதிமன்றம் மரண தண்டனையை வழங்கிய வழக்கு

ஆ) அதேபோல் கீழ்நீதிமன்றம் மரண தண்டனையளித்த ஒருவரை உயர்நீதிமன்றம் நிரபராதி என விடுதலை செய்யத் தீர்ப்பளித்த வழக்கு

இ) கீழ் நீதிமன்றத்தில் விசாரணை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போது உயர்நீதிமன்றம் தலையீட்டு தானே எடுத்து மரண தண்டனை வழங்கிய வழக்கு

மற்றும் மேல் முறையீடு செய்யலாம் என உயர்நீதி மன்றம் அனுமதி வழங்கிய சிவில், குற்றவியல் வழக்குகளையும் தலைமை நீதிமன்றம் விசாரிக்கலாம். அரசியலமைப்பிற்கு விளக்கம் தேவைப்படும் சிவில், குற்றவியல் வழக்குகளையும் விசாரிக்கலாம்.

- **ஆலோசனை வழங்கல்**

பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சட்டரீதியான விடயங்கள் குறித்து குடியரசுத் தலைவர் தலைமை நீதிமன்றத்தைத் தமக்கு ஆலோசனை வழங்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளலாம். அப்போது தலைமை நீதிமன்றம் குடியரசுத் தலைவருக்கு சட்ட ஆலோசனை வழங்கலாம். ஆனால் ஆலோசனை வழங்கியே நீர் வேண்டும் என்ற கட்டாயமும் இல்லை. அப்படியே ஆலோசனை வழங்கினாலும், அதனைக் குடியரசுத் தலைவர் ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும் என்ற கட்டாயமும் இல்லை.

- **அரசியலமைப்புச் சார்ந்த வழக்குகளின் விசாரணை**

மாநில நீதிமன்றங்களின் கீழ் உள்ள வழக்குகளில் மைய அரசின் அல்லது அரசியலமைப்புச் சட்டம் தொடர்புடைய பிரச்சினைகள் வருமானால் அந்நீதிமன்றங்களின் கோரிக்கை மீதோ, அல்லது தன்னிச்சையாகவோ, அட்டர்னி ஜெனரலின் வேண்டுகோளின் பேரிலே, அச்சிக்கல்களைத் தானே எடுத்து ஆராய்ந்து தீர்ப்பளிக்கும் அதிகாரம் தலைமை நீதிமன்றத்திற்கு உண்டு.

- **அடிப்படை உரிமைகளைக் காத்தல்**

அடிப்படை உரிமைகளைச் செயல்படுத்துவதற்காக இந்நீதிமன்றம் நீதிபற்றி விளக்கலாம். மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளைப் பாதுகாக்க நீதி ஆணைகளை (Writ) இடலாம்.

- **கண்காணிக்கும் அதிகாரம்**

கீழ் நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளைக் கண்காணிக்கும் அதிகாரம் தலைமை நீதிமன்றத்திற்குண்டு. கீழ் நீதிமன்றங்கள் எவ்வாறு செயல்படவேண்டும் என்பதற்கென விதிமுறைகளை வகுத்து, குடியரசுத் தலைவர் ஒப்புதலுடன் அவற்றைச் செயல்படுத்தலாம்.

நீதிப்புனராய்வு

பொதுவாக கூட்டாட்சி அரசியலமைப்பு உள்ள நாடுகளில் நீதிமன்றமானது அரசியலமைப்பின் காவலனாகக் கருதப்படும். அதாவது அரசியலமைப்பைக் காக்கும் பொறுப்பு அதற்கு உண்டு எனக் கூறப்படுகிறது.

அடிப்படை உரிமைகளும் கடமைகளும்

ஆறு பிரிவுகளாக அடிப்படை உரிமைகள் உள்ளன.

சமத்துவ உரிமை

சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம் என்பதை இவ்வுரிமை வலியுறுத்துகிறது. முத், இனம், சாதி, பால், பிறப்பிடம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் மக்களிடையே அரசு எவ்விதப் பாகுபாடும் செய்யலாகாது என்பதையும் இவ்வுரிமை நிலைநாட்டுகிறது. புணி வாய்ப்புகளிலும் பிற செயல்களிலும் மக்கள் சமமாக நடத்தப்பட இவ்வுரிமை வகை செய்கிறது.

சுதந்திரத்திற்கான உரிமை

மக்களுக்கெனச் சில சுதந்திரங்களை இவ்வுரிமை வழங்குகிறது. தங்களின் எண்ணங்களைப் பேசவும் கருத்துக்களை வெளியிடவும், ஆயுட்காலத்தின் அமைதியாகக் கூடவும், சங்கங்கள், மன்றங்கள் போன்றவை அமைக்கவும், இந்திய எல்லைக்குள் சுதந்திரமாகச் சுற்றி வரவும், இந்தியாவின் எந்தப்பகுதியிலும் குடியேறி எவ்விதத் தொழிலையும் வாணிபத்தையும் செய்யவும் சுதந்திரங்களை இவ்வுரிமை வழங்குகிறது.

சுரண்டலுக்கு எதிரான உரிமை

பெண்களைக் கடத்தி வியாபாரம், விபச்சாரம் போன்றழவ செய்தல், கட்டாயப்படுத்தி வேலை வாங்குதல் போன்றவற்றை இவ்வுரிமை தடை செய்கிறது. பதினான்கு வயதிற்கு உட்பட்ட சிறுவர், சிறுமியரை தொழிற்சாலைகளில் பணியில் அமர்த்தி அவர்களின் உழைப்பைச் சுரண்டுதலையும் இவ்வுரிமை தடுக்கிறது.

மத உரிமை

தனது மனத்திற்குப் பிடித்தமான மதத்தைப் பின்பற்றவும், பரப்பவும் மக்களுக்கு உரிமை வழங்கப்படுகிறது. மத நிறுவனங்களை அமைக்கவும், அறக்கட்டளைகளை நடத்தவும், தங்களது மத விவரங்களை வழிநடத்தவும், மதக்காரியங்களுக்காகச் சொத்துக்கள் வாங்கவும் ஒவ்வொரு மத அமைப்பிற்கும் உரிமை உண்டு.

பண்பாட்டு, கல்வி உரிமைகள்

இந்தியாவின் எப்பகுதியிலும் வாழுகின்ற குறிப்பிட்ட மக்கள் தங்களுக்கென உள்ள தனியான மொழி, எழுத்துவடிவு அல்லது பண்பாட்டினைக் காத்துக்கொள்ள உரிமை பெற்றுள்ளனர். அரசால் முழுடையாக நடத்தப்படுகின்ற அல்லது அரசின் நிதி உதவியினைப் பெறுகின்ற எந்தக் கல்வி நிலையத்திலும் மதம், இனம், சாதி, மொழி ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் மாணவர் எவரையும் சேர்க்க மறுக்கக்கூடாது.

உரிமைக்காப்பு உரிமை

மேற்கூறப்பட்ட அடிப்படை உரிமைகள் மக்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. அவ்வுரிமைகள் பாதிக்கப்படுகின்ற வேளையில் மக்கள் அவற்றைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளச் சில வழி முறைகளை அரசியல் அமைப்புக் கூறுகிறது. மற்ற அடிப்படை உரிமைகளைக் காக்க இவ்வழி முறைகளை கையாளும் உரிமை மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதன்படி குடிமக்கள் சில நீதி ஆணைகளைப் (Writs) பெற நீதிமன்றங்களை நாடலாம். ஆட்கொணர் ஆணை (Writs of Habeas Corpus) என்பதன்படி நீதிமன்றம் காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ள எவரையும் தன்முன் நிறுத்துமாறு நிர்வாகித்துறைக்கு ஆணையிடலாம். கடன்செய் ஆணை (Writ of Mandamus) என்பதன் மூலம் நீதிமன்றம் ஒரு நபரையோ அல்லது அமைப்பையோ கடமையைச் செய்யுமாறு உத்தரவிடலாம். விலக்கு ஆணை (Writ of Prohibition) என்பது பொதுவாக மேல் நீதிமன்றம் கீழ்நீதிமன்றத்திற்கு இடம் ஆணையாகும். நீக்க ஆணை (Writ of Certiorari) என்பது காலங்கடந்த நிலையில் கீழ்நீதிமன்றத்திற்கு மேல் நீதிமன்றம் இடம் ஆணை. சேயல்தடுப்பு ஆணை (Writ of Quo Warranto) என்பது தகுதியில்லாமல் பொதுப் பதவி வகிக்கும் ஒருவரை அப்பொறுப்பில் செயல்பட விடாமல் தடுக்கும் ஆணையாகும். இந்த நீதி ஆணைகள் மக்களின் அடிப்படை உரிமைகட்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கின்றன.

கடமைகள்

அரசியலமைப்பின் 42வது திருத்தத்தின்படி இந்திய அரசியல் அமைப்பின் பத்து அடிப்படைக் கடமைகள் சேர்க்கப்பட்டன. சோவியத் அரசியலமைப்பில் உள்ளது போல் இந்திய அரசியலமைப்பிலும் இவை அமைந்துள்ளன. 1) இந்தியக் குடிமக்கள் இந்திய அரசியலமைப்பு, தேசியக் கொடி, தேசிய கீதம் ஆகியவற்றிற்கு உரிய மரியாதை அளித்து நடக்க வேண்டும். 2) தேசத்தின் விடுதலைப் போராட்டக் காலத்தில் கருத்தில் கொள்ளப்பட்ட இலட்சியங்களை மனத்திறு கொண்டு அவை மேம்பாடு அடையும் வண்ணம் மக்கள் நடக்க வேண்டும். 3) இந்தியாவின் இறைமை ஒற்றுமை, ஒருமைப்பாடு ஆகியவை சிறக்கும் வண்ணம் காரியங்கள் செய்ய வேண்டும். 4) தேவைப்படும்போது நாட்டின் பாதுகாப்பிற்காகப் பணியாற்ற வேண்டும். 5) பெண்களை இழிவுபடுத்தும் செயல்களை விட்டொழிப்பதும், மக்களிடையே இணக்க உணர்வையும், சகோதரத்துவத்தையும் பரப்புவதும் மக்களின் கடமையாகும். 6) தங்களைச் சுற்றியுள்ள இயற்கைச் சூழ்நிலையைப் பாதுகாக்கவும் முன்னேற்றவும் மக்கள் பாடுபடவேண்டும். 7) இந்திய நாட்டின் பாரம்பரியத்தையும் கலாச்சாரத்தையும் கட்டிக் காக்க வேண்டும். 8) அறிவியல் உணர்வை வளர்க்க வேண்டும். 9) பொதுச் சொத்தைக் காத்து, வன்முறையைத் தவிர்க்க வேண்டும். 10) தனிமனிதச் செயற்பாடு மற்றும் கூட்டுச் செயற்பாடு ஆகியவற்றின் மூலம் மிக உயரி நிலையை அடையப் பாடுபடுவது ஒவ்வொரு குடிமகனின் கடமையாகும். சோவியத் அரசியலமைப்பில் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் அளவு இவை இந்திய அரசியலமைப்பில் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை எனலாம்.

அரசு நெறிமுறைக் கோட்பாடு

சட்டங்கள் இயற்றும்போதும், நிர்வாகம் நடத்தும்போதும் நோக்கமாகக் கொள்ள வேண்டிய கருத்துக்களே நெறிமுறைக் கோட்பாடுகள் ஆகும். அதாவது சட்டமியற்றுவதற்கும் நிர்வாகம் நடத்துவதற்கும் வழிகாட்டவல்ல கொள்கைக் ஆகும். “மக்கள் நல அரசு” (Welfare State) என்னும் குறிக்கோளை அடைய வழிகாட்டும் கைகாட்டிகளாக அவை இருக்கின்றன. நீதிமன்றங்களால்கூட நிலைநாட்ட முடியாத சில சிறப்புரிமைகளையும், சலுகைகளையும் அளிக்கவல்லது ஆகும். சட்டங்கள் போன்று ஆணையிடவில்லை. அறிவுரை வழங்குவது போன்று பரிந்துரை செய்கின்றன. சட்டநீதியை யல்லாமல் சமூக நீதியையே அவை நிலை நாட்டுகின்றன.

- பொருளாதாரநெறிகள்
- காந்திய நெறிகள்
- சர்வதேச உறவு பற்றிய நெறிகள்
- அறநெறிக் கோட்பாடுகள் அமல் நடத்தப்படல்

அலகு - 3 பிரான்சு அரசியலமைப்பு

எழுதப்பட்ட நெகிழா அரசியலமைப்பு:

ஐந்தாவது குடியரசு அரசியலமைப்பு எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பு ஆகும். அதில் 92 உறுப்புக்கள் உள்ளன. அவை பதினைந்து பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அரசியலமைப்பின் தன்மை பற்றிச் சுருக்கமாகக் கூறும் முகவுரையும் அமைந்துள்ளது. இவ்வரசியலமைப்பைத் திருத்துவதற்கான வழிமுறை கடினமானது. எனவே இது ஒரு நெகிழா அரசியலமைப்பு.

மக்களாட்சிக் குடியரசு:

அரசியலமைப்பு பிரான்சு நாட்டை மதச்சார்பற்ற மக்களாட்சிக் குடியரசு என உறுதி செய்கிறது. மக்களால் மக்களுக்காக நடத்தப்படும் மக்களின் அரசாங்கம் என்பதே அரசியலமைப்பின் கொள்கை எனப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

இருசபைப் பாராளுமன்றம்:

பிரெஞ்சுப் பாராளுமன்றம் இருசபைகளைக் கொண்டது. தேசியச் சபை என்பது கீழ்சபையாகும். இது மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது. செனட் எனும் மேல்சபை மறைமுகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது. வெளிநாடுகளில் வாழும் மக்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவமளிக்க செனட்டில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

குடியொப்பம்:

ஐந்தாவது குடியரசு அரசியலமைப்பு நேரடி மக்களாட்சி வழிமுறையான குடியொப்பத்திற்கு வகை செய்கிறது. இது மக்களாட்சியின் சிறப்பான அம்சமாகும். குடியொப்பத்தின் மூலமாக அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தை ஏற்கவோ மறுக்கவோ மக்கள் அதிகாரம் பெற்றுள்ளனர்.

வினோதமான நிர்வாகத்துறை:

மூன்றாவது நான்காவது குடியரசு அரசியல் அமைப்புக்கள் நடத்திய அரசியலமைப்புப் பரிசோதனைகளின் விளைவுகள் சில பாடங்களைப் புகட்டின. அமைச்சரவைகள் நிலையற்றதாகவே விளங்கின. நான்காவது குடியரசில் பிரதமர் மாறிக் கொண்டிருந்தார்கள். மற்ற அமைச்சர்கள் நிலைத்திருந்தார். ஆனால் நான்காவது குடியரசில் பிரதமர் நிலைத்திருந்தனர். மற்ற அமைச்சர்கள் மாறிக் கொண்டேயிருந்தனர். இத்தகைய ஒரு நிலையற்ற சூழ்நிலை நிலவக் காரணமாக இருந்தது பிரான்சு நாட்டின் பல கட்சி முறையேயாகும். எனவே அந்த நிலையற்ற தன்மையைச் சரிசெய்ய ஐந்தாவது குடியரசு அரசியலமைப்பில் புதுவிதமான நிர்வாகத்துறைக்கு வகை செய்யப்பட்டது. பாராளுமன்ற முறைக்கும் புதுவிதமான நிர்வாகத்துறைக்கு வகை செய்யப்பட்டது. பாராளுமன்ற முறைக்கும் குடியரசுத்தலைவர் முறைக்கும் இடைப்பட்ட நிலையில் நிர்வாகத் துறை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பாராளுமன்ற முறையில் குடியரசுத் தலைவர் பெயரளவிலான தலைவராகத் திகழ்கிறார். அதுபோன்று பிரான்சின் குடியரசுத் தலைவர் வெறும் பெயரளவிலான நிர்வாகத்துறைத் தலைவராக இல்லை. அவர் சில உண்மையான அதிகாரங்களைப் பெற்றுள்ளார். குடியரசுத்தலைவர் முறையில் குடியரசுத் தலைவர் எல்லா நிர்வாக அதிகாரங்களையும் பெற்றுத் திகழ்கிறார். ஆனால் பிரான்சின் குடியரசுத் தலைவர் எல்லா நிர்வாக அதிகாரங்களையும் பெற்றுள்ளார் எனக் கூறமுடியாது. அவர் இங்கிலாந்தின் அரசியைப் போன்றுமில்லை. அமெரிக்காவின் குடியரசுத் தலைவர் போன்றுமில்லை. இவ்வாறு பிரான்சின் நிர்வாகத்துறை முழுமையான பாராளுமன்ற முறை அமைப்பையே முழுமையான

குடியரசுத் தலைவர் முறை அமைப்பையோ கொண்டிராமல் ஒரு வினோதமான அமைப்பாகத் திகழ்கிறது.

பிரான்சின் ஜனாதிபதி

தேர்தல்

துவக்கத்தில் பிரான்சின் குடியரசுத் தலைவர் மறைமுகத் தேர்தல் மூலமாகவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ஆனால் 1962-ல் அம்முறை மாற்றப்பட்டது. தற்போது அவர் நேரடியாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். ஜனாதிபதி தேர்தலில் நிற்பதற்கான தகுதிகள் எவற்றையும் அரசியலமைப்பு விவரிக்கவில்லை. தேர்தலில் நிற்கும் வேட்பாளர்களில் அறுதிப் பெரும்பான்மை வாக்குகள் பெற்றவரே வெற்றி பெற முடியும். எவருமே அறுதிப் பெரும்பான்மை வாக்குகள் பெறாவிடில் முதல் தேர்தல் முடிந்த பின்னர் வரும் இரண்டாவது ஞாயிற்றுக்கிழமையில் இரண்டாவது தேர்தல் நடக்கும்.முதல் வாக்களிப்பில் முதல் இரண்டு நிலையில் வாக்குப் பெற்றவர்கள் மட்டுமே வேட்பாளர்களாக இருப்பார். இரண்டாவது வாக்களிப்பில் அறுதிப் பெரும்பான்மை பெறுபவர் வெற்றி பெறுவார்.

பிரெஞ்சு ஜனாதிபதியின் பதவிக்காலம் ஏழு ஆண்டுகள். அவர் எத்தனை முறைகள் வேண்டுமானாலும் போட்டியிடலாம். ஜனாதிபதியின் பதவிக்காலம் முடிவதற்கு குறைந்தபட்சம் 20 நாட்கள் அதிகபட்சம் 35 நாட்களுக்குள் புதிய ஜனாதிபதிக்கான தேர்தல் நடத்தப்படுகிறது. ஜனாதிபதித் தேர்தலை நடத்துவதும் அது சம்பந்தமான பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைப்பதும் அரசியல் அமைப்புக் குழுவின் பணிகளாகும். எதிர்பாராத வகையில் ஜனாதிபதி பதவி காலியானால் செனட்டின் தலைவர் புதிய ஜனாதிபதி தேர்ந்தெடுக்கப்படும் வரை நிகழ்நிலை ஜனாதிபதியாகிறார். ஜனாதிபதி உடல் நலக்குறைவு காரணமாகச் செயலற்றுப் போகும் நிலை வந்தால் அந்நிலையை அரசியலமைப்புக் குழு உறுதி செய்து செனட்டின் தலைவரை நிகழ்நிலை ஜனாதிபதி ஆக்குகிறது.செனட்டின் தலைவர் நிகழ்நிலை ஜனாதிபதியாகப் பணியாற்றும் போது குடியொப்பத்திற்கான உத்தரவிடுதல் கீழ்சபையைக் கலைத்தல் அரசியலமைப்பைத் திருத்துதல் போன்றவை தொடர்பான அதிகாரங்களைச் செயல்படுத்த முடியாது.

ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்களும் பணிகளும்:

பிரான்சின் ஐந்தாவது குடியரசு அரசியலமைப்பின் கீழ் அந்நாட்டின் ஜனாதிபதி பெற்றுள்ள அதிகாரங்களையும் பணிகளையும் மரபார்ந்தவை தன்னிச்சையானவை என இரு வகைப்படுத்தலாம். பொதுவாக ஓர் அரசின் தலைவருக்குப் பிற அமைப்புக்களில் வழங்கப்படுதல் போன்ற அதிகாரங்களை மரபார்ந்தவை எனலாம். அவர் தமது சுய விருப்பப்படி செய்கின்ற அதிகாரங்களையும் பணிகளையும் தன்னிச்சையானவை எனலாம். 1. ஜனாதிபதி பிரெஞ்சுப் பாராளுமன்றத்திற்குச் செய்தி அனுப்பலாம். அவ்வாறு அவர் அனுப்புகின்ற செய்திக்கு முக்கியத்துவமளித்து அதன் மீது முடிவுகள் செய்வது பாராளுமன்றத்தின் கடமை. 2. பாராளுமன்றம் கூட்டத் தொடரில் இல்லாத சமயங்களில் அவசியமாகின்ற சட்டங்களை அவசரச் சட்டங்களாகப் பிறப்பிக்கின்ற அதிகாரமும் அவருக்குண்டு. 3.பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றி அனுப்பப்படும் மசோதாவை மறுபரிசீலனை செய்யக்கோரி அவர் அதனைப் பாராளுமன்றத்திற்குத் திருப்பி அனுப்பலாம். 4. பிரான்சின் ஜனாதிபதி அந்நாட்டின் பிரதமரை நியமிக்கிறார். 5 பிரதமரின் இராஜிநாமாவை ஏற்றுக்கொள்கிறார். 6.பிரதமரைப் பதவிநீக்கம் செய்யவும் அவருக்கு அதிகாரம் இருப்பதாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. 7.அமைச்சரவையின் அமைச்சர்களை அவர் நியமிக்கிறார். 8. அமைச்சரவைக் கூட்டங்களுக்கு தலைமை தாங்குகிறார். 9.தேசியப் பாதுகாப்புச் சபைக் கூட்டத்திற்கும் தலைமை தாங்குகிறார். 10. நாட்டின் முப்படைகட்கும் தலைமைத் தளபதியாகத் திகழ்பவர் ஜனாதிபதி 11. உடன்படிக்கைகளைச் செய்தல் பிற நாடுகளின் தூதுவர்களை ஏற்றுக் கொள்ளுதல் போன்ற அரசியல் விவேக அதிகாரங்களும் அவருக்குண்டு. 12. அரசின் சில முக்கியமான சிவில் மற்றும் இராணுவப் பதவிகட்கு

நியமனங்களைச் செய்கிறார். 13. பிரான்சில் முக்கியமான நீதித்துறை அமைப்பாகத் திகழ்வது அரசியலமைப்புக் குழு அதன் கூட்டங்கட்கு ஜனாதிபதி தலைமை வகிக்கிறார். 14. நீதிபதிகளை நியமிக்கிறார். 15. தண்டனை பெற்றுள்ள குற்றவாளிகளின் தண்டனையைக் குறைக்கவும் மன்னிப்பளிக்கவும் ஜனாதிபதிக்கு அதிகாரமுண்டு.

இத்தகைய மரபு சார்ந்த அதிகாரங்களையும் பணிகளையும் அவர் பிரதமர் மற்றும் அமைச்சரவின் ஒப்புதலுடன் செயல்படுத்துகிறார். பிரதமரை நியமிக்கின்ற விஷயம் தவிர மற்றவற்றில் அவர் தன்னிச்சைப்படி செயல்பட வாய்ப்பில்லை. அத்தகைய அதிகாரங்களைச் செலுத்த அவர் இருகின்ற ஆணைகளில் பிரதமர் அல்லது அமைச்சரின் மேற் கையொப்பம் இருக்கவேண்டும்.

தன்னிச்சையானவை:

ஜனாதிபதி தனது சுய விருப்பப்படி செயல்படுத்தும் வண்ணம் அவருக்குச் சில அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றைச் செலுத்த அவர் பிரதமர் அல்லது அமைச்சரின் மேற் கையொப்பம் பெற அவசியமில்லை.

- பிரதமரை நியமிக்கின்ற விஷயத்தில் அவர் ஓராளவு சுய விருப்பப்படி செயல்படுகின்ற வாய்ப்பு உள்ளது. இங்கிலாந்தின் அரசிக்கு இருப்பதைவிட பிரான்சின் ஜனாதிபதிக்கு இவ்விஷயத்தில் அதிகச் சுதந்திரம் உள்ளது எனலாம்.
- பாராளுமன்றத்தின் கீழ்சபையான தேசியச் சபையை அவர் எப்போது வேண்டுமானாலும் கலைக்கலாம்.
- இதனைச் செய்ய அவர் பிரதமரைக் கலந்தாலோசிக்க அவசியமில்லை. இங்கிலாந்தில் பிரதமரின் ஆலோசனையின்படி மட்டுமே அரசியார் பொதுச்சபைக் கலைக்க முடியும். பிரான்சில் ஒரே ஆண்டில் இரண்டு முறை தேசியச் சபையைக் கலைக்கக்கூடாது என்ற நிபந்தனையை மட்டுமே அரசியலமைப்புக் கூறுகிறது.
- பிரதமரையும் இருசபைகளின் தலைவர்களையும் கலந்தாலோசிக்க வேண்டும் என்பது வெறும் சம்பிரதாயமே. எனவே கீழ்சபையைக் கலைக்கும் விஷயத்தில் ஜனாதிபதி முழுமையான தன்னிச்சை அதிகாரம் பெற்றுள்ளார்.
- கீழ்சபையைக் கலைக்க வேண்டும் எனப்பிரதமர் வேண்டுகோள்விடுத்தாலும் அதனை ஜனாதிபதி மறுக்கலாம்.
- பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட மசோதா ஜனாதிபதியின் ஒப்புதலுக்கு வருகிறது. அம் மசோதாவை மக்களின் ஒப்புதலுக்காக குடியொப்பத்திற்கு விட ஜனாதிபதிக்கு அதிகாரமுண்டு. இவ்வதிகாரத்தை அவர் தமது சுய விருப்பப்படி செலுத்தலாம். இதனைப் பத்தொன்பதாவது உறுப்புக் கூறுகிறது.
- ஓர் அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தைக் குடியொப்பத்திற்கு விட அவசியமில்லை என்ற முடிவையும் ஜனாதிபதி மேற்கொள்ளலாம். அவ்வாறு அவர் முடிவு செய்கின்ற போது அவ்வரசியலமைப்புத் திருத்த மசோதா பாராளுமன்றத்தின் இருசபைகளின் கூட்டுக் கூட்டத்தில் வாக்கெடுப்பிற்கு விடப்பட்ட 3:4 பெரும்பான்மையுடன் அது நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.
- அரசியலமைப்பின் பதினாறாவது உறுப்பு ஜனாதிபதிக்குச் சில நெருக்கடி நிலை அதிகாரங்களை வழங்குகிறது.
- நாட்டின் குடியரசு நிலை ஒற்றுமை சுதந்திரம் போன்றவற்றையும் அரசாங்கத்தின் ஒழுங்கான செயற்பாட்டிற்கு ஊறு செய்யும் வகையிலும்

அச்சுறுத்தல்கள் ஏற்பட்டால் அவற்றைச் சந்தித்து நிலைமையைச் சீராக்கும் வகையில் எத்தகைய நடவடிக்கையையும் மேற்கொள்ள ஜனாதிபதி அதிகாரம் பெற்றுள்ளார்.

- இத்தகைய நெருக்கடி நிலை உள்ளாத என்பதை முடிவு செய்யும் முழுமையான உரிமை ஜனாதிபதிக்கே உண்டு. இவ்விஷயத்திலும் அரசியலமைப்புக்குழு மற்றும் இருசபைகளின் தலைவர்களுடனான கலந்தாலோசனை என்பது வெறும் சம்பிரதாயமே.
- நெருக்கடி நிலை அறிவிக்கப்பட்டவுடன் பாராளுமன்றம் தானாகவே கூடிவிடும். நெருக்கடி நிலைக்காலத்தில் தேசியச்சபையைக் கலைக்க முடியாது. இவ்வாறு பிரெஞ்சு ஜனாதிபதி சில முக்கியமான தன்னிச்சை அதிகாரங்களைப் பெற்றுள்ளார்.

பிரெஞ்சுப் பிரதமர்

நியமனமும் நீக்கமும்:

பிரான்சின் பிரதமர் பிரெஞ்சு ஜனாதிபதியினால் நியமிக்கப்படுகிறார். இங்கிலாந்தில் அரசியார் பிரதம மந்திரியை நியமனம் செய்யும்போது சுய விருப்பப்படி செயல்படுகின்ற வாய்ப்பு மிகவும் குறைவு. பிரான்சில் பலகட்சி முறை இருப்பதால் பிரதமரை நியமிக்கின்ற விஷயத்தில் பிரான்சின் ஜனாதிபதி ஓரளவு சுய விருப்புடன் செயல்பட முடியும். பாராளுமன்றத்தின் கீழ்சபையான தேசியச் சபையில் நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டால் பிரதமரும் அவரது அமைச்சரவையும் பதவி இழக்க நேரிடும். பிரதமரைப் பதவி நீக்கம் செய்யும் உரிமை ஜனாதிபதிக்கு இருப்பதாக 1964-ல் ஜனாதிபதியாக இருந்த டிகால் குறிப்பிட்டார். அக்கூற்றினை அப்போது பிரதமராக இருந்த பாம்பிடு ஏற்றுக் கொண்டார்.

அதிகாரங்களும் பணிகளும்:

பிரெஞ்சுப் பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பாலான மசோதாக்கள் அமைச்சர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றன. அத்தகைய மசோதாக்களை உருவாக்குவதில் பிரதமருக்கு முக்கியமான பங்கு உள்ளது. பாராளுமன்றத்தின் இருசபைகளுக்குமிடையில் சட்டப்பிணக்குகள் ஏற்படும் போது அவை தீர்க்கப்பட முடியாத நிலை எழுந்தால் அவற்றைத் தீர்ப்பதற்காக இருசபைகளின் உறுப்பினர்கள் சிலரைக் கொண்ட கூட்டுக்குழுவொன்றினைப் பிரதமர் நியமிக்கிறார். அக்கூட்டுக்குழு இருசபைகளும் ஒப்புக்கொள்கின்ற வகையில் பிரச்சினைக்குள்ளான மசோதாவை மாற்றி அமைக்கிறது. பாராளுமன்றத்தில் அரசாங்கத்தின் சார்பாகக் கொள்கை முடிவுகள் பற்றிய அறிவிப்புகளைப் பிரதமர் செய்கிறார். கொள்கை அறிவிப்புகளைச் செய்கின்ற அதிகாரத்தை அரசியலமைப்பு அவருக்கு வழங்கியுள்ளது. அரசியலமைப்புத் திருத்தங்கள் பற்றிய கருத்துரைகளை ஜனாதிபதியிடம் பிரதமர் அளிக்கலாம்.

அரசாங்கத்தின் கொள்கை முடிவுகளை நடைமுறைப்படுத்ததுகின்ற நிர்வாக அதிகாரங்களைப் பிரதமர் பெற்றுள்ளார். பிரதமரின் ஆலோசனையின் அடிப்படையில்தான் ஜனாதிபதி அமைச்சர்களை நியமிக்கிறார். பிரதமர் அமைச்சர்களை நீக்குமாறும் பரிந்துரைக்கலாம். அவரது தலைமை மற்றும் வழிகாட்டலின் அடிப்படையில் தான் அமைச்சர்கள் செயல்படுகிறார்கள். சில சிவில் மற்றும் இராணுவப் பதவிகட்கு நியமனங்கள் செய்யும் அதிகாரத்தை அரசியலமைப்பின் பதின்முன்றாவது உறுப்பு பிரதமருக்கு வழங்குகிறது. தமது நிர்வாக அதிகாரங்களில் சிலவற்றை மற்ற அமைச்சர்கட்கு அளிக்கலாம். ஜனாதிபதியின் விருப்பத்தின் அடிப்படையில் அமைச்சரவைக் கூட்டங்கட்கு இவர் தலைமை போதும் பிரதமர் பாதுகாப்புச் சபைக் கூட்டங்கட்குத் தலைமையேற்கிறார். ஜனாதிபதி மேற்கொள்ளுகின்ற பல நிர்வாகத்துறைச் செயற்பாடுகளில் அவரது ஆணைகளில் பிரதமரின் மேல் கையொப்பம் அவசியம். பாராளுமன்றத்தின் கீழ்ச்சபையைக் கலைத்தல் மற்றும்

நெருக்கடி நிலைப் பிரகடனம் போன்ற முக்கியமான விஷயங்களில் ஜனாதிபதி பிரதமரைக் கலந்தாலோசிக்கிறார்.

பிரெஞ்சுப் பாராளுமன்றம்

தேசியச்சபை:

தேசியச் சபை மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது. இதன் பதவிக்காலம் ஐந்தாண்டுகளாகும். அதில் சுமார் 465 உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். 21 வயது நிரம்பிய ஒவ்வொருவரும் இச்சபையின் தேர்தலில் வாக்களிக்கும் உரிமையையும் 23 வயது நிரம்பிய ஒவ்வொருவரும் அத்தேர்தலில் போட்டியிடவும் உரிமை பெற்றிருக்கிறார்கள். தேர்தல் இரு வாக்குசீட்டு பெரும்பான்மை முறையிலே நடத்தப்படுகிறது. ஒவ்வொரு வேட்பாளரும் ஒரு பதில் ஆளை தேர்ந்தெடுக்கிறார். தேர்தல் முடிந்தவுடன் வெற்றிபெற்ற வேட்பாளர் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும் அவரது பதில்ஆள் விருப்ப உறுப்பினராகவும் பதவி ஏற்கிறார்கள். பாராளுமன்ற உறுப்பினரின் பதவி மரணம் போன்ற காரணங்களினால் காலி ஆகின்றார். தேசியச்சபை தனது கூட்டங்களுக்குத் தலைமை தாங்குவதற்காக ஒரு தலைவரையும் தேர்ந்தெடுக்கிறது. இவர் ஒரு சட்டமன்றத்தின் சபாநாயகர் செய்கின்ற வழக்கமான பணிகளைச் செய்கின்றார். சபையில் அமைதியை நிலை நாட்டுவதும் விவாதங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதும் இவரது பணிகள். இவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் பிரிட்டனில் பின்பற்றப்படுவதைப் போன்று வளமான மரபுகள் பின்பற்றப்படுவதில்லை. எனவே அவர் தனது கட்சியின் ஆதரவாளராகவே பணிபுரிகிறார்.

இங்கிலாந்தின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைப்போல் பிரெஞ்சுப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கட்டுப்பாடு உடையவர்கள் அல்ல. எனவே தேசியச் சபையின் கூட்டங்களை ஒழுங்காக நடத்துவது மிகவும் கடினமான காரியமாகும். பிரிட்டனின் சபாநாயகர் பெற்றிருக்கின்ற அளவு அதிகாரங்களை பிரெஞ்சு சபாநாயகர் பெற்றிருக்கவில்லை. தேசியச்சபை ஆண்டிற்கு இருமுறை கூட்டத் தொடரில் அமர்கிறது. இச்சாதாரணக் கூட்டத்தொடர்களைத் தவிர உறுப்பினர்களில் பெரும்பான்மையானோரின் வேண்டுகோளின்படி சிறப்புக் கூட்டங்களும் கூட்டப்படலாம். கீழ்சபையை அதன் பதவிக்காலம் முடியும் முன்னரே கலைக்கின்ற அதிகாரத்தை ஜனாதிபதி பெற்றுள்ளார். இந்த விஷயத்தில் இங்கிலாந்தின் அரசியார் பெற்றிருப்பதைவிட அதிகமான அதிகாரத்தை பிரெஞ்சு ஜனாதிபதி பெற்றுள்ளார். பிரதமரின் ஆலோசனைப்படி தான் அவர் கீழ்சபையைக் கலைக்க வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. அவர் ஓரளவு தன்னிச்சைப்படி நடக்கும் அதிகாரத்தைப் பெற்றுள்ளார். ஒரே ஆண்டில் இரண்டு தடவைகள் சபையைக் கலைக்க கூடாது என்ற நிபந்தனையை அரசியலமைப்பு விதிக்கிறது. தேசியச்சபை பிரிட்டனின் பொதுச்சபைக்குச் சமமான நிலையில் உள்ளது எனச்சொல்ல முடியாது. அமெரிக்காப் பிரதிநிதிகள் சபை கூட இதைவிட அதிக அதிகாரங்களைப் பெற்றுள்ளது எனலாம். பிரதிநிதிகள் சபை இரண்டு ஆண்டுகட்கே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும் அதைக் கலைப்பதற்கான அதிகாரம் ஜனாதிபதிக்குக் கிடையாது.

செனட்:

செனட் சபை பாராளுமன்றத்தின் மேல்சபையாகத் திகழ்கிறது. இது மறைமுகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் சபையாகும். இதில் சுமார் 320 உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். வெளிநாட்டில் இருக்கின்ற பிரெஞ்சு நாட்டினர்க்குக் கூட இச்சபையில் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. தேசியச் சபை உறுப்பினர்கள் மாநிலப்பொதுக்குழு உறுப்பினர்கள் நகரசபைப் பிரதிநிதிகள் போன்றோரைக் கொண்டிருக்கும் ஒரு தேர்தல் குழுவினால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். ஒவ்வொரு செனட் உறுப்பினரும் ஒன்பது ஆண்டுகள் பதவிக்காலத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். மூன்றில் ஒருபங்கு உறுப்பினர்கள் மூன்று ஆண்டுகட்கு ஒருமுறை பதவி விலகுகிறார்கள். எனவே இச்சபை நிலையான சபையாகும். இச்சபையும் தனக்கென ஒரு தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்கிறது. அவர் சபையின் கூட்டங்கட்குத் தலைமை தாங்கும் பொறுப்பையும் கூட்டங்களை ஒழுங்காக நடத்துகின்ற பணியையும் பெய்கிறார்.

சாதாரண மசேதாக்கள் எந்தச் சபையில் வேண்டுமானாலும் அறிமுகம் செய்யப்படலாம். ஆனால் பணமசேதாக்களை செனட்டில் அறிமுகப்படுத்தமுடியாது. போர்ப்பிரகடனங்கள் உடன்படிக்கைகள் போன்றவற்றை ஏற்கின்ற அதிகாரங்களை இருசபைகளும் பகிர்ந்து கொள்கின்றனர். இருசபைகளுக்குமிடையே கருத்து வேறுபாடு காரணமாகச் சட்ட முடக்கங்கள் ஏற்பட்டால் அவற்றைத் தீர்த்து வைப்பதற்காக இணைப்புக் குழுக்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. இணைப்புக் குழுவில் ஒவ்வொரு சபையிலிருந்தும் ஏழு உறுப்பினர்கள் இடம் பெறுகின்றனர். இணைப்புக்குழு கருத்து வேறுபாட்டைத் தீர்க்கும் முயற்சியில் ஈடுபடுகிறது. அதன் முயற்சியில் வெற்றி பெற இயலாமற் போனால் தேசியச்சபை கருத்துவேறுபாட்டைத் தீர்க்கிறது. பிரெஞ்சு செனட் ஒரு நல்ல இரண்டாவது மன்றமாகத் திகழ்கிறது. அமெரிக்கா செனட்டைப் போல் மேலாதிக்கம் செலுத்தகின்ற நிலையில் இல்லை.

பிரான்சில் நீதித்துறை

சாதாரண நீதிமன்றங்கள்:

சாதாரண நீதிமன்றங்கள் ஆட்சித்துறை சம்பந்தமில்லாத சாதாரண வழக்குகளை விசாரிக்கின்றன. சாதாரண நீதிமன்றங்களிடையே அமைதிகாண் நீதிபதிகளின் நீதிமன்றங்கள் மிகச்சிறிய நீதிமன்றங்களாகத் திகழ்கின்றன. இம்மன்றங்களுக்கு அமைதிகாண் நீதிபதிகள் தலைமை தாங்குகிறார்கள். ஒவ்வொரு கான்டானிலும் இத்தகைய நீதிமன்றம் ஒன்று உள்ளது. இத்தகைய நீதிமன்றங்கள் சாதாரணமன்றம் ஒன்று உள்ளது. இத்தகைய நீதிமன்றங்கள் சாதாரண வழக்குகளை விசாரிக்கின்றன. பெரும்பாலும் வழக்குகளை தொடர்பவர்களுக்கு இடையே சமரசம் ஏற்படுத்துபவதற்கு இம்மன்றங்கள் முயல்கின்றன. இம்மன்றங்களுக்கு மேலாக திருத்தத் தீர்ப்பு மன்றங்கள் என்பவை உள்ளன. அவை சிவில் வழக்குகளையும் குற்றவியல் வழக்குகளையும் விசாரிக்கின்ற அதிகாரத்தைப் பெற்றுள்ளன. சிவில் வழக்குகளில் மூவாயிரம் பிராங்குகள் மதிப்புடைய சொத்துகள் சமந்தமான வழக்குகளை இவை விசாரிக்கின்றன. குற்றவியல் வழக்குகளில் திருட்டுஇ கையாடல் போன்ற குற்றவழக்குகளை இவை விசாரிக்கின்றன. இவற்றுக்கு மேலாக மாவட்ட நீதிமன்றங்கள் உள்ளன. இவை கீழ் நீதிமன்றங்களிலிருந்து மேல்முறையீட்டு விசாரணைக்கு வருகின்ற வழக்குகளை விசாரிக்கின்றன. இவற்றின் தீர்ப்பிற்கு எதிராக மேல் விசாரணை மேல் முறையீட்டு நீதிமன்றங்கட்குக் கொண்டு செல்லப்படுகின்றன.

சிவில் வழக்குகள் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தாலும் குற்றவியல் வழக்குகள் அசைஸ் நீதிமன்றத்தாலும் விசாரிக்கப்படுகின்றன. அசைஸ் நீதிமன்றங்கட்கு (Assize Courts) முதல் விசாரணை அதிகார எல்லையும் மேல் முறையீட்டு விசாரணை அதிகார எல்லையும் உண்டு.

சோவியத் ஒன்றியத்தின் அரசியலமைப்பு

அரசியலமைப்பின் சிறப்புக்கூறுகள்

1977ம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 7ம் நாளன்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு அதே நாளில் நடைமுறைக்கு வந்த புதிய அரசியலமைப்பு 21 அதிகாரங்களையும் 174 விதிகளையும் கொண்டுள்ளது. சோவியத் குடியரசு ஒரு சோலஸிச நாடாகும். துற்போது அரசியல் அமைப்பின் அழுத்தம் “பாட்டாளி மக்களின் சர்வாதிகாரத்திலிருந்து” மக்களுக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது. “சோவியத் குடியரசில் அனைத்து அதிகாரமும் மக்களை சார்ந்தது”என்ற அரசியலமைப்பின் 2 வது விதி கூறுகிறது. மக்களாட்சி மத்தியத்துவக் கோட்பாட்டின்படி நாடு இயங்குகிறது. முக்கியமான அரசாங்க விஷயங்கள் நாடு தழுவிய விவாதங்களுடன் பொதுமக்கள் வாக்கெடுப்பிற்குப் பின் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. சோவியத் சமுதாயத்திற் தலையாய மற்றும் வழிகாட்டும் சக்தியாகவும் அதனுடைய அரசியலமைப்பின் மூலக் காரணியாகவும் இருப்பது சோவியத் யூனியன் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியாகும்.

பொருளாதார அமைப்பு அரசாங்க சொத்து வடிவில் இருக்கும். ஊற்பத்திச் சாதனங்களின் சோலஷிச உடமையை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. எந்த தனிமனிதனுக்கும் சோஷலிசத் சொத்தை சொந்த நோக்கங்களுக்கு பயன்படுத்த உரிமை கிடையாது. மக்களின் சொந்த சொத்தில் அன்றாட உபயோகத்திற்குரிய பொருட்கள் ஒரு துண்டு சிலம் ஒரு வீடு சம்பாதித்த சேமிப்புகள் ஆகியவை அடங்கும். சொந்த சொத்துகளைப் பிராஜிதமாகப் பெறும் உரிமை அரசால் பாதுகாப்பட்டுள்ளது. ஆனால் உடமையாக உள்ள சொத்து உழைப்பினால் பெறாத வருமானங்களை அடைவதற்கு பயன்படுத்தக் கூடாது. மார்கஸியக் கருத்தான “அவரவர் திறமைக்கேற்ப உழைப்பு அவரவர் தேவைக்கேற்ப ஊதியம்” என்பதில் :தேவை” என்ற சொல்லிற்குப் பதிலாக “உழைப்பு” என்ற சொல்லைப் புகுத்தி புதிய அரசியலமைப்பில் சிறிது மாற்றம் ஏற்றப்பட்டுள்ளது.

வெளிநாட்டுக் கொள்கைக்கு புதிய அரசியலமைப்பில் ஓர் அதிகாரம் உள்ளது. வெளிநாட்டுக் கொள்கையைப் பொறுத்த வரையில் உலகளாவிய புரண படைக்குறைப்பிற்கு சோவியத்துக் குடியரசு வழி நிற்கிறது சமாதான ஒருங்கிருத்தலை அமுல் செய்யவும் விரும்புகிறது. சோவியத் குடியரசில் போர் பிரச்சாரம் தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதர நாடுகளுடன் சோவியத்துக் குடியரசு கொண்டிருக்கும் உறவுகள் கீழ்க்காணும் கோட்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின்றன. “அரசரிமை சமத்துவம் பலப்பிரயோகத்தையோ அல்லது பலப்பிரயோக பயமுறுத்தலையோ பரஸ்பரம் கைவிடுதலி எல்கைகளின் மீறவொண்ணாமைஇ நாடுகளின் பிரதேச ஒருமைப்பாடுஇ தகராறுகளுக்கு சமாதான பூர்வமாய்த் தீர்வு காணுதலி உள்ளநாட்டு விவகாரங்களில் தலையிடாமைஇ மனித உரிமைகளையும் அடிப்படை சுதந்திரங்களையும் மதித்து நடத்தல்.

சோஷலிசத் தாயகத்தின் பாதுகாப்புஇ அரசின் முக்கியமான கடமைகளில் ஒன்றானதெனவும் அது அனைத்து மக்களின் அக்கறைக்குரியதாகுமெனவும் 31-விதி தெளிவுபடுத்துகிறது.

அடிப்படை உரிமைகளும் கடமைகளும் பற்றிய ஓர் அதிகாரத்தை அரசியலமைப்பு கொண்டுள்ளது. குடிமக்களுக்கு குடியிருப்பு வீடுகள் பெறும் உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருப்பது புதிய அரசியலமைப்பிலுள்ள ஒரு புதுமையாகும். இலவசமாக எல்லா வகைகை கல்வியையும் கற்பதற்கு புதிய அரசியலமைப்ப வழி செய்கிறது. இடைநிலைக்கல்வி எல்லோருக்காமாகவும் கட்டயாமக் காவுமாக்கப்பட்டுள்ளது. சோஷலிசத் சொத்தைப் பேணுதலும் பாதுகாத்தலும் இராணுவச் சேவை போன்ற வழக்கமான கடமைகளைத் தவிர குழந்தைகள் தங்கள் பெற்றோர்பால் அக்கறை கொள்ளவும் அவர்களுக்கு உதவி செய்யவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்னும் ஒரு புதிய கடமையும் புகுத்தப்பட்டுள்ளது.

இவ்வரசியலமைப்பு எழுதப்பட்டதாகும் அமைப்பில் கூட்டரசு அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. அரசியலமைப்புத் திருத்தத்திற்கு ஒரு தனி வழி கையாளப்படுகிறது என்ற முறையில் இது ஒரு நெகிழாயாப்பு ஆகும். ரஷியாவில் 15 குடியரசுகள் உள்ளன. கூட்டரசிலிருந்து பிரிந்து செல்லவும் இதர நாடுகளோடு தூதரக உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவும் குடியரசுகளுக்கு உரிமை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவதாகக் கூறப்பட்டதின் அடிப்படையில் உக்ரேனியக் குடியரசும் பைலோரஷியக் குடியரசும் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் உறுப்பினர்களாக உள்ளன. குடியரசுகளைத் தவிர 20 தன்னுரிமைக் குடியரசுகளஇ 8 தன்னுரிமை ஆட்சிப் பகுதிகள் இ 10 தன்னுரிமை தேசியப் பகுதிகள் உள்ளன. 18 வயதைக் கடந்த எல்லா குடிமக்களுக்கும் வாக்குரிமை உண்டு. சுப்ரீம் சோவியத் தேர்தலில் நிற்பதற்கு தகுதியுள்ள வயது 21 ஆகும். மையவரசிற்கும் உள்ளடங்கிய அலகுகளுக்குமிடையே அதிகாரப் பங்கீடு உள்ளது. எஞ்சிய அதிகாரங்கள் மையவரசிடமே உறைந்துள்ளன. பிரிசிடியம் அரசியலமைப்பின் ஒரு விநோதக் கூறாகத் தொடர்ந்திருக்கிறது. சட்டமியற்றுதல், நிருவகித்தல் நீதி வழங்குதல் ஆகிய அதிகாரங்களை இது பெற்றுள்ளது. பாராளுமன்றம் இரு அவைகளைக் கொண்ட அமைப்பாகும். 1936ம் ஆண்டு அரசியலமைப்பின் படி பாராளுமன்றத்தின் வரைகாலம் 4 ஆண்டுகளாக இருந்தது. இதற்கு மாறாக தற்போது 5 ஆண்டுகளாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. சார்பாளர்கள் தங்கள் கடமைகளை

சரிவரச் செய்யவில்லையென்றால் திருப்பியழைக்கப்படலாம் சட்டமன்றமியற்றும் சட்டங்களை அரசியலமைப்பிற்கு உட்பட்டனவா புறம்பானதா எனக் கூடும் அதிகாரம் நீதித்துறைக்கு கிடையாது. அரசின் ஒரு துறையாகத் தான் அது இருக்கிறது.

பாராளுமன்றம்

ரஷியப் பாராளுமன்றம் சுப்ரீம் சோவியத் என அழைக்கப்படுகிறது. இதில் கூட்டரசு சோவியத்து தேசிய இன சோவியத்து என இரு பிரிவுகள் உள்ளன. கூட்டரசு சோவியத் கீழ் சபையாகும். அமெரிக்கப் பிரதிநிதிகள் சபைபோல் சார்பாளர்கள் இதில் உள்ளனர். தேசிய இன சோவியத்து குடியரசுகளின் சார்பாக அமைக்கப்பட்டுள்ள மன்றமாகும். இரு அவைகளும் சம எண்ணிக்கையிலான பிரதிநிதிகளையும் சம உரிமைகளைப் பெற்றிருக்கும் எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு யூனியன் குடியரசிலிருந்து 32 பிரதிநிதிகள் ஒவ்வொரு தன்னுரிமை ஆட்சிப்பகுதியிலிருந்து 5 பிரதிநிதிகள் ஒவ்வொரு தன்னுரிமைப் பகுதியிலிருந்து ஒரு பிரதிநிதி என 750 உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இதே சம எண்ணிக்கைத்தான் கூட்டரசு சோவியத்திலும் இருக்கவேண்டுமென்று புதிய அரசியலமைப்பு கூறுகிறது. ஒவ்வொரு அவையும் ஒரு தலைவரையும் 4 துணைத் தலைவர்களையும் தேர்ந்தெடுக்கும். கூட்டுக் கூட்டத் தொடர்கள் கூட்டப்பட வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டால் அவ்விதக் கூட்டங்களுக்கு இரு சபைகளின் தலைவர்களும் மாறி மாறித் தலைமை தாங்குவர். வாக்களிக்கும் வயது 18 ஆக இருந்த போதிலும் சுப்ரீம் சோவியத் உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் வயது 21ஆகவும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

அதிகாரங்கள்

சட்டமியற்றும் துறையில் இரு அவைகளும் அதிகாரங்களைப் பெற்றுள்ளது. இரு அவைகளும் ஆண்டுக்கு இரு முறை கூடுகின்றன. மசோதாக்களும் இதர மிக முக்கியமான அரசு நடவடிக்கைகளும் சுப்ரீம் சோவியத்தின் முடிவுப்படியே அல்லது ஒரு யூனியன் குடியரசின் ஆலோசனையின் பேரிலோ நாடு தழுவிய விவாதத்திற்கு சமர்ப்பிக்கப்படலாம். மன்றத்தின் இரு பிரிவுகளுக்குமிடையே சட்டமியற்றும் துறையில் முட்டுக்கட்டையேற்றப்பட்டால் இரு மன்றங்களின் சமச்சார்பாளர்களைக் கொண்ட சமரசக்குழு அதை தீர்த்து வைக்கிறது. சமரசக் குழுவின் பரிந்துரையை இரு அவைகளும் இரண்டாம் முறையாகக் கலந்தாலோசிக்கும். இதைக் குறித்து மேலும் முடிவு ஏற்படவில்லையென்றால் ஸ்டாலின் அரசியலமைப்பிலுள்ளது போல இரு மன்றங்களும் கலைக்கப்படமாட்டாது. இது சுப்ரீம் சோவியத்தின் அடுத்த கூட்டத் தொடரில் ஆராயப்படவோ அல்லது வாக்கெடுப்பிற்கோ விடப்படலாம். அரசியலமைப்பைத் திருத்துதல் இ புதிய குடியரசுகளை ஏற்றுக் கொள்ளுதல் சோவியத் குடியரசின் அதிகார எல்லைக்குள் எழும் அனைத்துப் பிரச்சனைகளையும் பரிசீலித்தல் போன்ற அதிகாரங்களை சுப்ரீம் சோவியத் பெற்றுள்ளது. அமைச்சர் குழுவினர் பிரிசிட்ய உறுப்பினர்கள் தலைமை நீதிமன்ற நீதிபதிகள் ஆகியோரை சுப்ரீம் சோவியத் தேர்ந்தெடுக்கிறது.

பிரிசிட்யம்:

சோவியத்து அரசு முறையின் விநோதமான படைப்பே சுப்ரீம் சோவியத்துப் பிரிசிட்யமாகும். 1936ம் வருட அரசியலமைப்பின் படி ஒரு தலைவர் 15 துணைத் தலைவர்கள் 20 உறுப்பினர்கள் ஒரு செயலர் ஆகிய 37 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு அமைப்பாக இது இருந்தது.

பிரிசிட்யத்தின் அதிகாரங்கள்

- சோவியத்துக் குடியரசுப் பாராளுமன்றத்திற்கான தேர்தல்களின் தேதியை இது அறிவிக்கிறது.
- சோவியத் குடியரசுப் பாராளுமன்றத்தின் கூட்டத் தொடரை இது கூட்டுகிறது.

- சுபீம் சோவியத் சபைகளின் நிலையான கமிஷன்களது பணியை இது ஒருங்கிணைக்கிறது.
- சோவியத் குடியரசின் சட்டங்களை இது விளக்கியுரைக்கிறது.
- சோவியத் குடியரசின் சர்வதேச உடன்பாடுகளை அங்கீகரிக்கவோ அல்லது நிராகரிக்கவோ செய்கிறது.
- சட்டத்திற்கு உட்படாத மைய குடியரசு அமைச்சவைகளின் தீர்மானங்களையும் ஆணைகளையும் செல்லுபடியானதெனச் செய்கிறது.
- சோவியத் குடியரசின் சார்பாக சிறப்புப் பதங்கங்களையும் பாராட்டு விருதுகளையும் இது அளிக்கிறது.
- குடியரசு அமைச்சரவையின் தீர்மானங்களையும் கட்டளைகளையும் தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கும் அதிகாரத்தை அது பெற்றுள்ளது.
- கூட்டாச்சி அமைச்சரவை கூட்டாச்சி-குடியரசு அமைச்சரவை ஆகியவற்றின் பணிகளை இது வழிகாட்டி ஒருங்கிணைக்கிறது.

நீதித்துறை

மற்ற நாடுகளில் அமைந்துள்ள நீதித்துறைகளின் அமைப்பு, தன்மை ஆகியவற்றிலிருந்து சோவியத்து நீதித்துறையின் அமைப்பு தன்மை ஆகியவை வேறுபட்டவையாகும். முதலாவதாக, சட்டமன்றமியற்றும் ஒரு சட்டத்தை அரசியலமைப்பு நெறிக்குப் புறம்பானதெனக் கூறுமதிகாரம் நீதித்துறைக்குக் கிடையாது. சமுதாயச் சூழலுக்கேற்பவும், அதிகார வர்க்கத்தின் நலனுக்குச் சாதகமாகவும் நீதி வழங்கப்படுவது இரண்டாவது குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பியல் ஆகும். மூன்றாவதாக, எல்லா நீதிபதிகளும் மக்களால் நேரடியாகவோ அல்லது பல படிநிலைகளில் உள்ள சோவியத்துக்களால் 5 ஆண்டுகளுக்கும் மக்கள் அசெசர்கள் 21/2 ஆண்டுகளுக்கும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். நான்காவதாக, தலைமை நீதிமன்றத்தை முதன்மையாகக் கொண்ட நீதிமன்றப் படி நிலை நாடெங்கிலும் ஒன்றாகத்தான் உள்ளது. ஐந்தாவதாக, நீதிபதிகள், மக்கள் செசர்கள் ஆகியோர் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்த குழுக்களாலேயே திருப்பியழைக்கப்படலாம்.

சோவியத்துக் குடியரசின் தலைமை நீதிமன்றம் (Supreme Court of the U.S.S.R) யூனியன் குடியரசுகளின் தலைமை நீதிமன்றங்கள், தன்னுரிமைக் குடியரசுகளின் தலைமை நீதிமன்றங்கள் பிரதேச பிராந்தி, மற்றும் நகர நீதிமன்றங்கள், தன்னுரிமை வட்டார நீதிமன்றங்கள், தன்னுரிமைப் பகுதிகளின் நீதிமன்றங்கள், மாவட்ட (நகர) மக்கள் நீதிமன்றங்கள் மற்றும் ஆயுதப்படைகளின் இராணுவ நீதிமன்றங்கள் ஆகியவை சோவியத்துக் குடியரசிலுள்ள நீதிமன்றங்களாகும். மாவட்ட (நகர) மக்கள் நீதிமன்றங்களின் மக்கள் நீதிபதிகள் 5 வருட காலத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். மாவட்ட (நகர)மக்கள் நீதிமன்றங்களின் மக்கள் அசெசர்கள், குடிமக்களின் வேலை ஸ்தலங்களில் நடைபெறும் கூட்டங்களில் கை உயர்த்திக் காண்பிப்பதன் மூலம் 21/2 ஆண்டு காலத்திற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். உயர் நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகள் 5 ஆண்டுகாலத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இராணுவ நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகள் சோவியத்துக் குடியரசின் பிரிசிடயத்தால் 5 ஆண்டு காலத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இவ்வித நீதிமன்றங்களிலுள்ள மக்கள் அசெசர்கள் இராணுவ வீரர்களது கூட்டங்களில் 2 ஆண்டுகால கட்டத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். நீதிபதிகளும் மக்கள் அசெசர்களும் திருப்பியழைக்கப்படலாம். நீதிபதியாகவோ, மக்கள் அசெசராகவோ ஆவதற்று 25 வயது நிரம்பியிருக்கவேண்டும். இப்படி நிலைக்குத் தலைமையில் சோவியத்துக் குடியரசின் தலைமை நீதிமன்றம் (Supreme Court of the U.S.S.R) அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சோவியத்துக் குடியரசின் தலைமை நீதிமன்ற நீதிபதிகள் மையப் பாராளுமன்றத்தின் இரு பிரிவுகளின் இணைப்புக்

கூட்டத்தில் 5 ஆண்டு காலத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். அது ஒரு தலைவர், துணை தலைவர்கள், உறுப்பினர்கள், மக்கள் அசெசர்கள் ஆகியோரைக் கொண்டுள்ளது. 15 யூனியன் குடியரசுகளது தலைமை நீதிமன்றங்களின் தலைவர்கள், தமது பதவியின் காரணமாக, சோவியத்துக் குடியரசின் தலைமை நீதிமன்றத்தின் உறுப்பினர்களாகயிருப்பர். இந்நீதிமன்றம் முதலில் விசாரிக்கின்ற அதிகார எல்கையும் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பும் கொண்டுள்ளது. ஆனால் சட்டமன்றமியற்றும் சட்டங்களை அரசியலமைப்பு நெறிக்கு புறம்பானவையா, உட்பட்டனவா எனக் கூறும் அதிகாரத்தை இந்நீதிமன்றம் பெற்றிருக்கவில்லை. சோவியத்துக் குடியரசின் புரோக்குரேட்டர், ஜெனரல் அவருக்குக் கீழுள்ள புரோக்குரேட்டர்கள் ஆகியோரால் நாட்டின் அனைத்துச் சட்டங்கள் கறாராகவும் ஒரே சீராகவும் கடைப்பிடிக்கப்படுதல் கண்காணிக்கப்படுகின்றது. சோவியத்துக் குடியரசின் புரோக்குரேட்டர்-ஜெனரல் சோவியத்துக் குடியரசின் சுப்ரீம் சோவியத்தினால் நியமிக்கப்படுகிறார். அதற்குப் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டவர். கீழ் நிலைப்பட்ட புரோக்குரேட்டர்கள் சோவியத்துக் குடியரசின் புரோக்குரேட்டர் ஜெனரலால் நியமிக்கப்படுகின்றனர். எல்லா புரோக்குரேட்டர்களின் பதவிக் காலம் 5 வருடங்களாகும்.

சுவிட்சர்லாந்து அரசியலமைப்பு

சுவிட்சர்லாந்து ஒரு கூட்டாட்சிக் குடியரசாகும். இது எழுதப்பெற்ற அரசியலமைப்பாகும். அமெரிக்க அரசியலமைப்பின் மாதிரியில் இது இயற்றப்பட்டதாகும். சாதாரணச் சட்டமியற்றும் முறையைவிட அரசியலமைப்புத் திருத்தும் முறை வேறு வகையானதால் இது ஒரு நெகிழா அரசியலமைப்பு ஆகும். நிர்வாக அதிகாரம் ஒருவரிடம் சார்ந்திராமல் பலரிடம் கூட்டபாப் பொறுப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. பாராளுமன்ற முறை, ஜனாதிபதி முறை ஆகிய இரு முறைகளிலும் உள்ள குறைகளைத் தவிர்த்து நிறைகளை ஏற்று இரண்டிலிருந்தும் வேறுபட்ட முற்றிலும் புதியதொரு நிர்வாகத்துறையை சுவிஸ் அரசியலமைப்பு அமைந்துள்ளது. கூட்டாட்சிச்சட்டமன்றத்தின் இரு பிரிவுகளும் சம அதிகாரங்களைப் பெற்றுள்ளன என்றாலும் நடைமுறையில் கீழ்ச்சபை மேலவையைவிடக் கூடுதலான அதிகாரத்தோடு விளங்குகிறது. கூட்டாட்சித் தீர்ப்பு மன்றம் சட்டமன்றமியற்றும் சட்டங்களை அரசியலமைப்புக்குப் புறம்பானது எனக் கூறும் அதிகாரத்தைப் பெற்றிருக்கவில்லை. எனவே கூட்டாட்சியின் முக்கியமான கோட்பாடு சுவிஸ் அரசியலமைப்பில் விளங்கவில்லை. அரசியலமைப்பில் நேரடி மக்களாட்சித் தடைளான மக்கள் வாக்கெடுப்பு, மக்கள் முயற்சி போன்றவற்றிற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

கூட்டு நிர்வாகக் குழு (Collegiate Executive)

சுவிட்சர்லாந்தின் நிர்வாகத் துறை ஒருவரிடம் சார்ந்திராமல் கூட்டாகப் பலரிடம் சார்ந்துள்ளது. சுவிஸ் அரசியலமைப்பினை இயற்றியவர்கள் பாராளுமன்ற முறை, ஜனாதிபதி முறை ஆகிய இரு முறைகளிலும் உள்ள குறைகளைத் தவிர்த்தும், நிறைகளையேற்றும் ஆனால் இரண்டிலிருந்தும் முற்றிலும் வேறுபட்ட புதியதொரு நிர்வாகத் துறையை அமைத்துள்ளனர். நிர்வாகஅதிகாரம் 7 உறுப்பினர்களடங்கிய கூட்டு நிர்வாகக் குழுவிடம் உறைந்துள்ளது. கூட்டாட்சிச் சட்டமன்றத்தின் இரு பிரிவுகளாலும் 4 ஆண்டுகாலத்திற்கு அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். ஆமைச்சர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பின்னர் தங்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் பதவியைத் துறந்துவிடுவர். புதிய தேர்தல்கள் மூலம் அக்காலியிடங்கள் நிரப்பப் பெறுகின்றன. பழைய உறுப்பினர்கள் எத்தனைமுறை பதவியிலிருக்க விரும்பினாலும் அத்தனை முறை மீண்டும் மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். கைசப் மோட்டா (Guisippe Motta) ஸெங்க் (Sehenk) போன்றவர்கள் குழுவழல் 32 ஆண்டுகள் பணிப்பரிந்துள்ளார்கள். நீண்ட காலவரை நிர்வாகத்துறையின் உறுதித் தன்மைக்குப் பெரிதும் உதவியுள்ளது.

கூட்டு நிர்வாகத் துறையின் தன்மை

கூட்டாட்சிக் குழு ஒரு கட்சிச் சார்பற்ற அமைப்பு ஆகும். கூறுவது போல் “கூட்டு நிர்வாகக்குழு கட்சிக்கு அப்பாலும், கட்சிப் பணியைச் செய்ய அழைக்கப்பட்டாலும், கட்சிக் கொள்கையைத் தீர்மானிக்காமலும் இருந்தபோதிலும் முழுமையான கட்சிக் கண்ணோட்டம் பெற்றிராமலும் இல்லை”. நான்கு வெவ்வேறு அரசியற் கட்சிகளால் இவ்வறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். இங்கிலாந்திலோ பிலான்சிலேர் கட்சியடிப்படையில் விளங்குகின்ற அமைச்சர்களைப் போலன்றித் துறைத் தலைவர்களைப் போல சுவிஸ் அமைச்சர்கள் விளங்குகிறார்கள். சட்டமியற்றும் துறைத் தலைமையை இது பெற்றதில்லை. கூட்டாட்சிச் சட்டமன்றத்திற்கு நிர்வாகத் துறையினரை பதவிவியினின்றும் நீக்குவதற்கான அதிகாரம் கிடையாது. ஆயினுங்கூட இது அமெரிக்க நிர்வாகத் துறைப்போல் சட்டமியற்றும் அதிகாரங்களைப் பெறாமலும் இல்லை. 7 உறுப்பினர்களில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒருவர் தலைவராகவும் ஒருவர் துணைத் தலைவராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்.

கூட்டு நிர்வாகக் குழுவின் 7 உறுப்பினர்களும் கூட்டாட்சிச் சட்ட மன்றத்தால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் 4 ஆண்டு காலம் பதவி வகிப்பார்கள். ஆரசியலமைப்பு வழக்கின்படி சூரிச் (Zurich), போன் (Berne), வாடு (Vaud) ஆகிய மூன்று குறுநிலப்பகுதிகளும் ஒவ்வொரு சார்பாளரைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். இந்த மரபு முறை இருமுறை முறிக்கப்பட்டது. தற்பொழுது 4 உறுப்பினர்கள் ஜெர்மன் மொழிப் பகுதிகளிலிருந்தும், 2 உறுப்பினர்கள் பிரெஞ்சு மொழிப் பகுதிகளிலிருந்தும், இத்தாலிய மொழிப் பகுதியான டிசினோவிலிருந்து ஒருவரும் இருக்க வேண்டும் என்பது நடைமுறை ஆகும். முக்கியமான மொழிகள், வட்டார நலன்கள் ஆகியவற்றிற்குப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பதின் மூலம் சிறுபான்மையினரின் நலன்கள் நல்ல முறையில் காக்கப்பட்டுள்ளன.

கூட்டு நிர்வாக குழுத் தலைவர்

கூட்டாட்சிச் சட்டமன்றம் ஆண்டிற்கொருமுறை கூட்டு நிர்வாகக் குழு தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கிறது. இத்தலைவர் சுவிஸ் கூட்டிணைவின் தலைவரென வழங்கப்படுகிறார். அயல்நாட்டுத் தலைவரை வரவேற்றல் போன்ற மேதகு செயல்களுக்காக அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். கூட்டாட்சிக் குழுவினரில் ஒருவரே அவ்வாறு நியமனம் பெறுகிறார். இவர் ஓராண்டு காலத்திற்கு, பதவியில் இருப்பார். ஆரசியலமைப்பு ஒரே நபர் தொடர்ந்து இரண்டாண்டுகள் பதவியிலிருக்கக் கூடாது எனத் தடை விதித்துள்ளது. ஓராண்டு இடைவெளிக்குப் பின்னர் அவர் மறுமுறை தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம். இதே சட்டம்தான் துணைத் தலைவருக்கும் பொருந்தும். பொதுவாக தலைவரின் காலவரைக்குப் பின்னர் துணைத் தலைவர் அப்பதவிக்கு வருவார். இவ்விரண்டு பதவிகளும் சுழற்சி முறையில் மற்றைய குழு உறுப்பினர்களால் மூதுரிமை அடிப்படையில் வகிக்கப்படுகின்றன.

தலைவரின் அதிகாரங்கள்

“சிறப்புத் தன்மை ஏதும் பெற்றிராத தலைவர்” என இக்குழுத் தலைவர் பரிந்துரைக்கப் படுகிறார். அரசியலரங்கில் பேருக் கொண்டு ஆதிக்கம் செலுத்தும் நிலையிலோ, சமமானவர்களில் முதன்மையானவர் என்ற நிலையிலேர் குழுத் தலைவர் விளங்குவதில்லை. அவருடைய நேரடியாட்சியோ, அவர் பெயரால் நடத்தப்படும் ஆட்சியோ நடப்பதில்லை. சமமானவர்களில் ஒருவராகத்தான் அவர் விளங்குகிறார். தம்முடைய கூட்டாளிகளை நியமிக்கும் அதிகாரத்தையோ, நீக்கும் அதிகாரத்தையோ அவர் பெற்றிருக்கவில்லை. கூட்டாட்சி அலுவலர்களை நியமனஞ் செய்வதும் அவருடைய அதிகார வரம்பிற்குட்பட்டதன்று. சுருங்கக் கூறின் குழுத் தலைவர் ஒரு நாட்டின் நிர்வாகத் துறையின் தலைமையைப் பெற்றுள்ளார் என்பதைவிட நாட்டின் அலங்காரத் தலைவர் என்பது நன்கு பொருந்தும். கூட்டாட்சிக் குழு கூட்டங்களுக்கு அவரு தலைமை தாங்குகிறார். ஆனால் குழுவினரின் முடிவுகளை அவர் புறக்கணிக்க முடியாது. அவருடைய கூட்டாளிகளைப் போலவே அவர் ஒரே ஊதியத்தைப் பெறுகிறார். இதைத் தவிர விருந்தோம்புவதற்காகத் தனி படியையும்

பெறுகிறார். கூட்டாட்சிக் குழு கூட்டங்களில் எத்தரப்பிலும் முடிவில்லாமல் வாக்கெடுப்பு அமைந்தால் முடிவுசெய்வாக்கினை அவர் பயன்படுத்துகிறார். ஆமெரிக்க ஜனாதிபதி போல், கூட்டாட்சிக் குழு தலைவர் நாட்டின் முதற் குடிமகன் ஆவார். கூட்டாட்சி குழுவின் தலைவர் என்பதால் அவருக்கு அதிகக் கௌரவமோ, அதிகாரமோ கிடையாது. பல துறையலுவல்களை மேற்பார்வையிடும் மேற்பார்வையாளர் நிலையையே அவர் பெற்றுள்ளார். கூட்டாட்சிக் குழுவின் மற்ற உறுப்பினர்களும் அவரைப் போலவே கூட்டாட்சிச் சட்டமன்றத்தால் நியமிக்கப்படுவதால், குழுத் தலைவர் அவர்களைத் தமக்கு கீழ்ப்படிந்தவர்களாகக் கருதாமல் சம தகுதி பெற்றுள்ள கூட்டாளிகளாகத்தாம் கருத வேண்டும்.

கூட்டு நிர்வாகக் குழுவின் நிலை

சுவிஸ் அரசின் 7 துறைகளின் தலைவர்களாக கூட்டாட்சிக் குழுவினர் எழுவரும் விளங்குகின்றனர். பிரிட்டனில் அமைச்சர் குழு போன்ற தனமையை இக்குழு பெற்றிருக்கவில்லை. சுவிட்சர்லாந்தில் அமைச்சர் குழு என்ற சொல் வேறு பொருளில் உய்த்துணரப்படுகிறது. குழுவினர் கூட்டாட்சிச் சட்டமன்றத்தின் இரு பிரிவுகளுக்கும் பொறுப்பளிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளார்கள். ஏந்தப் பரிவுக் கூட்டங்களிலும் கலந்துக் கொண்டு உரைகளாற்றுவதோடு கேள்விகளுக்கும் விடையளிக்கிறார்கள். ஆனால் நடவடிக்கைகளில் வாக்களிப்பதற்கு அவர்களுக்கு அதிகாரம் கிடையாது.. சட்டமன்றத்தில் அவர்களுடைய திட்டங்கள் மறுக்கப்பட்டு வாக்குகள் விழுந்தாலும் அவர்கள் பதவியைவிட்டு வெளியேறுவதில்லை. அவ்வாறு பெற்றஅவமதிப்பைப் பொறுத்துக் கொண்டு இயன்றளவு நல்லெண்ணத்துடன் கூடச் சட்டமன்றத்தின் விருப்பத்திற்கேற்றவாறு மசோதாவினைத் திருத்தியமைப்பார்கள். சட்டமன்றத்தின் ஏவலாள்போல் நின்று அது இடுகின்ற பணிகளையே நிர்வாகக்குழு நடத்துகிறது. இந்த அடிப்படையில் ஒரு வழக்கறிஞர் அல்லது கட்டிடக்கலை வல்லுநர்எவ்வாறு தம் சிறந்த கருத்துகளுக்கு மாறாகச் செயல்புரிய வேண்டுமென வற்புறுத்துகின்ற கட்சிக்காரர்களுடைய விருப்பிற்கேற்ப உடனே தங்களுடைய அலுவல்களை அதற்காக விட்டுவிடாமல் நடந்து கொள்கிறார்களோ அவ்வாறே சுவிஸ் கூட்டாட்சிக் குழுவும் நடந்துக் கொள்கிறது”. மசோதாக்களைத் தயார் செய்யும் மிக்குயர் அலுவலகம் போன்றதே” கூட்டாட்சிக் குழுவாகும்.

நிர்வாக அதிகாரங்கள்

கூட்டு நிர்வாகக் குழு சட்டமன்றம் இயற்றும் சட்டங்களையும் ஆணைகளையும் செயல்படுத்துகிறது. ஊள்நாட்டு, வெளிநாட்டு நடப்புக்கள் சம்பந்தமான தன்னுடைய செயல்களைப் பற்றிச் சட்டமன்றத்திற்கு அது ஆண்டறிக்கையினைக் கொடுக்க வேண்டும். சுவிட்சர்லாந்து நாட்டின் அயலுறவுகளைக் கூட்டாட்சிக் குழுதான் நடத்துகிறது. நாட்டின் தற்காப்பு, இராணுவத்தை மேற்பார்வையிட்டு கண்காணித்தல், அமைதி ஒழுங்குமுறைப் பராமரிப்பு முதலியனவும் நிர்வாகக் குழுவினரிடம் தான் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. குறுநிலப் பகுதிகளில் உள்ள அரசியலமைப்புகளுக்கு உறுதியளிக்கவும் இது கடமைப்பட்டுள்ளது. குறுநிலப் பகுதிகள் தங்களுக்குள்ளே செய்துக்கொள்ளும் உடன்படிக்கைகளும் அயல்நாடுகளோடு செய்து கொள்ளும் உடன்படிக்கைகளும் கூட்டாட்சிக் குழுவினால் ஆராயப்பெறும்.. கூட்டாட்சி அலுவலர்களின் செயல்களை குழு மேற்பார்வை இடுகிறது. கூட்டாட்சியினுடைய நிதிகள் அனைத்தும் குழுவின் பொறுப்பிற்குட்பட்டிருப்பதோடு கூட்டாட்சியின் வரவு-செலவுத்திட்டத்தையும் தீர்ப்புமன்றம் அல்லது மற்ற அதிகாரிகளோ நியமிக்காத கூட்டாட்சி அலுவலர்களை இது நியமிக்கிறது.

சட்டமியற்றும் அதிகாரங்கள்

சுவிஸ் நிர்வாகக் குழுவினர் ஆட்சிப் பணிகளோடு சில சட்டமியற்றும் பணிகளையும் மேற்கொள்கிறார்கள். குழு உறுப்பினர்கள் இரு அவைகளுக்கும் வருகை தந்து விடையிறுக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் வாக்களிக்க முடியாது. பண வரவு – செலவுத் திட்டமுட்பட முக்கியமான மசோதாக்கள் அனைத்தையும் சட்டமன்றத்தில் தாங்களே

முயற்சியெடுத்தோ அல்லாது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் குறித்த வேண்டுகோளின் பேரிலோ அறிமுகப்படுத்துகிறார்கள். துனி உறுப்பினர்களால் தொடங்கப்படுகின்ற மசோதாக்கள் முதலில் கூட்டாட்சிக் குழு உறுப்பினர் ஒருவருடைய பார்வைக்கு அனுப்பப்படும்.

நீதி வழங்கும் அதிகாரங்கள்

கூட்டாட்சி குழுவிற்சுச் சில நீதி வழங்கும் அதிகாரங்களும் உண்டு. கூட்டாட்சி அலுவலர்களின் சில நடவடிக்கைகள் பற்றி இது விசாரணை செய்யும். கூட்டாட்சித் தீர்ப்பு மன்றத்தின் தீர்ப்புகளைச் சரிவர செயல்படுத்துவதும் கூட்டாட்சியின் கடமையாகும். தொடக்கத்தில் நாட்டின் தலைமை ஆட்சித்துறை நீதிமன்றமாக கூட்டாட்சிக் குழு விளங்கியது. ஆனால் இப்பொழுது பல ஆட்சித்துறை வழக்குகள் பற்றிய அதனுடைய உரிமைகள் கூட்டாட்சி நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பிற்கு மாற்றப்பட்டுவிட்டன.

கூட்டாட்சிச் சட்டமன்றம்

கூட்டாட்சிச் சட்டமன்றம் என்றழைக்கப்படும் சுவிட்சர்லாந்துப் பாராளுமன்றம் தேசியக் கவுன்சில், மாநிலக் கவுன்சில் என்ற இரு மன்றங்களைக் கொண்ட அமைப்பாகும்.

தேசியக் கவுன்சில்

தேசியக் கவுன்சில் கீழ்ச் சபையாகும். இம்மன்றம் மொத்த உறுப்பினர் எண்ணிக்கையினைப் பற்றி அரசியலமைப்பில் எதுவும் கூறப்படவில்லை. மக்கட்தொகைக்கேற்ப நேரத்திற்கு நேரம் அது மாறுகிறது. சார்பாளர்கள் மக்களால் நேரடியாக விகிதாச்சார பிரதிநிதித்துவ முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். 20 வயதைக் கடந்தவர்கள் கிட்டதட்ட 24,000 குடிமக்களுக்கு ஒரு சார்பதிவாளர் என்ற அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். 10 ஆண்டுக்கு ஒரு முறை கூட்டாட்சி அரசு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பு ஒன்றை நடத்துகிறது. அதனடிப்படையில் ஒவ்வொரு குறுநிலப் பகுதியிலிருந்தும் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டிய உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. தற்பொழுது கீழ்ச் சபையில் 200 உறுப்பினர்கள் உள்ளனர். வாக்களிக்க உரிமை பெற்றிருக்கும் ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் தேசியக் கவுன்சில் உறுப்பினராகும் உரிமை உண்டு. தேசியக் கவுன்சில் உறுப்பினராவதற்கு மதக் குருக்கள் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. இம்மன்றம் நான்காண்டு காலத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது. இரு பிரிவுக்குமிடையே அரசியலமைப்பின் முழுமையான மாற்றத்தைப் பற்றி கருத்து வேறுபாடெழுந்தாலே தவிர இம்மன்றத்தை அக்காலத்திற்கு முன்னர் கலைக்க முடியாது. மன்றத்தின் தலைவரையும் துணைத்தலைவரையும் மன்றமே ஆண்டுக்கொருமுறை தேர்ந்தெடுக்கிறது. இப்பதவிகள் சுழற்சி முறையில் மற்ற உறுப்பினர்களுக்குச் செல்லுகின்றன. மன்றத் தலைவர் ஓர் அவைத் தலைவரின் வழக்கமான பணிகளைச் செய்வதுடன் வாக்குகள் சரிசமமாக விழுந்தால் முடிவுசெய் வாக்கினையும் பயன்படுத்துகிறார்.

மாநிலக் கவுன்சில்

மாநிலக் கவுன்சில் மேலவையாகும். முக்களனைவரின் சார்பாகவன்றி குறுநிலப் பகுதிகளின் சார்பாக அமெரிக்க செனட்டைப் போல் இது அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு முழுக் குறுநிலப் பகுதியிலிருந்து 2 சார்பாளர்களும் அரைக் குறுநிலப் பகுதியிலிருந்து ஒரு சார்பதிவாளரும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். எனவே கூட்டாட்சியில் இருக்கும் 19 முழுக் குறுநிலப் பகுதியிலிருந்து 38 உறுப்பினர்களும் 6 அரைக் குறுநிலப் பகுதியிலிருந்து 6 உறுப்பினர்களுமாக மொத்தம் 44 உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். இவ்வறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் எல்லாக் குறுநிலப்பகுதிகளிலும் ஒரே சீரான முறை கையாளப்படுவதில்லை. 4 குறுநிலப் பகுதிகளில் சார்பதிவாளர்கள் அங்குள்ள சட்டமன்றங்களாலும் 21 குறுநிலப் பகுதிகளில் சார்பாளர்கள் அங்குள்ள மக்களால் நேரடியாகவோ அல்லது அங்குள்ள முதற் சபைகளாலோ தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர் வரை காலமும் எல்லா இடங்களிலும் சீராக இல்லை. 14 குறுநிலப்பகுதிகள் சார்பாளர்களை

நான்காண்டு காலத்திற்கும், 8 குறுநிலப் பகுதிகள் முன்றாண்டு காலத்திற்கும், 3 குறுநிலப் பகுதிகள் ஓராண்டு காலத்திற்கும் தேர்ந்தெடுக்கின்றன.

அமெரிக்க, ஆஸ்திரேலிய மேலவைகளைப் போல் சுவிஸ் மாநிலக் கவுன்சில் மாநிலங்கட்கு சமச்சார்பு கொடுப்பதில் ஒத்திருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஒற்றுமை இத்துடன் முடிந்துவிடுகிறது. “சுவிஸ் மேலவையைக் கூட்டாட்சித் தன்மையுடைய மன்றம் எனவோ அதே நேரத்தில் சாதாரண இரண்டாவது மன்றம் எனவோ கூறமுடியாது. ஆதன் நிலை முரண்பாடு உடையதாகும்” என உட்ரோ வில்சன் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஓர் உண்மையான மேலவை கூட்டாட்சிப் பகுதிகளின் நலன்களைக் காத்திடல் வேண்டும். ஒரு சாதாரண மேலவை சில வரையறுக்கப்பட்டுள்ள சட்டமியற்றும் அதிகாரங்களைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். ஆனால் சுவிஸ் மேலவையோ குறுநிலப் பகுதிகளின் நலன்களைக் காத்திடவோ அல்லது வரையறுக்கப்பட்ட தெளிவான சட்டமியற்றும் அதிகாரங்களைப் பெற்றிருக்கவோ இல்லை. சட்டமியற்றும் துறையில் கீழ்ச் சபையோடு அது சம அதிகாரங்களை கொண்டுள்ளது. ஆனால் ஆற்றல் வாய்ந்த இரண்டாவது மன்றமாக அது அமைந்திருக்கவில்லை. மற்ற மன்றத்தின் சட்டமியற்றும் நடவடிக்கைகளில் ஓரளவு உதவியாயிருப்பதன் மூலமே தான் தன்னுடைய தேவையை அது நிலை நிறுத்துகிறது. “சுவிஸ் மேலவையை யாரும் பிற்போக்காளரின் கோட்டை எனவோ முன்னேற்றத்தின் முட்டுக்கட்டை எனவோ கூறுவதில்லை” என்று மன்றோ குறிப்பிடுகிறார். இக்கவுன்சிலோ சோம்பேறிக் கவுன்சிலெனப் பொருந்தாத நெறியில் இகழ்ச்சியடைந்துள்ளதாகையால் சிறந்த அரசியல் வாழ்வை மேற்கொள்வோர் கீழ்ச்சபை உறுப்பினராவதையே விரும்புகின்றனர்.

கூட்டாட்சிச் சட்டமன்றத்தின் அதிகாரங்கள்

சுவிஸ் அரசியலமைப்பின்படி கூட்டிணைவின் குடிமக்களுக்கும் குறுநிலப் பகுதிகட்கும் கொடுக்கப்பட்டுள்ள உரிமைகள் தவிர மற்ற தலைமையதிகாரம் முழுவதும் கூட்டாட்சிச் சட்டமன்றத்திடம் ஒப்புவிக்கப்பட்டுள்ளது. சுவிஸ் அரசியலமைப்பினை இயற்றியவர்கள் அதிகாரப் பரிவினைக் கொள்கையை மனத்திற்கொள்ளாமல் இச்சட்ட மன்றத்திடம் சட்டமியற்றுதல், நிர்வகித்தல், நியாயம் வழங்குதல் ஆகிய எல்லாவிதமான அதிகாரங்களையும் கொடுத்துள்ளனர். சுவிஸ் கூட்டாட்சிச் சட்டமன்றம் போல் பல்வேறு கடமைகளைச் செய்யும் சட்டமன்றங்கள் உலகில் வெகுக் குறைவே எனக் கூறலாம்.

சட்டமியற்றும் அதிகாரங்கள்

கூட்டாட்சித் தொடர்புள்ள சட்டங்களனைத்தையும் இயற்றுதல், வரவு-வெலவுத் திட்டத்தையேற்றல், கூட்டாட்சிக் குழுவின் கணக்குகளைத் தணிக்கைசெய்து இசைவு தெரிவித்தல், கடன்கள் வாங்குவதற்கு ஒப்புதலளித்தல், கூட்டாட்சிப் பதவிகளை ஏற்படுத்துதல், அப்பதவிகளுக்கான ஊதியங்களை நிர்ணயித்தல், அரசியலமைப்பின மாற்றுதல் ஆகிய பணிகளை இது மேற்கொள்கிறது.

நிர்வாக அதிகாரங்கள்

கூட்டாட்சிச் சட்டமன்றம் கூட்டு நிர்வாகக்குழு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதோடு கூட்டாட்சித் தீர்ப்பு மன்ற உறுப்பினர்களையும் நிமனம் செய்கின்றது. தேவையேற்படும் போது தலைமைத் தளபதியை நியமனஞ் செய்வதோடு அலுவலர்களையும் நிமிக்கிறது. குறுநிலப் பகுதிகள் மேற்கொள்ளும் உடன்படிக்கைகளுக்கும் அயல்நாடுகளுடன் செய்துகொள்ளும் உடன்படிக்கை களுக்கும் இசைவு தெரிவிக்கிறது. நாட்டின் பாதுகாப்பிற்குதகவும் சுதந்திரத்தைக் காப்பதற்காகவும், நாட்டின் நடுவுநிலையைக் காப்பதற்காகவும் தேவையான நடவடிக்கைகளையும் இது மேற்கொள்கிறது. போர் அறிவிப்புச் செய்வதுடன் அமைதி உடன்படிக்கை ஏற்படுத்துவதும் இம்மன்றமே ஆகும். குறுநிலப் பகுதிகளின் அரசியலமைப்பையும் அதன் நிலப்பகுதிகளின் தனித்தன்மையையும் காத்து ஒரு குறுநிலப் பகுதியின் உள்நாட்டு அமைதி அச்சுறுத்தப்பட்டால் தலையிடவும் அதற்கு

அதிகாரம் உண்டு. கூட்டாக இராணுவத்தைக் கண்காணிப்பதோடு சிவில் சர்வீஸை மேற்பார்வையிட்டு மற்றக் கூட்டாட்சிக் கடமைகளையும் செய்கிறது. மேற்கூறிய அலுவல்களை கூட்டாட்சி நிர்வாகக் குழு சட்டமன்றத்தின் சார்பாக செய்தாலும் சட்டமன்றத்தின் இசைவு அதற்குத் தேவை என்பதைக் கருத்திற் கொள்ளவேண்டும்.

நீதித்துறை அதிகாரங்கள்

கூட்டாட்சிச் சட்டமன்றம் பொது மன்னிப்பும், தண்டனைக் குறைப்பும் அளிக்கும் உரிமை பெற்றுள்ளது. ஆட்சித்துறை வழக்குகளுக்கும் கூட்டரசு அதிகாரிகளின் அதிகார வரம்பு பற்றிய தகராறுகளுக்கும் இது மேல்முறையீட்டு மன்றமாக விளங்குகிறது.

இரு மன்றங்களுக்கிடையேயுள்ள தொடர்பு

இரு அவைகளுக்கும் சம அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. சுவீஸ் கூட்டாட்சி சட்டமன்றத்தின் தனிச் சிறப்பாகும். மசோதாக்கள் எந்த அவையில் வேண்டுமானாலும் தொடங்கப்படலாம். எந்தச் சட்ட நடவடிக்கையும் செல்லுபடியாவதற்கு இரு அவைகளுடைய இசைவு தேவையாகும். கூட்டாட்சிக் குழுவினர் இரு அவைகளுக்கும் பொறுப்பளிக்கக் கட்டுப்பட்டுள்ளார்கள். சுவீஸ் நிர்வாகக் குழுவினைப் போல் சுவீஸ் சட்டமியற்றும் துறையும் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். “மேலவையினுடைய கடமைகள் கீழ்ச் சபையின் கடமைகளினின்றும் சிறிதும் வேறுபட்டிராமல் அமைந்திருக்கிறது. இதுபோன்ற சட்டமன்றம் வேறெங்கும் இல்லை” என்று ஸ்ட்ராங் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் நடைமுறையில் தேசியக் கவுன்சில் மாநிலக் கவுன்சிலைவிட அதிக அதிகாரம் பெற்ற அவையாகும். முன்னது நாட்டையும் பின்னது குறுநிலங்களையும் சார்புற்று விளங்குகிறது என்பது இதற்கு வெளிப்படையான காரணமாகும். “இரு பிரிவுகளுக்கும்ிடையே பூசல்களெற்பட்டு சட்டமியற்றும் துறையில் முட்டுக்கட்டை நேரத்தில் இருபிரிவுகளின் சார்பாளர்களும் கூடிப்பேசி அதனைத் மேற்கொள்கின்றனர். இக்கூட்டத்தில் எந்த முடிவும் ஏற்பட

நடவடிக்கை கைவிடப்பட்டுவிடும். ஆனால் முடிவெடுத்தே தீர்வேண்டுமென்றால் இரு மன்றங்களின் கூட்டுக் கூட்டம் கூட்டப்பெற்றுப் பெரும்பான்மை வாக்குகள் மூலம் முடிவு எடுக்கப்படும். எண்ணிக்கை அதிகமாக உள்ள காரணத்தால் தேசியக் கவுன்சிலுக்குப் கூடுதலான செல்வாக்கு உண்டு.

கூட்டாட்சித் தீர்ப்புமன்றம்

கூட்டாட்சிச் சட்டத்தை நிர்வகிக்கும் முறையில் ஒரு நீதிமன்றத்தை 1848ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு ஏற்படுத்தியது. ஆனால் கூட்டிணைவினாசிற்கும் குறுநிலப் பகுதிகளுக்குமிடையே தோன்றும் பூசல்களைத் தீர்ப்பதற்கோ, இம்மன்றம் அதிகார வரம்பினைப் பெற்றிருக்கவில்லை. தற்பொழுதுள்ள கூட்டாட்சித் தீர்ப்புமன்றம் 1874-ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்பின்படி தோன்றியதாகும். சுவீட்சர்லாந்து முழுவதிலும் ஒரே ஒரு கூட்டாட்சி நீதிமன்றமாகக் கூட்டாட்சித் தீர்ப்பு மன்றம் தான் உள்ளது. அலுவல்கள் ஏராளமாக வளர்ந்துவிட்டால் இது எப்பொழுதும் கூட்டப்பெற்றிருக்கும். பிரெஞ்சு மொழி பேசுகின்ற குடிமக்களின் உணர்வுகளை மதிக்கின்ற முறையில் இத்தீர்ப்பு மன்றத்தின் தலைமையலுவலகம் லாசேன் (டுயரளயநெ) என்ற இடத்தில் உள்ளது. இதில் 26-லிருந்து 28 நீதிபதிகளும் 11லிருந்து 13 உதவி நீதிபதிகளும் கூட்டாட்சிச் சட்டமன்றத்தால் 6 ஆண்டு காலத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். இத்தீர்ப்பு மன்றத்திற்கான தலைவரையும் துணைத்தலைவரையும் சட்டமன்றமே 2 ஆண்டு காலத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கிறது. ஜெர்மானிய மொழி, பிரெஞ்சு மொழி, இத்தலிய மொழி ஆகியவற்றைப் பேசுவோருக்குப் போதிய பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கும் வகையில் கூட்டாட்சி நீதிபதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்று அரசியலமைப்பில் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

அரசியலமைப்பின் 108-வது விதியின்படி கூட்டாட்சிச் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களோ, கூட்டாட்சி நிர்வாகக் குழுவினரோ, இவர்கள் நியமிக்கும் அலுவலர்களோ ஒரே காலத்தில்

கூட்டாட்சித் தீர்ப்பு மன்றத்தில் உறுப்பினராக முடியாது. மேலும் கூட்டாகத் தீர்ப்புமன்ற உறுப்பினர்கள் கூட்டிணைவாசிலோ குறுநிலப் பகுதிகளிலோ தம் பதவிக் காலத்தில் எந்த அலுவல் பொறுப்பும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது. தவிர தேசியக் கவுன்சிலுக்கு உறுப்பினராகத் தகுதிபெற்றுள்ள எந்த குடிமகனும் கூட்டரசுத் தீர்ப்புமன்ற உறுப்பினராவதற்கு உரிமை பெற்றுள்ளார். ஆனால் வழக்கத்தின் படி சட்ட வல்லுநர்களே பெரும்பாலும் நீதிபதிகளாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். தாங்கள் பதவியில் இருக்க விரும்பும் வரை நீதிபதிகள் மீண்டும் மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம்.

அதிகார வரம்பு

கூட்டிணைவாசிிற்கும் குறுநிலப்பகுதி அரசுகளுக்குமிடையே தோன்றும் பூசல்களையும், குறுநில அரசுகளுக்குமிடையே ஏற்படும் பூசல்களையும் தீர்த்து வைப்பதற்கான முதலில் விசாரிக்கின்ற அதிகார எல்கையைக் கூட்டாட்சித் தீர்ப்பு மன்றம் பெற்றுள்ளது. குறுநிலப் பகுதி தலைமை நீதிமன்றங்கள் 4000 பிராங்குகள் மதிப்புள்ள வழக்குகளை விசாரித்த பின்னர் அவைகள் மீது மேல்முறையீட்டு மன்றமாக இருக்கும் அதிகார வரம்பினை இத்தீர்ப்பு மன்றம் பெற்றுள்ளது. குற்ற வழக்குகளில் நாட்டுக் குற்றம், கலகம், கூட்டரசிற்கெதிராக வன்முறை, பன்னாட்டுச் சட்டங்களுக்கு எதிரான குற்றங்கள், கூட்டரசு உயரலுவலர்கள் கீழ்நிலை அலுவலர்கட்கெதிராகக் கொண்டு வரும் கிரிமினல் குற்றச்சாட்டுக்கள் ஆகியவற்றை விசாரணை செய்யும் அதிகார வரம்பினைப் பெற்றுள்ளது. கூட்டரசு குறுநில அரசியலமைப்புகளுக்கு முரணாக ஒரு குறுநிலப்பகுதி சட்டமியற்றினால் அதைச் செல்லுபடியாகாதெனக் கூறும் அதிகாரம் கூட்டரசுத் தீர்ப்பு மன்றத்திற்கு உண்டு. ஆனால் கூட்டாட்சிச் சட்ட மன்றமியற்றும் சட்டங்கள் அரசியலமைப்பிற்கு முரணானவை எனக் கூறும் அதிகாரம் இதற்குக் கிடையாது. இந்நிலையில் அமெரிக்கத் தலைமை நீதிமன்றம் பெற்றுள்ள தலையாய நிலையை இம்மன்றம் பெற்றிருக்கவில்லை. “அரசியலமைப்பிற்கு விளக்கம் கொடுக்கும் உரிமையில்லாத காரணத்தால் நீதித்துறை வலுவற்ற முறையில் இருப்பது எந்தக் கூட்டாட்சியிலும் இல்லாத ஒரு வினோதமாகும்” என்று சி.எப். ஸ்டராங் கூறுகிறார். அரசியலமைப்பிற்கு விளக்கம் கொடுக்கும் முழு உரிமை கூட்டாட்சிச் சட்டமன்றத்திற்கே உரியதாகும். துற்பொழுது ஆட்சித்துறை நீதிமன்றமாகவும், கூட்டாட்சித் தீர்ப்பு மன்றம் இலங்கிறது. பொது அலுவலர்களின் சட்ட உரிமை பற்றிய பூசல்களைத் தீர்த்து வைக்கும் அதிகாரம் இதற்கு உண்டு.

நேரடி மக்களாட்சி (Direct Democracy)

மிக வரிவான அளவில் மக்கள் வாக்கெடுப்பும், மக்கள் முயற்சியும் நடத்துவது சுவிஸ் மக்களாட்சியின் குறிப்பிடத்தக்கச் சிறப்பாகும். உலகெங்கும் மக்கள் தொகைப் பெருக்கம் நேரடி மக்களாட்சி முறையினை நடத்துவதை ஒரு கேலிக்கூத்தாகச் செய்துவிட்டது. ஆனால் சவிட்சர்லாந்தோ நேரடி மக்களாட்சிக்குத் தேர்ந்த உறையிடமாக அமைந்துள்ளது. நேரடி மக்களாட்சிக்கு வழிவகை செய்யும் முறையில் நான்கு அமைப்புக்கள் சுவிஸ் அரசு முறையில் உள்ளன. அவையாவன: 1) முதற்சபை 2) கட்டாய அரசியலமைப்பு மக்கள் வாக்கெடுப்பு 3) விருப்ப அளவிலான சட்ட வாக்கெடுப்பு 4) அரசியலமைப்பிற்கு மக்கள் முயற்சி, கூட்டரசில் சட்டமியற்றுவதற்குமக்கள் முயற்சி முடியாது என்பதை நாம் தெளிவா மனதில் கொள்ளவேண்டும். ஆனால் குறுநிலப் பகுதிகளில் இம்முயற்சிகளை மேற்கொள்ளமுடியும்.

முதற் சபை (Primary Assembly)

திறந்தவெளி மக்களாட்சி முறை அல்லது லாண்ட்ஸ்ஜமீன்டே (Landsgemeinde) முறை அல்லது முதற்சபை என்ற முறை இன்னும் 5 குறுநிலப் பகுதிகளில் நிலைத்து நிற்கிறது. சவிட்சர்லாந்து அரசியல் நிறுவனங்களில் மிக வனப்பானதும் விநோதமுமான முறையாகும். இது பழைய ஏதென்ஸ், ஸ்பார்ட்டா நகர-நாடுகளில் எல்லா வயதுவந்த ஆண் குடிமக்களும் அரசியலில் நேரடியாகப் பங்கு பெற்று ஆட்சியை நடத்தியதுபோல்

லாண்ட்ஸ்ஜமீன்டே என்ற முதற்சபையில் குறுநிலப் பகுதியின் எல்லா வயது வந்த ஆண்மக்களையும் சார்பாளராகக் கொண்டுள்ளது. ஒவ்வொரு வயதுவந்த ஆண்குடிமகனும் லாண்ட்ஸ்ஜமீன்டே கூட்டங்களின் விவாதங்களில் கலந்து கொண்டு வாக்கு அளிக்கலாம். இலாண்டமன் என அழைக்கப்படும் தலைவரின் கீழ் ஆண்டிற்கொருமுறை இக்கூட்டம் கூடுகிறது. இது புதுச் சட்டங்களை இயற்றுவதோடு நிர்வாகக் குழு முன்னரே இயற்றிய சட்டங்களுக்கும் இசைவினை நல்கிறது. இம்முதற் சபை நிருவாகக் குழுவினரையும் மற்ற நீதிபதிகள் உட்பட குறுநிலப் பகுதி அலுவலர்களையும் தேர்ந்தெடுக்கிறது. தற்கால அரசியலமைப்பில் லாண்ட்ஸ்ஜமீன்டே முறை செயல்படும் குறுநிலக் குடிமக்கள் தங்கள் சிறுதிணையாட்சி முறையை ஊக்கத்தோடு போற்றி பிரதிநிதித்துவ மக்களாட்சியைவிட இந்த சுயாட்சி முறையை விரும்புகிறார்கள்.

கூட்டிணைவில் மக்கள் வாக்கெடுப்பும் மக்கள் முயற்சியும்

மக்களாட்சி முறைக்கு கத்தியும், கேடயமும் போல் விளங்குகின்ற மக்கள் வாக்கெடுப்பு, மக்கள் முயற்சி ஆகிய இரட்டை நேர்முறை மக்களாட்சித் தடுப்புக்கள் சவிட்சர்லாந்தில் பரந்த அளவில் இப்பொழுதும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. சட்டமன்றமியற்றும் சட்டங்களை ஏற்கவோ, மறுக்கவோ மக்கள் பயன்படுத்தும் கருவியே வாக்கெடுப்பாகும். மக்கள் முயற்சியோ குடிமக்கள் தமக்குப் பிடித்தமான சட்டங்களைத் தாமாகக் கொண்டு வந்து மக்கள் ஏற்கவோ, மறுக்கவோ விடப்படும் முறையாகும். மக்கள் வாக்கெடுப்பும் மக்கள் முயற்சியும் சவிட்சர்லாந்து நாட்டில் பரந்த அளவில் செயல்படுத்தப்பட்டுச் சட்டமன்றம் மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளில் செய்யத்தவறியதற்கும், செய்த கடமைகளினால் விளையும் தவறுகள் நேராமல் பார்ப்பதற்கும் காப்பாக உள்ளன. கட்டாய அரசியலமைப்பு மக்கள் வாக்கெடுப்பு, விருப்பச் சட்ட வாக்கெடுப்பு ஆகியவையே இரு மக்கள் வாக்கெடுப்பு முறையாகும்.

கட்டாய அரசியலமைப்பு மக்கள் வாக்கெடுப்பு

அரசியலமைப்பை முழுமையாக மாற்றுவது பற்றியோ ஓரளவு மாற்றுவது பற்றியோ திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்படலாம். முழு மாற்றம் மாறுதல் எனவும் ஓரளவு மாறுதல் திருத்தம் எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. பொது மக்களுடைய இசைவு இல்லாமல் எந்த அரசியல் அமைப்பு மாறுதல்களும் நடைமுறைக்கு வரமுடியாது. கூட்டாட்சிச் சட்டமன்றத்தின் இரு விரிவுகளும் மாறுதலைப் பற்றியோ திருத்தத்தைப் பற்றியோ ஒப்புக் கொண்டனவென்றால் தீர்மானிக்கப்பட்ட திட்டம் மக்கள் வாக்கெடுப்பிற்கு விடப்படும். பெரும்பான்மைக் குறுநிலங்களில் பெரும்பான்மை மக்கள் அதற்கு ஒப்புதல் தெரிவித்துவிட்டால் அரசியலமைப்பு மாற்றமோ, திருத்தமோ நடைமுறைக்கு வந்துவிடும். மாறாக, ஒரு மன்றம் மட்டுமே திருத்தத்திற்கு இசைவு தெரிவித்தால் மக்கள் வாக்கெடுப்பிற்கு அது விடப்படும். பெரும்பான்மையான மக்கள் குறிப்பிட்ட திட்டத்திற்கு ஆதரவாக இருந்தால் சட்டமன்றத்திற்குப் புதிய தேர்தல்கள் நடைபெறும். புதிதாக அமைக்கப்பெற்ற சட்டமன்றம் திருத்தத்தைத் தயார் செய்து முறையாக ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டால் பொதுமக்களிடம் அது சமர்ப்பிக்கப்படும். பெரும்பான்மையான குறுநிலங்களில் பெரும்பான்மையான மக்கள் இசைவு அளித்தால் தான் அது செல்லுபடியாகும். முதல் இரு முறைகளும் கட்டாய அரசியலமைப்பு மக்கள் வாக்கெடுப்பு என அழைக்கப்படுகின்றன.

விருப்பச் சட்ட வாக்கெடுப்பு

அரசியலமைப்பில் மாற்றங்கள் மக்கள் இசைவு பெறவேண்டும் என்ற நிலையிருக்கும்போது சாதாரணச் சட்டங்கள் அதுபோன்ற இசைவின்றியே சட்டத்தொகுப்பில் இடம் பெறலாம். சட்டமன்றம் இயற்றும் சட்டங்கள் பொதுமக்களின் வாக்கெடுப்பிற்கு விடப்படலாம் அல்லது அதுபோன்ற வாக்கெடுப்பு இல்லாமலும் இருக்கலாம். அது முழுமையாக சட்டமன்றத்தின் விருப்பமாகும். ஆனால் 30000 குடிமக்களோ அல்லது 8 குறுநிலப் பகுதிகளோ குறிப்பிட்ட நடவடிக்கை மக்கள் வாக்கெடுப்பிற்கு விடப்படவேண்டும் எனத் தெரிவித்தால் அது உடனடியாகச் செயல்படுத்தவேண்டிய நடவடிக்கையாக

இல்லாவிடின் வேறு வழியின்றி பொதுமக்களின் வாக்கெடுப்பிற்கு அது விடப்படும். கட்டாய அரசியலமைப்பு மக்கள் வாக்கெடுப்பில் பொதுமக்களின் பெரும்பான்மை வாக்கும் குறுநிலப்பகுதிகளின் பெரும்பான்மையான ஆதரவும் தேவைப்படுகின்றன. உடன்படிக்கைகள், சட்டங்கள் பற்றிய விருப்ப வாக்கெடுப்புக்களில் சாதாரணக் குடிமக்களின் பெரும்பான்மை போதுமானதாகும்.

அரசியலமைப்புக்கு மக்கள் முயற்சி (Constitutional Initiative)

சட்டமன்றத்திற்குப் பதிலாக அரசியலமைப்பைத் திருத்தும் அல்லது மாற்றும் முயற்சி பொதுமக்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டால், அது அரசியல் அமைப்பு மக்கள் முயற்சி என அழைக்கப்படுகின்றது. 50,000 சுவிஸ் குடிமக்கள் அரசியலமைப்பை முழுமையாக மாற்றுவதற்கு விழைந்தால் அத்திட்டம் மக்கள் வாக்கெடுப்பிற்கு விடப்படும். குறிப்பிட்ட பெரும்பான்மை கிடைத்துவிட்டால் புதுத் தேர்தல்கள் நடைபெற்றுப் புதிதாக அமைக்கப்படும் கூட்டாட்சிச் சட்டமன்றம் மக்களின் விருப்பத்தைச் செயல்படுத்தும். 50,000 குடிமக்கள் அரசியலமைப்பில் திருத்தம் செய்ய விழைந்தால் பொதுவான அளவில் திருத்தங்களை (முழுமையாக வரையறுக்கப்படாத அரசியலமைப்பு முயற்சி அல்லது குறிப்பிட்ட சொற்றொடர்களின் திருத்தங்களை (தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பு முயற்சி அனுப்பலாம். சட்டமன்றம் முழுமையாகவரையறுக்கப்படாத அரசியலமைப்பு முயற்சியை ஏற்றால் பொதுமக்களின் விருப்பத்தை இணைக்கும் திருத்தம் கொண்டுவந்து வாக்கெடுப்பிற்கு அதை அனுப்பும். குறிப்பிட்ட பெரும்பான்மை கிடைத்தால் திருத்தம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்படும். சட்டமன்றம் அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தை ஏற்கவில்லையென்றாலும் அது பொதுமக்கள் வாக்கெடுப்பிற்கு விடப்படவேண்டும். மக்கள், திட்டத்திற்கு இணக்கம் தெரிவித்தால் சட்டமன்றம் வேறு வழியின்றித் திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர ஏற்பாடுகள் செய்து அதைப் பொதுமக்களின் வாக்கெடுப்பிற்கு அனுப்ப வேண்டும்.

50,000 குடிமக்கள் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்ட அரசியல் அமைப்புத் திருத்தத்தைச் சட்டமன்றத்திற்கு அனுப்பிச் சட்டமன்றத்தின் ஒரு பிரிவு மட்டும் அதை ஏற்றுக் கெண்டால் மக்கள் வாக்கெடுப்பிற்கு அது அனுப்பப்படும். இரண்டு பிரிவுகளுமே ஏற்கவில்லையென்றால் பொதுமக்களை அதற்கு தெரிக வாக்குகள் அளிக்குமாறு வேண்டுகோள் அறிக்கை கொடுக்கலாம். இல்லாவிடின் வேறு திருத்தம் ஒன்றை திட்டமிடப்பட்டுள்ள திருத்தத்தோடு அளிக்கலாம். மக்கள் வாக்கெடுப்பு மூலம் இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணப்படும்.

குறுநிலப் பகுதிகளில் மக்கள் வாக்கெடுப்பும் மக்கள் முயற்சியும்

கூட்டிணைவரசியலமைப்பு போலவே குறுநிலப்பகுதிகளின் அரசியலமைப்புக்களிலும் அரசியலமைப்பு மக்கள் வாக்கெடுப்பிற்கும் மக்கள் முயற்சிக்கும் வழிவகுக்கப்பட்டுள்ளது. சட்ட வாக்கெடுப்பிற்கும் கூட்டிணைவின் விருப்பத்திற்கு விடப்பட்டுள்ளபோது லாண்ட்ஸ்ஜமீன்டே முறை நிலவும் குறுநிலப் பகுதிகளைத் தவிர ஏனைய பகுதிகளில் கட்டாயமாக வாக்கெடுப்பு நடத்தவேண்டும். கூட்டிணைவில் இல்லாத பொதுமக்களின் சட்டமியற்றும் முயற்சி பெரும்பாலான குறுநிலப் பகுதிகளில் உண்டு.

அலகு- 4

கனடா அரசியலமைப்பு

கனடாவின் அரசியலமைப்பு பல சட்டங்களையும் அரசியல் மரபுகளையும், நீதிப் பழக்க வழக்கங்களையும் உள்ளடக்கியது. பிரிட்டன் மற்றும் அமெரிக்க அரசியலமைப்புகளின் பல சிறப்பு அம்சங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது கனடாவின் அரசியலமைப்பு. அமெரிக்காவின் கூட்டாசித் தத்துவத்தையும் பிரிட்டனின் பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தையும் கனடா அரசியலமைப்பு கொண்டுள்ளது.

சிறப்புபண்புகள்:

- **எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பு:**

பலநாட்டு அரசியலமைப்புகளைப் போலவே கனடாவின் அரசியலமைப்பும் எழுதப்பட்ட ஒன்றாகும்.

- **நெகிழும் மற்றும் நெகிழாத் தன்மை:**

பிரிட்டிஷ் வடஅமெரிக்கசட்டம் கனடா அரசியலமைப்பின் சட்டத்திருத்தம் பற்றி எதுவும் கூறவில்லை. மாநிலங்கள் தங்கள் அரசியலமைப்பை திருத்தம் செய்ய அதிகாரம் பெற்றுள்ளன.

- **கூட்டாட்சி அமைப்பு:**

அரசின் அதிகாரங்கள் மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளால் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டுள்ளன. மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள் தங்கள் தனித் தன்மையைப் பெற்றுள்ளன. மத்திய மாநில அரசுகளுக்கிடையே ஏற்படும் கருத்து மோதல்களைத் தீர்க்க தலைமை நீதிமன்றம் அதிகாரம் பெற்றுள்ளது.

- **பாராளுமன்ற அரசியலமைப்பு:**

பிரிட்டனைப்போன்றே கனடாவும் பாராளுமன்ற அரசியலமைப்பைப் பெற்றுள்ளது.

கவர்னர் ஜெனரல் பெயரளவு நிர்வாகத் தலைவராக உள்ளார். கீழ்சபையில் பெரும்பான்மை வெற்றி பெற்ற கட்சியின் தலைவர் நாட்டின் பிரதமராகிறார். அவரே அரசின் உண்மையான தலைவர்.

- **தலைமை நீதிமன்றம்:**

நாட்டின் மிக உயர்ந்த நீதிமன்றமாக தலைமை நீதிமன்றம் திகழ்கிறது.

- **இரு சபை பாராளுமன்றம்**

கனடா நாட்டின் பாராளுமன்றம் இரண்டு சபைகளைக் கொண்டது. மக்கள் சபையானது கீழ்சபையாகவும் செனட் மேல் சபையாகவும் திகழ்கிறது. மக்கள் சபையின் அங்கத்தினர்கள் நேரடி தேர்தல் மூலமாக தேர்வு செய்யப்படுகிறார்கள். செனட் சபை உறுப்பினர்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டவர்கள்.

நிர்வாகத்துறை

கனடாவின் நிர்வாகத்துறையின் இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம் - உண்மையான, பெயரளவு நிர்வாகம். பிரதமர் உள்ளிட்ட காபினட் உண்மையான நிர்வாகம். கவர்னர் ஜெனரல் பெயரளவு நிர்வாகம்.

பாராளுமன்றம்

பிரதமர் பாராளுமன்றத்தைக் கூட்டவும் கலைக்கவும் அதிகாரம் பெற்றுள்ளார்.

நீதித்துறை

அனைத்து நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகளும் கவர்னர் ஜெனரலால் நியமிக்கப்படுகிறார். அரசின் பிரதிநிதியாக செயல்படும் இவர், மன்னிப்பு வழங்கும் அதிகாரம் பெற்றவர். துலைமை நீதிமன்றம் மேல் முறையீட்டு நீதிமன்றமாக செயல்படுகிறது. சட்டத்தின் ஆட்சி (Rule of Law) இங்கு நடைபெறுகிறது.

சட்டம் இயற்றுதல்

பணமசோதாக்கள் கீழ்சபையில் தான் கொண்டுவரப்படவேண்டும். பிற மசோதாக்கள் எந்த சபையிலும் கொண்டு வரப்படலாம். மேல்சபையான செனட் சட்டம் இயற்றுதலின் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.

ஆஸ்திரேலியா அரசியலமைப்பு

1900ம் ஆண்டு சட்டமாகிய “ஆஸ்திரேலியாகாமன்வெல்த் சட்டம்” தற்போதைய ஆஸ்திரேலிய அரசியலமைப்புக்கு அடித்தளமாக விளங்கியது. இச்சட்டம் 1901, ஜனவரி 1 ல் நடைமுறைக்கு வந்தது. அரசியலமைப்பு 8 பகுதிகளையும் 128 பிரிவுகளையும் கொண்டுள்ளது.

முகவுரை:

ஆஸ்திரேலிய அரசியலமைப்பு ஒரு முகவுரையுடன் தொடங்குகிறது. இது இந்திய அரசியலமைப்பை ஒத்துள்ளது.

சுதந்திரமாநிலங்களின் கூட்டமைப்பு:

1901 க்குமுன்பு ஆஸ்திரேலியா மாநிலங்கள் சுயாட்சிபெற்ற பிரிட்டி காலணிகளாக திகழ்ந்தன. தற்போது இது மத்தியஅரசின் ஆட்சிக்குட்பட்ட மாநிலங்களின் கூட்டமைப்பு.

கூட்டாட்சி அரசியலமைப்பு:

கூட்டாட்சி அரசுக்கு தேவையான அனைத்தையும் ஆஸ்திரேலிய அரசியலமைப்பு பெற்றுள்ளது.

ஆஸ்திரேலிய அரசியலமைப்பு எழுதப் பட்ட ஒன்றாகும். இது நெகிழாத தன்மையது. நிர்வாகத்துறை, சட்டமியற்றும் துறை, நீதித்துறை அனைத்தும் தங்களுக்கான தனி அதிகாரங்களைப் பெற்றுள்ளது.

பாராளுமன்ற அரசு:

மத்தியஅரசானது பாராளுமன்ற முறையின் அடிப்படையில் செயலாற்றுகிறது. கவர்னர் ஜெனரல் தன் அதிகாரங்களை கூட்டாட்சி மந்திரிகளின் ஆலோசனையின் பேரில் செயல்படுத்துகிறார். உண்மையான அதிகாரமானது நிர்வாக கவுன்சிலின் தலைவரான பிரதமரிடமே உள்ளது. கீழ் சபையில் பெரும்பான்மை வெற்றி பெற்ற கட்சியின் தலைவரே பிரதமராக தேர்ந்தெடுக்கப் படுகிறார்.

சிவில் சுதந்திரம்:

அடிப்படை உரிமைகள் என்று தனியாக எதுவும் ஆஸ்திரேலிய அரசியலமைப்பில் கூறப்படவில்லை. அதேநேரம் ஆஸ்திரேலிய குடிமக்கள் சிவில் சுதந்திரங்களை அனுபவிக்கின்றனர்.

நெகிழா அரசியலமைப்பு:

இந்த அரசியலமைப்பிற்கான திருத்தங்கள் எளிதானவை அல்ல. பாராளுமன்றத்தில் இருசபைகளிலும் மெஜாரிட்டி வாக்கு பெற்றபின் அந்த மசோதா ஒவ்வொரு மாநிலத்திலுள்ள பிரதிநிதிகள் சபைக்கு அனுப்பப்படும். அதுமக்கள் தீர்ப்பு (referendum) மூலம் வாக்களிக்கப்படும்.

செனட்டில் சமமான பிரதிநிதித்துவம்:

அமெரிக்க அரசியலமைப்பைப் போலவே ஆஸ்திரேலிய அரசியலமைப்பும் மேலவையில் மாநிலங்களுக்கு சமமான பிரதிநிதித்துவத்தை அளித்துள்ளது. ஒவ்வொரு மாநிலத்திலிருந்தும் ஆறு செனட்டர்கள் மக்களால் நேரடியாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்.

சுதந்திரநீதித்துறை:

அமெரிக்காவைப் போலவே இங்கும் நீதித்துறை பிறதலையீடுகள் இல்லாமல் சுதந்திரமாக செயல்படுகிறது. நீதிப் புலனாய்வு இதன் முக்கியமான அதிகாரங்களில் ஒன்று.

அலகு-V

ஐப்பான் அரசியலமைப்பு

கிழக்கத்திய இங்கிலாந்து என்று பொதுவாகவே ஐப்பான் அழைக்கப்படுகிறது. ஐப்பானின் அரசியலமைப்பும் இங்கிலாந்தின் அரசியலமைப்பையே பலவிதங்களில் ஒத்துள்ளது.

எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பு

ஐப்பான் அரசியலமைப்பு இங்கிலாந்து, இந்திய அரசியலமைப்புகள் போலவே எழுதப்பட்ட ஒன்றாகும். 11 பகுதிகளும் 103 பிரிவுகளும் கொண்டதே ஐப்பான் அரசியலமைப்பு.

மக்களிடம் இறையாண்மை

மக்களே இறையாண்மைமிக்கவர்களா திகழ்கின்றனர்.

நெகிழா அரசியலமைப்பு

அரசியலமைப்பு நெகிழாத்தன்மை கொண்டரால் திருத்தம் மிகக் கடினமான ஒன்றாகும். இதுவரையில் ஐப்பான் அரசியலமைப்பு ஒருமுறை கூட திருத்தம் செய்யப்படவில்லை.

பாராளுமன்ற அரசு

ஐப்பான் பாராளுமன்றம் “டயட்” என்று அழைக்கப்படுகிறது. சட்டமியற்றும் பொறுப்பு இதற்கு உள்ளது. நாட்டின் பிரதமர் டயட்டால் நியமிக்கப் படுகிறார்.

ஒற்றையாட்சிமுறை

ஐப்பானில் அதிகாரப் பங்கீடு கிடையாது. அனைத்து அதிகாரங்களும் மைய அரசிடமே குவிந்துள்ளது.

இருஅவைமுறை

ஐப்பானின் டயட் இரண்டு அவை உடையதாகும். கவுன்சிலர்கள் சபை மேல் சபையாகும். பிரதிநிதிகள் சபை கீழ் சபையாகும்.

நீதித்துறை

ஐப்பானின் தலைமை நீதிமன்றம் டோக்கியோவில் அமைந்துள்ளது. இது மேல் முறையீட்டு நீதிமன்றமாக செயல்படுகிறது. தலைமை நீதிமன்றத்தின் கீழ் உயர் நீதிமன்றங்கள் செயல்படுகின்றன. அதன் கீழ் மாவட்ட நீதிமன்றங்கள் உள்ளன. 49 மாவட்ட நீதிமன்றங்கள் செயல்படுகின்றன.

அலகு ஏ

அயர்லாந்து அரசியலமைப்பு

சுதந்திர அயர்லாந்தின் தற்போதைய அரசியலமைப்பு அதன் இரண்டாவது அரசியலமைப்பாகும். 25, அக்டோபர் 1922 ல் உருவாக்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. பாராளுமன்ற முறை அயர்லாந்தில் நடைமுறையில் உள்ளது பெயரளவு தலைசராக அரசர் உள்ளார். அயர்லாந்து அரசியலமைப்பு நெகிழாத்தன்மை உடையது.

19922 ம் ஆண்டுமார்ச் 31 ம் நாள் ஒன்றுபட்ட இங்கிலாந்து பாராளுமன்றம் நிறைவேற்றிய சட்டத்தின்படி அயர்லாந்து ஒரு தனிநாடாக பிரகடனப் படுத்தப்பட்டது. நூட்டின் ஆட்சி பாராளுமன்றத்தின் கையில் கொடுக்கப்பட்டது.

அயர்லாந்து அரசியலமைப்பு 7600 வார்த்தைகள் அடங்கிய 83 பிரிவுகளில் உள்ளது. ஒரு முகவுரையுடன் அரசியலமைப்பு ஆரம்பமாகிறது.

முக்கிய கூறுகள்:

- காமன்வெல்த் உறுப்பினர்
- குடியரிமை
- தேசியமொழி

தனிநபர் உரிமைகள்

- பிரபுக்களுக்கள் எபட்டங்களுக்கு தடை
- ஹேபியஸ் கார்பஸ்
- வழிபாட்டு உரிமை
- மத அடிப்படையில் பிரிவுகள்
- பேச்சுரிமை, பொது இடங்களில் கூடும் உரிமை
- கல்வி உரிமை
- நீதி உரிமை

அயர்லாந்து அரசியலமைப்பு ஒரு பாராளுமன்ற முறை அமைப்பாகும். இரு அவைகளைக் கொண்டது. டெபுடிகள் சபை கீழ் சபையாகவும், செனட் மேல் சபையாகவும் செயல்படுகிறது. பிரதமர் தலைமையிலான நிர்வாக கவுன்சில் நிர்வாகத்தை கவனித்து வருகிறது. தலைமை நீதிமன்றம், உயர் நீதிமன்றம், கீழ் நீதிமன்றங்கள் அடங்கிய தே நீதி துறை.

நூட்டின் தலைவராக அரசர் உள்ளார்.

Prepared by

DR. B. MUTHARASI

Associate Professor, Department of History,

A.P.C. Mahalaxmi College for Women, Tuticorin – 628 002.